

Projekt z dnia 1 marca 2018 r.

ROZPORZĄDZENIE

MINISTRA FINANSÓW¹⁾

z dnia 2018 r.

w sprawie trybu i warunków postępowania firm inwestycyjnych, banków, o których mowa w art. 70 ust. 2 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, oraz banków powierniczych²⁾

Na podstawie art. 94 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. z 2017 r. poz. 1768, 2486 i 2491 oraz 2018 r. poz. 106 i 138), dalej: zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne

§ 1. Rozporządzenie określa tryb i warunki postępowania firm inwestycyjnych, banków, o których mowa w art. 70 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, zwanej dalej „ustawą”, oraz banków powierniczych w zakresie:

¹⁾ Minister Finansów kieruje działem administracji rządowej – instytucje finansowe, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 10 stycznia 2018 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów (Dz. U. poz. 92).

²⁾ Niniejsza rozporządzenie: w zakresie swojej regulacji:

- wdraża częściowo dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych oraz zmieniającą dyrektywę 2002/92/WE i dyrektywę 2011/61/UE (Dz. Urz. UE L 173 z 12.06.2014, str. 349, Dz. Urz. UE L 257 z 28.08.2014, str. 1, Dz. Urz. UE L 175 z 30.06.2016, str. 8, Dz. Urz. UE L 188 z 13.07.2016, str. 28, Dz. Urz. UE L 273 z 08.10.2016, str. 35 oraz Dz. Urz. UE L 64 z 10.03.2017, str. 116),
- wdraża dyrektywę delegowaną Komisji (UE) 2017/593 z dnia 7 kwietnia 2016 r. uzupełniającą dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE w odniesieniu do zabezpieczenia instrumentów finansowych i środków pieniężnych należących do klientów, zobowiązań w zakresie zarządzania produktami oraz zasad mających zastosowanie do oferowania lub przyjmowania wynagrodzeń, prowizji bądź innych korzyści pieniężnych lub niepieniężnych (Dz. Urz. UE L 87 z 31.03.2017, str. 500).
- uzupełnia wdrożenie dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie warunków dopuszczenia instytucji kredytowych do działalności oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi i firmami inwestycyjnymi, zmieniającej dyrektywę 2002/87/WE i uchylającej dyrektywy 2006/48/WE oraz 2006/49/WE (Dz. Urz. UE L 176 z 27.06.2013, str. 338, Dz. Urz. UE L 208 z 02.08.2013, str. 73, Dz. Urz. UE L 60 z 28.02.2014, str. 34, Dz. Urz. UE L 173 z 12.06.2014, str. 190, Dz. Urz. UE L 337 z 23.12.2015, str. 35, Dz. Urz. UE L 20 z 25.01.2017, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 29 z 03.02.2017, str. 1);
- służy stosowaniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 236/2012 z dnia 14 marca 2012 r. w sprawie krótkiej sprzedaży i wybranych aspektów dotyczących swapów ryzyka kredytowego (Dz. Urz. UE L 86 z 24.03.2012, str. 1).

- 1) promowania świadczonych usług oraz kontaktów z potencjalnymi klientami;
- 2) zawierania transakcji i dokonywania rozliczeń;
- 3) traktowania klientów jako klientów profesjonalnych lub detalicznych zgodnie z art. 3a ust. 1 i 2 ustawy;
- 4) świadczenia usług, w tym w zakresie świadczenia usług na rzecz kategorii klientów, o których mowa w art. 3a ust. 4 ustawy, w szczególności takich usług, których przedmiotem są instrumenty dłużne, których struktura utrudnia zrozumienie związanego z nimi ryzyka, i takich, których przedmiotem są lokaty strukturyzowane;
- 5) ustanawiania i realizacji zabezpieczeń spłaty kredytów i pożyczek udzielonych na nabycie instrumentów finansowych oraz zabezpieczenia wierzytelności na instrumentach finansowych, jeżeli konstrukcja tych instrumentów umożliwia ustanowienie zabezpieczenia;
- 6) przyjmowania lub przekazywania jakichkolwiek świadczeń pieniężnych lub niepieniężnych w związku z prowadzeniem działalności maklerskiej;
- 7) przekazywania sprawozdań, o których mowa w art. 83j ust. 1 ustawy, w przypadku świadczenia usługi maklerskiej, o której mowa w art. 69 ust. 2 pkt 1 i 5 oraz ust. 4 pkt 6 i 8 ustawy, o ile dotyczy wykonywania czynności, o których mowa w art. 69 ust. 2 pkt 1, 2, 4 i 5 oraz ust. 4 pkt 1 i 6 ustawy, a także wymogi dotyczące treści tych sprawozdań oraz terminy ich przekazywania klientowi;
- 8) emitowania lub wystawiania instrumentów finansowych lub udzielania porad w zakresie emitowania lub wystawiania instrumentu finansowego albo rekomendowania lub oferowania albo w inny sposób umożliwiania nabycia lub objęcia instrumentu finansowego

- w odniesieniu do wykonywania przez te podmioty czynności, o których mowa w art. 69 ust. 2 i 4 i art. 119 ust. 1 ustawy, przy zapewnieniu należytej staranności, ochrony klienta oraz bezpiecznego i sprawnego zawierania i rozliczania transakcji, a także przejrzystości i bezpieczeństwa obrotu.

§ 2. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) ustawie o ofercie publicznej – rozumie się przez to ustawę z dnia 29 lipca 2005 r. o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1639 oraz z 2017 r. poz. 452, 724, 791 i 1089);

- 2) usługach maklerskich – rozumie się przez to wykonywane przez firmę inwestycyjną lub bank, o którym mowa w art. 70 ust. 2 ustawy, na rzecz klienta, o którym mowa w pkt 7, czynności wskazane w art. 69 ust. 2 i 4 ustawy;
- 3) umowie o świadczenie usług maklerskich – rozumie się przez to umowę, na podstawie której świadczone są przez firmę inwestycyjną lub bank, o którym mowa w art. 70 ust. 2 ustawy, usługi maklerskie;
- 4) sprzedaży łączonej – rozumie się przez to świadczenie usługi maklerskiej w ramach umowy, o której mowa w art. 83f ust. 1 pkt 1 ustawy lub w wyniku zawarcia umowy o świadczenie usługi maklerskiej w trybie, o którym mowa w art. 83f ust. 1 pkt 2 ustawy, w przypadku gdy możliwe jest świadczenie usługi maklerskiej oddzielnie od świadczenia innej usługi, a klient lub potencjalny klient ma możliwość zawarcia z firmą inwestycyjną lub za jej pośrednictwem każdej z tych umów niezależnie i odrębnie od drugiej;
- 5) sprzedaży wiązanej – rozumie się przez to świadczenie usługi maklerskiej w ramach umowy, o której mowa w art. 83f ust. 1 pkt 1 ustawy lub w wyniku zawarcia umowy o świadczenie usługi maklerskiej w trybie, o którym mowa w art. 83f ust. 1 pkt 2 ustawy, w przypadku gdy nie jest możliwe zawarcie z firmą inwestycyjną lub za jej pośrednictwem każdej z tych umów niezależnie i odrębnie od drugiej;
- 6) sprzedaży krzyżowej – rozumie się przez to sprzedaż łączoną albo sprzedaż wiążaną;
- 7) kliencie – rozumie się przez to:
 - a) osobę fizyczną, osobę prawną lub jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, która zawarła z firmą inwestycyjną lub bankiem, o którym mowa w art. 70 ust. 2 ustawy, umowę o świadczenie usług maklerskich lub z bankiem powierniczym umowę o prowadzenie rachunku papierów wartościowych,
 - b) podmiot, o którym mowa w art. 8a ust. 2 ustawy, który zawarł z firmą inwestycyjną albo z bankiem powierniczym umowę o prowadzenie rachunku zbiorczego - w zakresie praw i obowiązków wynikających z umowy o prowadzenie tego rachunku;
- 8) krajowym rynku regulowanym – rozumie się przez to rynek regulowany, o którym mowa w art. 14 ustawy;
- 9) trwałym nośniku – rozumie się przez to trwały nośnik, o którym mowa w art. 3 pkt 54 ustawy;

- 10) zleceniu – rozumie się przez to zlecenie nabycia lub zbycia instrumentów finansowych lub oświadczenie woli wywołujące równoważne skutki, którego przedmiotem są instrumenty finansowe;
- 11) zleceniu brokerskim – rozumie się przez to zlecenie lub ofertę, a także odpowiedź na ofertę, wystawiane przez firmę inwestycyjną wykonującą złożone przez klienta zlecenie na podstawie tego zlecenia i przekazywane do miejsca wykonania, o którym mowa w pkt 42 lit. a, w celu wykonania tego zlecenia;
- 12) dniu transakcyjnym – rozumie się przez to dzień, w którym zgodnie z przepisami dotyczącymi danego rynku pozagiełdowego zawierane są na nim transakcje;
- 13) sesji – rozumie się przez to sesję giełdową, dzień obrotu w alternatywnym systemie obrotu, dzień transakcyjny, a także dzień, w którym zawierane są transakcje w związku z wykonywaniem zleceń w sposób, o którym mowa w art. 73 ust. 2 ustawy;
- 14) prawie do otrzymania papieru wartościowego – rozumie się przez to prawo umożliwiające, zgodnie z art. 7 ust. 5 ustawy, zobowiązanie się do zbycia papieru wartościowego przed dokonaniem zapisu tego papieru wartościowego na rachunku papierów wartościowych zbywcy;
- 15) prawie do otrzymania instrumentu finansowego – rozumie się przez to prawo do otrzymania papieru wartościowego, jak również odnoszące się do innych instrumentów finansowych dopuszczonych do obrotu zorganizowanego prawo umożliwiające, zgodnie z art. 7 ust. 5 ustawy, zobowiązanie się do zbycia takich instrumentów finansowych przed dokonaniem zapisu danego instrumentu finansowego na rachunku;
- 16) rejestrze operacyjnym – rozumie się przez to rejestr instrumentów finansowych i praw do otrzymania instrumentów finansowych, które mogą być przedmiotem zlecenia sprzedaży przyjętego do wykonania przez firmę inwestycyjną przed otwarciem rejestru sesji określonego w pkt 17, przy czym liczba instrumentów finansowych i praw do otrzymania instrumentów finansowych w rejestrze operacyjnym jest równa sumie liczby:
 - a) instrumentów finansowych zapisanych na rachunku papierów wartościowych, z wyłączeniem instrumentów finansowych, które były przedmiotem zawartych transakcji, lecz których rozrachunek nie został jeszcze przeprowadzony, i pozostają nadal zapisane na rachunku papierów wartościowych, oraz
 - b) praw do otrzymania instrumentów finansowych;
- 17) rejestrze sesji – rozumie się przez to:

- a) rejestr instrumentów finansowych i praw do otrzymania instrumentów finansowych, obejmujący liczbę praw i instrumentów zewidencjonowanych w rejestrze operacyjnym:
 - pomniejszając o liczbę instrumentów finansowych i praw do ich otrzymania, które były przedmiotem zawartej na danej sesji transakcji sprzedaży,
 - powiększając o liczbę praw do otrzymania instrumentów finansowych, które były przedmiotem zawartej na danej sesji transakcji kupna, oraz
 - b) wykaz środków pieniężnych, obejmujący sumę niezablokowanych środków pieniężnych zdeponowanych na rachunku pieniężnym powiększając o środki pieniężne, które będą uzyskane w wyniku zawartych na danej sesji transakcji sprzedaży instrumentów finansowych, spełniających warunki określone w art. 7 ust. 5 ustawy, i pomniejszając o środki pieniężne, które będą przeznaczone na opłacenie transakcji kupna instrumentów finansowych, zawartych na tej sesji;
- 18) derywatach – rozumie się przez to instrumenty pochodne dopuszczone do obrotu zorganizowanego;
- 19) dłużnych papierach wartościowych, które mają wbudowany instrument pochodny rozumie się w szczególności:
- a) obligacje zamienne i warunkowe obligacje zamienne,
 - b) obligacje wymienne,
 - c) obligacje o zmiennym nominale,
 - d) obligacje z wbudowaną opcją kupna lub sprzedaży,
 - e) dłużne papiery wartościowe, których wartość zależy od wartości instrumentu bazowego (papiery wartościowe dłużne z wbudowaną dźwignią finansową) oraz
 - f) dłużny papier wartościowy z wbudowanym kredytowym instrumentem pochodnym, gdzie stopa zwrotu uzależniona jest od stopy zwrotu instrumentu referencyjnego (w przypadku braku zdarzenia kredytowego) lub i prawdopodobieństwa wystąpienia zdarzenia kredytowego (premia za ryzyko kredytowe) oraz
 - g) warranty subskrypcyjne;
- 20) instrumentach finansowych, które mają wbudowany instrument pochodny – rozumie się przez to:
- a) akcje lub certyfikaty inwestycyjne, o których mowa w art. 83h ust. 6 pkt 1 ustawy,

- b) obligacje lub inne dłużne papiery wartościowe, o których mowa w art. 83h ust. 6 pkt 2 ustawy,
 - c) instrumenty rynku pieniężnego, o których mowa w art. 83h ust. 6 pkt 3 ustawy - zawierające w swojej strukturze element powodujący, że część lub całość wypłaty środków pieniężnych z tytułu wierzytelności przysługujących posiadaczowi tego papieru wartościowego ulega modyfikacji w zależności od jednej lub kilku określonych zmiennych;
- 21) zagranicznych instrumentach finansowych – rozumie się przez to niedopuszczone do obrotu zorganizowanego instrumenty finansowe, które są dopuszczone do obrotu na zagranicznym rynku regulowanym lub są dopuszczone do obrotu w prowadzonym na terytorium państwa niebędącego państwem członkowskim systemie obrotu instrumentami finansowymi, działającym w sposób stały i zorganizowany na zasadach określonych przepisami tego państwa, jak również zapewniającym, że przy kojarzeniu ofert kupna lub sprzedaży tych instrumentów finansowych inwestorzy mają równy i powszechny dostęp do informacji rynkowej w tym samym czasie oraz że zachowane są jednakowe warunki nabywania i zbywania tych instrumentów finansowych;
- 22) prawach majątkowych – rozumie się przez to instrumenty pochodne niedopuszczone do obrotu zorganizowanego, z wyłączeniem zagranicznych instrumentów finansowych;
- 23) instrumentach rynku niepublicznego – rozumie się przez to niedopuszczone do obrotu zorganizowanego ani do obrotu na zagranicznym rynku regulowanym, oraz niezdematerializowane na podstawie art. 5 ust. 1 pkt 1 i ust. 3 pkt 1 ustawy, instrumenty finansowe, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 1 i pkt 2 lit. a i b ustawy;
- 24) lokatach strukturyzowanych, których struktura utrudnia klientowi lub potencjalnemu klientowi zrozumienie ryzyka związanego ze stopą zwrotu – rozumie się przez to lokaty, o których mowa w art. 88h ust. 1 ustawy, których konstrukcja przewiduje, że:
- a) wypłata całości lub części kapitału, odsetek lub świadczeń dodatkowych uzależniona jest od więcej niż jednej zmiennej w szczególności, gdy wypłata uzależniona jest od, ustalonej jednorazowo lub regularnie, wartości określonego portfela aktywów lub wartości indeksów,
 - b) relacja pomiędzy wypłatą całości lub części kapitału, odsetek lub świadczeń dodatkowych a zmienną, mechanizmem ustalania bądź obliczania wypłaty jest złożona takie jak lokaty strukturyzowane, skonstruowane w taki sposób, że mechanizm uwzględnienia poziomu cen danego indeksu w wypłacie jest oparty o

różne źródła danych rynkowych lub kilku pomiarach indeksu w różnych terminach, że wielkość wypłaty rośnie lub maleje w określonych okolicznościach lub jest uzależniona od samodzielnego określania jednej lub kilku zmiennych w czasie posiadania depozytu,

- c) wypłata całości lub części kapitału, odsetek lub świadczeń dodatkowych uzależniona jest od nietypowej lub nieznannej przeciętnemu klientowi detalicznego lub potencjalnemu klientowi detalicznemu jednej lub kilku zmiennych takie jak lokaty strukturyzowane, gdzie wartość zależy od wartości wskaźników niepodanych do publicznej wiadomości lub wskaźników o specjalistycznym charakterze,
 - d) strona umowy lokaty strukturyzowanej niebędąca klientem posiada prawo do jednostronnego rozwiązania umowy przez upływem terminu likwidacji lokaty;
- 25) lokatach strukturyzowanych, których konstrukcja utrudnia klientowi lub potencjalnemu klientowi zrozumienie kosztów likwidacji lokaty przed terminem – rozumie się przez to lokaty, o których mowa w art. 88h ust. 1 ustawy, których konstrukcja przewiduje, że:
- a) koszt rozwiązania umowy o lokatę strukturyzowaną przez klienta przed terminem nie jest ściśle określoną kwotą, w szczególności, takie jak lokaty strukturyzowane o zmiennym lub wskazanym do maksymalnej wysokości koszcie rozwiązania lub lokaty strukturyzowane, w przypadku których koszt rozwiązania umowy jest ustalany na podstawie zmiennego czynnika, takiego jak oprocentowanie;
 - b) koszt rozwiązania umowy o lokatę strukturyzowaną przez klienta przed terminem nie jest ściśle określoną kwotą za każdy miesiąc pozostały do końca określonego umową terminu likwidacji lokaty, takie jak lokaty strukturyzowane o zmiennym lub wskazanym do maksymalnej wysokości koszcie rozwiązania za każdy miesiąc pozostały do końca określonego umową terminu likwidacji lokaty;
 - c) koszt rozwiązania umowy o lokatę strukturyzowaną przez klienta przed terminem nie jest ściśle określoną kwotą odsetek lub wartości świadczeń dodatkowych, takie lokaty strukturyzowane przewidujące wyłącznie zwrot depozytu w przypadku rozwiązania umowy;
- 26) rachunku – rozumie się przez to:
- a) rachunek papierów wartościowych, w tym rachunek, na którym zapisywane są papiery wartościowe, o których mowa w art. 5a ust. 1 lub 2 ustawy, a także rachunek, na którym zapisywane są niebędące papierami wartościowymi

instrumenty finansowe dopuszczone do obrotu zorganizowanego, w tym w szczególności rachunek derywatów, o którym mowa w pkt 28;

- b) rachunek zbiorczy;
- 27) rachunku praw majątkowych – rozumie się przez to rachunek, na którym są zapisywane prawa majątkowe, albo innego rodzaju ewidencję, w takim zakresie, w jakim zapisywane są na niej prawa majątkowe;
- 28) rachunku derywatów – rozumie się przez to rachunek, na którym zapisywane są derywaty;
- 29) ewidencji – rozumie się przez to system zapisów elektronicznych odzwierciedlający stan posiadania przez klienta instrumentów rynku niepublicznego, udokumentowany przez klienta w sposób określony w przepisach rozporządzenia;
- 30) rachunku instrumentów rynku niepublicznego – rozumie się przez to rachunek, na którym zapisywane są instrumenty rynku niepublicznego, z wyłączeniem papierów wartościowych, o których mowa w art. 5a ust. 1 i 2 ustawy, pozwalający na identyfikację osób, którym przysługują prawa z danych instrumentów;
- 31) właściwej izbie rozrachunkowej – rozumie się przez to odpowiednio Krajowy Depozyt, spółkę, której Krajowy Depozyt powierzył wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 1 pkt 6 ustawy, izbę rozrachunkową lub inny podmiot uprawniony do dokonywania rozrachunku;
- 32) właściwej izbie rozliczeniowej – rozumie się przez to odpowiednio Krajowy Depozyt, spółkę, której Krajowy Depozyt powierzył wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 2 lub ust. 3 pkt 2 lub pkt 3 ustawy, izbę rozliczeniową, CCP, o którym mowa w art. 2 pkt 1 rozporządzenia 648/2012, lub inny podmiot uprawniony do prowadzenia rozliczeń;
- 33) ustawie o niektórych zabezpieczeniach finansowych – rozumie się przez to ustawę z dnia 2 kwietnia 2004 r. o niektórych zabezpieczeniach finansowych (Dz. U. z 2016 r. poz. 891);
- 34) umowie o ustanowieniu zabezpieczenia finansowego – rozumie się przez to umowę, o której mowa w art. 5 ust. 1 ustawy o niektórych zabezpieczeniach finansowych;
- 35) zabezpieczeniach finansowych – rozumie się przez to zabezpieczenia, o których mowa w art. 5 ust. 1 ustawy o niektórych zabezpieczeniach finansowych;
- 36) prawie użycia – rozumie się przez to prawo, o którym mowa w art. 3 pkt 5 ustawy o niektórych zabezpieczeniach finansowych;

- 37) podstawie realizacji zabezpieczenia – rozumie się przez to podstawę realizacji zabezpieczenia, o której mowa w art. 3 pkt 4 ustawy o niektórych zabezpieczeniach finansowych;
- 38) ustawie o zastawie rejestrowym – rozumie się przez to ustawę z dnia 6 grudnia 1996 r. o zastawie rejestrowym i rejestrze zastawów (Dz. U. z 2017 r. poz. 1278);
- 39) zastawie finansowym – rozumie się przez to zastaw finansowy, o którym mowa w art. 5 ust. 1 pkt 2 ustawy o niektórych zabezpieczeniach finansowych;
- 40) blokadzie finansowej – rozumie się przez to zabezpieczenie, o którym mowa w art. 5 ust. 1 pkt 3 ustawy o niektórych zabezpieczeniach finansowych;
- 41) kompensacie – rozumie się przez to kompensatę dokonywaną na podstawie klauzuli kompensacyjnej zawartej w umowie o ustanowieniu zabezpieczenia finansowego, zgodnie z art. 4 ustawy o niektórych zabezpieczeniach finansowych;
- 42) miejscu wykonania – rozumie się przez to:
 - a) w odniesieniu do wykonywania zleceń:
 - rynek regulowany,
 - alternatywny system obrotu,
 - zorganizowaną platformę obrotu,
 - podmiot systematycznie internalizujący transakcje,
 - firmę inwestycyjną lub zagraniczną firmę inwestycyjną realizującą zadania związane z organizacją rynku regulowanego lub zapewniającą płynność instrumentów finansowych,
 - podmiot prowadzący na terytorium państwa, które nie jest państwem członkowskim, działalność wskazaną w tiret 1–5,
 - bank, o którym mowa w art. 70 ust. 2 ustawy, realizujący zadania związane z organizacją rynku regulowanego, w przypadku gdy przedmiotem tych czynności są papiery wartościowe emitowane przez Skarb Państwa lub Narodowy Bank Polski, lub zapewniający płynność instrumentów finansowych,
 - b) w odniesieniu do zarządzania portfelami, w skład których wchodzi jeden lub większa liczba instrumentów finansowych, lub przyjmowania i przekazywania zleceń – podmiot wykonujący zlecenie przekazane przez firmę inwestycyjną;
- 43) państwach należących do EOG – rozumie się przez to państwa należące do Europejskiego Obszaru Gospodarczego;

- 44) właściwej izbie rozliczeniowej – rozumie się przez to odpowiednio Krajowy Depozyt, spółkę, której Krajowy Depozyt powierzył wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 2 ustawy, izbę rozliczeniową lub inny podmiot uprawniony do dokonywania rozliczeń transakcji;
- 45) usługach badawczych – rozumie się przez to wszelkie czynności analityczne, zmierzające do wytworzenia dokumentów oraz innych materiałów analitycznych, dotyczących jednego lub wielu instrumentów finansowych, aktywów lub składnika aktywów, emitentów lub wystawców lub potencjalnych emitentów lub wystawców instrumentów finansowych, które mogą stanowić podstawę do sformułowania opinii o instrumencie finansowym, jego emitencie, wystawcy, branży lub rynku, oraz zawierających w szczególności bezpośrednie lub pośrednie rekomendacje lub sugestie dotyczące strategii inwestycyjnych, oceny obecnej lub przyszłej wartości instrumentu finansowego lub składnika aktywów, spostrzeżenia i wnioski opierające się na istniejących lub nowych informacjach, które mogłyby zostać wykorzystane przy sformułowaniu strategii inwestycyjnej oraz mogłyby być istotne przy podejmowaniu decyzji inwestycyjnych;
- 46) aktywach bazowych – rozumie się przez to instrumenty finansowe oraz waluty posiadane przez firmę inwestycyjną na własny rachunek;
- 47) grupie docelowej – rozumie się przez to grupę docelową, o której mowa w art. 83b ust. 10 ustawy;
- 48) kliencie docelowym – rozumie się przez to klienta należącego do grupy docelowej;
- 49) strategii dystrybucji – rozumie się przez to strategię dystrybucji, o której mowa w art. 83b ust. 11 ustawy;
- 50) Kodeksie cywilnym – rozumie się przez to ustawę z dnia 23 kwietnia 1964 r. - Kodeks cywilny (Dz. U. z 2017 r. poz. 459, 933 i 1132);
- 51) Kodeksie postępowania cywilnego – rozumie się przez to ustawę z dnia 17 listopada 1964 r. - Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 155);
- 52) rozporządzeniu o warunkach technicznych i organizacyjnych – rozumie się przez to rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 2018 r. w sprawie szczegółowych warunków technicznych i organizacyjnych dla firm inwestycyjnych, banków, o których mowa w art. 70 ust. 2 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, i banków powierniczych (Dz.U...),

- 53) rozporządzeniu 600/2014 – rozumie się przez to rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 600/2014 z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz. Urz. UE L 173 z 12.06.2014, str. 84, z późn. zm.³⁾);
- 54) rozporządzeniu 2017/565 – rozumie się przez to rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2017/565 z dnia 25 kwietnia 2016 r. uzupełniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE w odniesieniu do wymogów organizacyjnych i warunków prowadzenia działalności przez firmy inwestycyjne oraz pojęć zdefiniowanych na potrzeby tej dyrektywy (Dz. Urz. UE L 87 z 31.03.2017, str. 1, z późn. zm.⁴⁾);
- 55) systemie obrotu instrumentami finansowymi – rozumie się przez to system obrotu instrumentami finansowymi w rozumieniu art. 3 pkt 9a ustawy;
- 56) zorganizowanej platformie obrotu – rozumie się przez to zorganizowana platformę obrotu w rozumieniu art. 3 pkt. 2e ustawy;
- 57) podmiocie systematycznie internalizującym transakcje – rozumie się przez to podmiot systematycznie internalizujący w rozumieniu art. 3 pkt 2f ustawy;
- 58) rachunku pieniężnym – rozumie się przez to rachunek, o którym mowa w art. 69 ust. 4 pkt 1 ustawy, prowadzony przez firmę inwestycyjną, na którym rejestrowane są środki pieniężne powierzone przez klienta, służący dokonywaniu rozliczeń w następstwie czynności mających za przedmiot instrumenty finansowe lub związanych z prawami wynikającymi z instrumentów finansowych zapisanych w prowadzonych przez firmę inwestycyjną rachunkach, rejestrach lub ewidencjach;
- 59) animatorze rynku – rozumie się przez to animatora rynku w rozumieniu art. 3 pkt 33d ustawy.

³⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 270 z 15.10.2015, str. 4, Dz. Urz. UE L 175 z 30.06.2016, str. 1.

⁴⁾ Zmiana wymienionego rozporządzenia została ogłoszona w Dz. Urz. UE L 246 z 26.09.2017, str. 12.

Rozdział 2

Tryb i warunki postępowania firm inwestycyjnych w kontaktach z klientami

Oddział 1

Przepisy ogólne

§ 3. 1. Firma inwestycyjna przed zawarciem umowy o świadczenie usługi maklerskiej z klientem profesjonalnym informuje go o zasadach traktowania przez firmę inwestycyjną klientów profesjonalnych oraz o możliwości przedstawienia pisemnego żądania traktowania go jak klienta detalicznego, o którym mowa w art. 45 ust. 3 lit. b rozporządzenia 2017/565.

2. Żądanie klienta profesjonalnego o traktowanie go jak klienta detalicznego określa zakres usług maklerskich, transakcji lub usług maklerskich, na potrzeby których klient chciałby być traktowany jak klient detaliczny.

3. W przypadku uwzględnienia żądania klienta profesjonalnego traktowania go jak klienta detalicznego, firma inwestycyjna określa w umowie zawartej z klientem profesjonalnym zakres usług maklerskich, transakcji lub instrumentów finansowych, na których potrzeby klient będzie traktowany jak klient detaliczny.

4. Firma inwestycyjna może z własnej inicjatywy, zgodnie z art. 45 ust. 3 lit. a rozporządzenia 2017/565, przed zawarciem umowy potraktować klienta profesjonalnego jak klienta detalicznego. Przepis ust. 3 stosuje się odpowiednio.

§ 4. W przypadku uznania klienta profesjonalnego za klienta detalicznego firma inwestycyjna stosuje wobec tego klienta przepisy prawa określające zasady traktowania przez firmy inwestycyjne klientów detalicznych.

§ 5. 1. Firma inwestycyjna na pisemne żądanie podmiotu innego niż określony w art. 3 pkt 39b lit. a–m ustawy będącego klientem detalicznym, w zakresie określonym w tym żądaniu, może uznać go za klienta profesjonalnego, pod warunkiem, że posiada on wiedzę i doświadczenie pozwalające na podejmowanie właściwych decyzji inwestycyjnych, jak również na właściwą ocenę ryzyka związanego z tymi decyzjami. Firma inwestycyjna przed uwzględnieniem żądania jest obowiązana ustalić wiedzę klienta o zasadach traktowania klientów profesjonalnych przy świadczeniu usług, o których mowa w art. 69 ust. 2 lub 4 ustawy, których żądanie dotyczy.

2. Warunek, o którym mowa w ust. 1, uważa się za zachowany w przypadku, gdy dany podmiot spełnia co najmniej dwa z poniższych wymogów:

- 1) zawierał transakcje o wartości stanowiącej co najmniej równowartość w złotych 50 000 euro każda, na odpowiednim rynku, ze średnią częstotliwością co najmniej 10 transakcji na kwartał w ciągu czterech ostatnich kwartałów;
- 2) wartość portfela instrumentów finansowych tego podmiotu łącznie ze środkami pieniężnymi wchodzącymi w jego skład wynosi co najmniej równowartość w złotych 500 000 euro;
- 3) pracuje lub pracował w sektorze finansowym przez co najmniej rok na stanowisku, które wymaga wiedzy zawodowej dotyczącej transakcji w zakresie instrumentów finansowych lub usług maklerskich, które miałyby być świadczone przez firmę inwestycyjną na jego rzecz na podstawie zawieranej umowy.

3. Równowartość kwot wyrażonych w euro, o których mowa w ust. 2, jest ustalana przy zastosowaniu średniego kursu euro ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski, obowiązującego w dniu poprzedzającym datę złożenia żądania.

4. Żądanie, o którym mowa w ust. 1, określa zakres usług maklerskich, transakcji lub instrumentów finansowych, na których potrzeby podmiot ma być traktowany jak klient profesjonalny.

5. Firma inwestycyjna przed uwzględnieniem żądania, o którym mowa w ust. 1, obowiązana jest poinformować podmiot występujący z żądaniem o zasadach traktowania klientów profesjonalnych przy świadczeniu usług maklerskich.

6. Warunkiem uwzględnienia przez firmę inwestycyjną żądania, o którym mowa w ust. 1, jest złożenie przez klienta pisemnego oświadczenia o znajomości zasad traktowania przez firmę inwestycyjną klientów profesjonalnych oraz skutkach traktowania go jak klienta profesjonalnego.

7. Zmiany w zakresie stanu faktycznego przyjętego dla uznania spełnienia wymogów, o których mowa w ust. 2, nie wpływają na zmianę statusu klienta profesjonalnego przyznanego klientowi.

§ 6. 1. Firma inwestycyjna opracowuje i wdraża pisemną procedurę postępowania w przypadkach otrzymania żądania, o którym mowa w § 3 ust. 1 i § 5 ust. 1.

2. Firma inwestycyjna zobowiązuje swoich klientów do przekazywania informacji o zmianach danych, które mają wpływ na możliwość traktowania danego klienta jak klienta profesjonalnego.

3. Firma inwestycyjna, w przypadku powzięcia informacji, że klient przestał spełniać warunki pozwalające na traktowanie go jak klienta profesjonalnego w rozumieniu art. 3 pkt

39b lit. a–m ustawy, podejmuje działania zmierzające do zmiany statusu klienta na potrzeby świadczenia na jego rzecz usług maklerskich, chyba że klient złoży żądanie, o którym mowa w § 5 ust. 1, i spełnia warunki, o których mowa w § 5 ust. 2. Sposób postępowania firmy inwestycyjnej określa procedura, o której mowa w ust. 1.

Oddział 2

Tryb i warunki postępowania firm inwestycyjnych przyjmujących lub przekazujących świadczenia pieniężne, w tym opłaty i prowizje lub świadczenie niepieniężne

§ 7. 1. Świadczenia pieniężne, w tym opłaty i prowizje lub świadczenie niepieniężne uznaje się za mające na celu podniesienie jakości odpowiedniej usługi świadczonej na rzecz klienta lub potencjalnego klienta, jeżeli:

- 1) są uzasadnione świadczeniem usługi dodatkowej na rzecz klienta lub potencjalnego klienta, która jest proporcjonalna do poziomu otrzymanych świadczeń pieniężnych, w tym opłat i prowizji lub świadczeń niepieniężnych, w szczególności:
 - a) świadczenie usługi zależnego doradztwa inwestycyjnego dotyczącej szerokiego zakresu odpowiednich instrumentów finansowych oraz dostępu do tych instrumentów, w tym adekwatnej liczby instrumentów finansowych emitowanych lub wystawianych przez podmioty nienależące do tej samej grupy kapitałowej do której należy firma inwestycyjna lub podmioty niepozostające w bliskich powiązaniach z firmą inwestycyjną,
 - b) świadczenie usługi zależnego doradztwa inwestycyjnego w połączeniu z zaoferowaniem klientowi lub potencjalnemu klientowi przeprowadzania co najmniej raz do roku oceny stałej odpowiedniości instrumentów finansowych będących przedmiotem inwestycji klienta lub potencjalnego klienta lub przedmiotem usługi doradztwa inwestycyjnego dla tego klienta lub potencjalnego klienta,
 - c) świadczenie usługi zależnego doradztwa inwestycyjnego w połączeniu z zaoferowaniem klientowi lub potencjalnemu klientowi innej usługi będącej w interesie klienta lub potencjalnego klienta, w szczególności doradztwa w zakresie proponowanej optymalnej alokacji instrumentów finansowych oraz środków pieniężnych posiadanych przez klienta lub potencjalnego klienta,
 - d) zapewnienie dostępu, po konkurencyjnej cenie, do szerokiego zakresu instrumentów finansowych, których nabycie będzie w interesie klienta lub

potencjalnego klienta, w tym do adekwatnej liczby instrumentów emitowanych lub wystawianych przez podmioty nienależące do tej samej grupy kapitałowej, do której należy firma inwestycyjna lub przez podmioty nie pozostające z firmą inwestycyjną w bliskich powiązaniach wraz z:

- zapewnieniem narzędzi przynoszących korzyści klientowi lub potencjalnemu klientowi, w tym zapewniających dostęp do obiektywnych informacji pomagających klientowi lub potencjalnemu klientowi w podejmowaniu decyzji inwestycyjnych lub umożliwiających im monitorowanie, kształtowanie i dostosowanie zakresu instrumentów finansowych będących przedmiotem jego inwestycji, lub
 - udostępnianiem okresowych sprawozdań na temat wyników oraz kosztów i opłat związanych z instrumentami finansowymi;
- 2) nie przynoszą bezpośredniej korzyści firmie inwestycyjnej, jej wspólnikom, pracownikom lub osobom pozostającym z firmą inwestycyjną w stosunku zlecenia lub innym stosunku prawnym o podobnym charakterze nie przynosząc przy tym wymiernej korzyści danemu klientowi lub potencjalnemu klientowi;
- 3) są uzasadnione przynoszeniem bieżącej korzyści danemu klientowi lub potencjalnemu klientowi w związku z bieżącym przyjmowaniem lub przekazywaniem świadczeń pieniężnych, w tym opłat, prowizji lub świadczeń niepieniężnych.

2. Przyjęcie lub przekazanie świadczenia pieniężnego, w tym opłat i prowizji lub świadczenia niepieniężnego nie jest dopuszczalne, jeżeli w wyniku ich przyjęcia lub przekazania firma inwestycyjna świadczyłaby usługi maklerskie w sposób nierzetelny, nieprofesjonalny, niezgodny z zasadami uczciwego obrotu lub nieuwzględniający należycie interesów klientów lub potencjalnych klientów.

3. Firma inwestycyjna jest obowiązana do stałego przestrzegania wymogów, o których mowa w ust. 1 i 2, przez okres, w którym przyjmuje lub przekazuje świadczenia pieniężne, w tym opłaty i prowizje lub świadczenia niepieniężne.

§ 8. Firma inwestycyjna jest obowiązana do gromadzenia i przechowywania wszelkiej dokumentacji potwierdzającej, że celem wszelkich świadczeń pieniężnych, w tym opłat i prowizji lub świadczeń niepieniężnych przyjętych lub przekazywanych przez firmę inwestycyjną jest podniesienie jakości odpowiedniej usługi świadczonej na rzecz klienta lub potencjalnego klienta poprzez:

- 1) prowadzenie wewnętrznego wykazu wszystkich, świadczeń pieniężnych, w tym opłat i prowizji oraz świadczeń niepieniężnych przyjętych przez firmę inwestycyjną od osoby trzeciej lub przekazanych na rzecz osoby trzeciej w związku ze świadczeniem usług maklerskich oraz
- 2) rejestrowanie sposobu, w jaki świadczenia pieniężne, w tym opłaty i prowizje lub świadczenia niepieniężne przyjmowane lub przekazywane przez firmę inwestycyjną, lub które firma inwestycyjna zamierza wykorzystać w celu poprawy jakości świadczonych usług, poprawiają jakość usług świadczonych na rzecz klientów lub potencjalnych klientów, oraz
- 3) rejestrowanie działań podjętych w celu uniknięcia negatywnego wpływu na wypełnianie przez firmę inwestycyjną obowiązku uczciwego, rzetelnego i profesjonalnego postępowania w najlepiej pojętym interesie klienta lub potencjalnego klienta.

§ 9.1. Firma inwestycyjna ujawnia klientowi lub potencjalnemu klientowi w kompleksowy, dokładny i zrozumiały sposób informacje o wszelkich świadczeniach pieniężnych, w tym opłatach i prowizjach lub świadczeniach niepieniężnych przyjętych od osób trzecich lub przekazanych na rzecz osób trzecich:

- 1) przed rozpoczęciem świadczenia odpowiedniej usługi maklerskiej – informacje dotyczące istnienia, charakteru oraz wysokości świadczeń pieniężnych, w tym opłat i prowizji lub świadczeń niepieniężnych, a w przypadku gdy ich wysokość nie może zostać oszacowana – metodę obliczania tej wysokości, oraz informacje o mechanizmach przyjmowania lub przekazywania tych świadczeń pieniężnych, w tym opłat i prowizji lub świadczeń niepieniężnych, przy czym drobne świadczenia niepieniężne można opisać w sposób ogólny, a pozostałe świadczenia niepieniężne należy oszacować i ujawnić oddzielnie;
- 2) jeżeli przed rozpoczęciem świadczenia usług maklerskich wysokość świadczeń pieniężnych, w tym opłat i prowizji lub świadczeń niepieniężnych nie mogła zostać oszacowana – firma inwestycyjna przekazuje klientowi lub potencjalnemu klientowi dodatkowo informacje dotyczące dokładnych kwot przyjętych lub przekazanych świadczeń pieniężnych, w tym opłat i prowizji lub świadczeń niepieniężnych ustalonych zgodnie z metodą obliczania wskazaną w pkt 1, niezwłocznie po ustaleniu tych kwot, w sposób przyjęty w regulaminie świadczenia usług, o którym mowa w § 22 ust. 1,
- 3) co najmniej raz do roku, przez okres, w którym firma inwestycyjna przyjmuje lub przekazuje świadczenia pieniężne, w tym opłaty i prowizje lub świadczenia

niepieniężne, firma inwestycyjna indywidualnie informuje klientów lub potencjalnych klientów o faktycznych kwotach przyjętych lub przekazanych świadczeń pieniężnych, w tym opłat i prowizji lub świadczeń niepieniężnych, w sposób przyjęty w regulaminie świadczenia usług, o którym mowa w § 22 ust. 1, przy czym drobne świadczenia niepieniężne można opisać w sposób ogólny, oraz

- 4) w przypadku gdy po rozpoczęciu świadczenia usług maklerskich firma inwestycyjna zamierza przyjmować lub przekazywać świadczenia pieniężne, w tym opłaty i prowizje lub świadczenia niepieniężne, firma inwestycyjna przekazuje klientowi informacje, o których mowa w pkt 1, oraz w odpowiednich przypadkach informacje, o których mowa w pkt 2, przed rozpoczęciem przyjmowania lub przekazywania tychże świadczeń, a ponadto przekazuje informacje, o których mowa w pkt 3.

2. Wdrażając wymogi, o których mowa w ust. 1, firma inwestycyjna uwzględnia zasady dotyczące kosztów i opłat określone w art. 83f ustawy oraz art. 50 rozporządzenia 2017/565.

3. Jeżeli firmy inwestycyjne współpracują ze sobą przy świadczeniu usług maklerskich, każda firma inwestycyjna jest obowiązana do wypełniania obowiązków w zakresie ujawniania informacji swoim klientom.

§ 10. 1. Firma inwestycyjna świadcząca usługi w zakresie niezależnego doradztwa inwestycyjnego lub zarządzania portfelem, w którego skład wchodzi jeden lub większa liczba instrumentów finansowych niezwłocznie zwraca klientom wszelkie, świadczenia pieniężne, w tym opłaty i prowizje zapłacone lub przekazane przez osobę trzecią lub osobę działającą w imieniu osoby trzeciej w związku z usługami świadczonymi na rzecz tego klienta lub potencjalnego klienta.

2. Wszystkie świadczenia pieniężne, w tym opłaty i prowizje otrzymane od osób trzecich w związku ze świadczeniem usług w zakresie niezależnego doradztwa inwestycyjnego lub zarządzania portfelem, w którego skład wchodzi jeden lub większa liczba instrumentów finansowych są przekazywane klientowi lub potencjalnemu klientowi w pełnej kwocie.

3. Firma inwestycyjna ustanawia oraz wdraża procedury zapewniające, że wszelkie świadczenia pieniężne, w tym opłaty i prowizje, zapłacone lub przekazane przez osobę trzecią lub osobę działającą w imieniu osoby trzeciej w związku ze świadczeniem usług w zakresie niezależnego doradztwa inwestycyjnego lub zarządzania portfelem, w którego skład wchodzi jeden lub większa liczba instrumentów finansowych zostają uznane za należne i przekazane każdemu indywidualnemu klientowi lub potencjalnemu klientowi.

4. Firma inwestycyjna informuje klientów lub potencjalnych klientów o przekazanych im świadczeniach pieniężnych, w tym opłatach i prowizjach, w formie okresowych zestawień świadczeń pieniężnych, w tym opłat i prowizji, należnych i przekazanych klientowi lub potencjalnemu klientowi.

§ 11. 1. Firma inwestycyjna świadcząca usługi w zakresie niezależnego doradztwa inwestycyjnego lub zarządzania portfelem, w którego skład wchodzi jeden lub większa liczba instrumentów finansowych, z zachowaniem warunków, o których mowa w art. 83d ust. 3 lub 5 ustawy, może uznać świadczenia niepieniężne za drobne świadczenia niepieniężne wyłącznie wówczas, gdy mają formę:

- 1) informacji lub dokumentów dotyczących instrumentu finansowego lub usługi inwestycyjnej, mających charakter ogólny albo dostosowany do sytuacji indywidualnego klienta lub potencjalnego klienta;
- 2) dokumentów w formie pisemnej otrzymanych od osoby trzeciej, które emitent lub potencjalny emitent zamówił i opłacił w celu promowania nowej emisji instrumentów finansowych, lub w przypadku których osoba trzecia zawarła umowę z emitentem, której przedmiotem jest przygotowywanie za wynagrodzeniem takich dokumentów, pod warunkiem, że związek między emitentem a osobą trzecią został wyraźnie ujawniony w dokumentach oraz dokumenty te są udostępnione w tym samym czasie wszystkim podmiotom zainteresowanym lub do publicznej wiadomości;
- 3) uczestnictwa w konferencjach, seminariach, szkoleniach i innych wydarzeniach o podobnym charakterze dotyczących korzyści, jakie może przynieść konkretny instrument finansowy lub konkretna usługa inwestycyjna, oraz ich cech;
- 4) wydatków na cele reprezentacyjne o rozsądnej, niewielkiej wartości, związanych z organizacją spotkania biznesowego lub konferencji, seminarium, szkolenia lub innych wydarzeń o podobnym charakterze, o których mowa w pkt 3 oraz
- 5) innych drobnych świadczeń niepieniężnych, które mogą poprawić jakość usługi świadczonej na rzecz klienta potencjalnego klienta i jest mało prawdopodobne, że względu na niewielką skalę, ich charakter lub łączną wartość, by mogły wpłynąć negatywnie na wypełnianie przez firmę inwestycyjną obowiązku działania w najlepiej pojętym interesie klienta lub potencjalnego klienta.

2. Drobne korzyści niepieniężne ujawnia się przed rozpoczęciem świadczenia usług maklerskich na rzecz klientów lub potencjalnych klientów. Drobne korzyści niepieniężne można opisać w sposób ogólny.

§ 12. Usługi badawcze świadczone przez osoby trzecie na rzecz firmy inwestycyjnej świadczącej usługi zarządzania portfelem, w którego skład wchodzi jeden lub większa liczba instrumentów finansowych, usługi niezależnego doradztwa inwestycyjnego lub inne usługi maklerskie na rzecz klientów nie są uznawane za świadczenia niepieniężne, o których mowa w art. 83d ust. 1 ustawy, jeżeli są świadczone w zamian za:

- 1) zapłatę dokonaną przez firmę inwestycyjną z jej własnych środków lub
- 2) zapłatę dokonaną przez firmę inwestycyjną z oddzielnego rachunku płatniczego otwartego na jej rzecz na potrzeby finansowania usług badawczych (rachunek usług badawczych), pod warunkiem, że zostały spełnione następujące warunki dotyczące prowadzenia tego rachunku:
 - a) środki pieniężne zgromadzone na rachunku usług badawczych pochodzą ze specjalnej opłaty wnoszonej przez klientów firmy inwestycyjnej na potrzeby finansowania usług badawczych (specjalna opłata),
 - b) w związku z otwarciem rachunku usług badawczych oraz uzgodnieniem z klientami firmy inwestycyjnej wysokości opłaty wnoszonej przez nich na potrzeby finansowania usług badawczych ustanowiła ona budżet usług badawczych i dokonuje jego regularnej oceny,
 - c) firma inwestycyjna odpowiada za prawidłowe zarządzanie rachunkiem usług badawczych,
 - d) firma inwestycyjna dokonuje regularnej oceny jakości zakupionych usług badawczych w oparciu o skuteczne kryteria oceny jakości oraz wpływu tych usług na podejmowanie przez firmę inwestycyjną lepszych decyzji inwestycyjnych.

§ 13. Firma inwestycyjna, która otworzyła rachunek usług badawczych, przekazuje klientom informacje dotyczące:

- 1) kwoty zapisanej w budżecie usług badawczych, o którym mowa w § 12 pkt 2 lit. b, przeznaczonej na zakup usług badawczych oraz wysokości należnej od każdego klienta opłaty na potrzeby finansowania usług badawczych – przed rozpoczęciem świadczenia usługi inwestycyjnej;
- 2) całkowitych kosztów poniesionych przez każdego klienta w związku z zakupem usług badawczych – w ujęciu rocznym.

§ 14. Firma inwestycyjna, która otworzyła rachunek usług badawczych, ma obowiązek przedstawić, na wniosek klienta lub na żądanie Komisji Nadzoru Finansowego, zestawienie wskazujące:

- 1) imię i nazwisko lub nazwę każdego podmiotu, który świadczy lub świadczył usługę badawczą na rzecz firmy inwestycyjnej oraz otrzymał zapłatę za tą usługę z tego rachunku w okresie wskazanym w tym wniosku lub żądaniu;
- 2) łączną kwotę zapłaconą za usługi badawcze z tego rachunku na rzecz podmiotów wskazanych w pkt 1 w okresie wskazanym we wniosku lub żądaniu;
- 3) wszystkie korzyści, świadczenia i usługi otrzymane przez firmę inwestycyjną w związku z wykonanymi na jej rzecz usługami badawczymi;
- 4) porównanie kwoty, o której mowa w pkt 2, z budżetem usług badawczych w odniesieniu do okresu wskazanego we wniosku lub żądaniu, ze wskazaniem wszelkich rabatów lub przeniesień, jeżeli na rachunku usług badawczych pozostają środki pieniężne.

§ 15. 1. Wysokość specjalnej opłaty:

- 1) opiera się wyłącznie na budżecie usług badawczych ustanowionym przez firmę inwestycyjną w celu ustalenia zapotrzebowania na usługi badawcze w odniesieniu do usług maklerskich świadczonych przez firmę inwestycyjną na rzecz jej klientów oraz
- 2) nie jest związana z wolumenem lub wartością transakcji przeprowadzonych w imieniu klientów.

2. W umowie zarządzania portfelem, w którego skład wchodzi jeden lub większa liczba instrumentów finansowych, umowie o wykonywanie niezależnego doradztwa inwestycyjnego lub innej umowie, której przedmiotem jest świadczenie usług maklerskich albo w regulaminie świadczenia usług, o którym mowa w § 22 ust. 1, firma inwestycyjna określa wysokość specjalnej opłaty, w ramach kwoty ustalonej w budżecie usług badawczych oraz częstotliwość i sposób wnoszenia tej opłaty przez klienta w danym okresie.

3. Jeżeli specjalna opłata nie jest wnoszona przez klientów oddzielnie, lecz jest pobierana razem z prowizją od transakcji, firma inwestycyjna powinna być w stanie wyodrębnić tę opłatę i zachować pełną zgodność z warunkami określonymi w § 12 pkt 2 oraz w § 13.

4. Łączna kwota specjalnych opłat wniesionych przez klientów w danym okresie nie może przekraczać kwoty ustalonej w budżecie usług badawczych ustanowionym na ten okres.

5. Firma inwestycyjna może zwiększyć kwotę ustaloną w budżecie usług badawczych, o której mowa w ust. 2, wyłącznie po poinformowaniu klientów o takim planowanym

zwiększeniu co najmniej na jeden miesiąc przed planowanym terminem dokonania zmian w budżecie badawczym, a jeżeli zwiększenie tej kwoty spowodowałoby zwiększenie specjalnej opłaty, po dokonaniu zmian w umowie o zarządzanie portfelem, w którego skład wchodzi jeden lub większa liczba instrumentów finansowych, umowie o wykonywanie niezależnego doradztwa inwestycyjnego lub umowie o świadczenie innej usługi maklerskiej lub usług dodatkowych albo w regulaminie świadczenia usług, o którym mowa w § 22 ust. 1.

6. Jeżeli na koniec okresu, na jaki firma inwestycyjna ustanowiła budżet usług badawczych, na rachunku usług badawczych występuje nadwyżka, firma inwestycyjna, zgodnie z przyjętą procedurą postępowania:

- 1) zwraca środki pieniężne klientom lub
- 2) uwzględnia nadwyżkę przy ustalaniu budżetu usług badawczych oraz wyliczaniu specjalnej opłaty na kolejny okres.

§ 16. 1. Firma inwestycyjna ustanawia budżet usług badawczych w oparciu o analizę jej zapotrzebowania na usługi badawcze świadczone przez osoby trzecie.

2. Budżetem usług badawczych zarządza wyłącznie firma inwestycyjna.

3. Wykorzystanie budżetu usług badawczych na zakup usług badawczych świadczonych przez osoby trzecie podlega okresowym kontrolom i jest nadzorowane przez zarząd firmy inwestycyjnej, który zapewnia wykorzystanie tego budżetu w najlepiej pojętym interesie klientów firmy inwestycyjnej.

4. Kontrole, o których mowa w ust. 3, obejmują:

- 1) przepływ środków pieniężnych dokonywanych na rzecz podmiotów świadczących usługi badawcze oraz
- 2) sposób ustalenia wysokości wypłaconych kwot oraz zasadność ich wypłaty w odniesieniu do kryteria oceny jakości, o których mowa w § 12 pkt 2 lit. d.

5. Firma inwestycyjna nie może wykorzystywać budżetu usług badawczych i rachunku usług badawczych na potrzeby badań w celu finansowania wykonywanych przez siebie czynności analitycznych.

§ 17. Firma inwestycyjna może przekazać zarządzanie rachunkiem usług badawczych osobie trzeciej, pod warunkiem, że ułatwi to zakup usług badawczych oraz zapewni dokonanie niezwłocznej płatności w imieniu firmy inwestycyjnej i zgodnie z jej wskazówkami.

§ 18. 1. Firma inwestycyjna opracowuje i wdraża pisemną procedurę korzystania z usług badawczych, w której określa:

- 1) kryteria oceny jakości usług badawczych, o których mowa w § 12 pkt 2 lit. d, oraz spodziewany wpływ zakupu usług badawczych na podejmowanie przez firmę inwestycyjną decyzji inwestycyjnych;
- 2) zakres, w jakim usługi badawcze mogą przynieść korzyści w odniesieniu do portfeli klientów, w tym w stosownych przypadkach dzięki uwzględnieniu strategii inwestycyjnych mających zastosowanie do różnych rodzajów portfeli;
- 3) podejścia, jakie przyjmie firma inwestycyjna w celu sprawiedliwego rozdzielania kosztów zakupu usług badawczych pomiędzy portfele różnych klientów.

2. Firma inwestycyjna przekazuje klientom procedurę korzystania z usług badawczych.

§ 19. 1. Firma inwestycyjna świadcząca usługi w zakresie wykonywania zleceń określa oddzielne opłaty z tytułu tych usług, przy czym wysokość tych opłat odzwierciedla wyłącznie koszty wykonania zlecenia. Zapewnianie każdej innej korzyści lub świadczenie każdej innej usługi przez tę samą firmę inwestycyjną na rzecz firm inwestycyjnych mających siedzibę na terytorium Unii Europejskiej podlega oddzielnie określonej opłacie.

2. Poziom opłat z tytułu usług w zakresie wykonywania zleceń nie ma wpływu na zapewnienie korzyści lub świadczenie usług, o których mowa w ust. 1, i na opłaty z tytułu tych korzyści lub usług ani nie warunkuje zapewnienia tych korzyści lub świadczenia tych usług i opłat z tytułu tych korzyści lub usług.

Oddział 3

Świadczenie usług maklerskich

§ 20. 1. W przypadku gdy informacje kierowane przez firmę inwestycyjną do klientów lub potencjalnych klientów, w tym informacje upowszechniane przez firmę inwestycyjną w celu reklamy lub promocji świadczonych przez nią usług zawierają wskazanie korzyści możliwych do osiągnięcia w sytuacji skorzystania z usług maklerskich, o których mowa w art. 69 ust. 2 ustawy, świadczonych przez firmę inwestycyjną, powinny one zawierać również wskazanie poziomu ryzyka inwestycyjnego związanego z danymi usługami.

2. W przypadku gdy informacje kierowane przez firmę inwestycyjną do klientów lub potencjalnych klientów zawierają dane o systemie rekompensat, o którym mowa w art. 133 ust. 1 lub art. 136 ust. 1 ustawy, którego uczestnikiem jest firma inwestycyjna, dane te mogą

zawierać wyłącznie wskazanie systemu, do którego należy firma inwestycyjna, oraz wskazanie górnej granicy środków objętych tym systemem.

3. Firma inwestycyjna w ramach świadczenia usług maklerskich może udzielać klientowi porad inwestycyjnych o charakterze ogólnym dotyczących inwestowania w instrumenty finansowe. Sposób udzielania porad inwestycyjnych określa regulamin świadczenia usługi maklerskiej, przy wykonywaniu której udzielana jest porada inwestycyjna.

4. Udzielanie porad inwestycyjnych, o których mowa w ust. 3, nie może stanowić wykonywania czynności wymienionych w art. 69 ust. 2 pkt 5 oraz ust. 4 pkt 6 ustawy.

§ 21. 1. Przed zawarciem umowy o świadczenie usług maklerskich firma inwestycyjna informuje klienta, przy użyciu trwałego nośnika, o istniejących konfliktach interesów związanych ze świadczeniem danej usługi maklerskiej na rzecz tego klienta, o ile organizacja oraz regulacje wewnętrzne firmy inwestycyjnej nie zapewniają, że w przypadku powstania konfliktu interesów nie dojdzie do naruszenia interesu klienta. Informacja zawiera dane pozwalające klientowi na podjęcie świadomej decyzji co do zawarcia umowy, przy czym zakres i sposób przedstawiania danych powinien być dostosowany do kategorii, do której należy klient.

2. Przez konflikt interesów rozumie się znane firmie inwestycyjnej okoliczności mogące doprowadzić do powstania sprzeczności między interesem firmy inwestycyjnej, osoby powiązanej z firmą inwestycyjną i obowiązkiem działania przez tę firmę inwestycyjną w sposób rzetelny, z uwzględnieniem najlepiej pojętego interesu klienta tej firmy inwestycyjnej, jak również znane firmie inwestycyjnej okoliczności mogące doprowadzić do powstania sprzeczności między interesami kilku klientów tej firmy inwestycyjnej.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, umowa o świadczenie danej usługi maklerskiej może zostać zawarta wyłącznie pod warunkiem, że klient potwierdzi otrzymanie informacji wskazanej w ust. 1 oraz wyraźnie potwierdzi wolę zawarcia umowy z firmą inwestycyjną o świadczenie danej usługi maklerskiej.

4. W przypadku powstania konfliktu interesów po zawarciu z klientem umowy o świadczenie usług maklerskich:

- 1) ust. 1 stosuje się odpowiednio, z tym że firma inwestycyjna jest obowiązana poinformować klienta o konflikcie interesów niezwłocznie po jego stwierdzeniu;

2) ust. 3 stosuje się odpowiednio, z tym że firma inwestycyjna powinna powstrzymać się od świadczenia usługi maklerskiej do czasu otrzymania wyraźnego oświadczenia klienta o kontynuacji lub rozwiązaniu umowy.

5. Przed zawarciem umowy o prowadzenie rachunku zbiorczego firma inwestycyjna przy użyciu trwałego nośnika informuje posiadacza rachunku zbiorczego o jego obowiązkach wynikających z art. 8b ustawy oraz o sankcji administracyjnej, o której mowa w art. 170d ust. 1 ustawy.

§ 22. 1. Firma inwestycyjna świadczy usługę maklerską na podstawie regulaminu oraz umowy o świadczenie tej usługi zawartej z klientem.

2. Wymogu opracowania regulaminu świadczenia usługi maklerskiej nie stosuje się w przypadku, gdy umowa zawierana jest z:

- 1) klientem profesjonalnym, chyba że klient profesjonalny zażądał od firmy inwestycyjnej traktowania go jak klienta detalicznego, a firma inwestycyjna wyraziła na to zgodę;
- 2) klientem profesjonalnym, chyba że jest on przez firmę inwestycyjną traktowany jak klient detaliczny;
- 3) klientem detalicznym, w związku z prowadzoną przez niego działalnością gospodarczą;
- 4) uprawnionym kontrahentem.

3. Wymogu opracowania regulaminu nie stosuje się również w przypadku, gdy konstrukcja instrumentów finansowych lub specyfika obrotu tymi instrumentami finansowymi uniemożliwia uregulowanie praw i obowiązków związanych z zawarciem i realizacją umowy, o której mowa w ust. 1, w sposób jednolity dla wszystkich klientów, na rzecz których świadczone są dane usługi.

4. W przypadku, o którym mowa w ust. 2 i 3, sposób świadczenia usługi maklerskiej przez firmę inwestycyjną na rzecz klienta, w tym prawa i obowiązki firmy inwestycyjnej i klienta z tego tytułu, a także warunki zawierania i rozwiązywania umowy, o której mowa w ust. 1, określa umowa z klientem.

5. W przypadku gdy świadczenie usługi przyjmowania i przekazywania zleceń nabycia lub zbycia instrumentów finansowych lub wykonywania zleceń nabycia lub zbycia instrumentów finansowych dotyczyłoby instrumentów finansowych zapisanych na rachunku zbiorczym, umowa o świadczenie takiej usługi jest zawierana przez firmę inwestycyjną z podmiotem uprawnionym z instrumentów finansowych zapisanych na rachunku zbiorczym.

6. Umowa o przyjmowanie lub przekazywanie zleceń nabycia lub zbycia instrumentów finansowych lub umowa o wykonywanie zleceń nabycia lub zbycia instrumentów finansowych zapisanych na rachunku zbiorczym może zostać zawarta, o ile:

- 1) uprawniony z instrumentów finansowych zapisanych na rachunku zbiorczym wskaże firmie inwestycyjnej numer oraz posiadacza rachunku zbiorczego, na którym zapisywane są należące do niego instrumenty finansowe;
- 2) posiadacz rachunku zbiorczego zobowiąże się wobec firmy inwestycyjnej do:
 - a) podejmowania wskazanych przez firmę inwestycyjną czynności dotyczących instrumentów finansowych będących przedmiotem zlecenia, które umożliwiają zabezpieczenie realizacji zlecenia zbycia tych instrumentów, w szczególności do potwierdzania pokrycia takich zleceń oraz dokonywania blokady instrumentów finansowych będących przedmiotem zlecenia,
 - b) dostarczania należących do klienta instrumentów finansowych będących przedmiotem złożonych przez niego zleceń sprzedaży tych instrumentów.

7. Firma inwestycyjna może zawrzeć umowę o wykonywanie zleceń nabycia lub zbycia instrumentów finansowych z posiadaczem rachunku zbiorczego wyłącznie w przypadku, gdy posiadacz rachunku zbiorczego złoży firmie inwestycyjnej pisemne oświadczenie, że:

- 1) świadczy usługi wykonywania zleceń nabycia lub zbycia instrumentów finansowych na rzecz podmiotów uprawnionych z instrumentów finansowych zapisanych na tym rachunku;
- 2) może we własnym imieniu rozporządzać instrumentami finansowymi zapisanymi na tym rachunku, na podstawie stosunku prawnego z podmiotem, do którego należą instrumenty finansowe zapisane na tym rachunku.

8. W przypadku gdy firma inwestycyjna zawiera umowę o wykonywanie zleceń nabycia lub zbycia instrumentów finansowych z podmiotem niebędącym posiadaczem rachunku zbiorczego ani uprawnionym z instrumentów finansowych zapisanych na rachunku zbiorczym, ust. 7 stosuje się odpowiednio.

9. W przypadku gdy podmiot, o którym mowa w art. 121 ust. 2 pkt 2 ustawy, pośredniczy w przekazywaniu zleceń klienta, który podpisał umowę z firmą inwestycyjną na warunkach, o których mowa w art. 121 ust. 1 ustawy, umowa o wykonywanie zleceń może być zawarta pomiędzy firmą inwestycyjną a:

- 1) klientem, który podpisał z bankiem powierniczym umowę na warunkach, o których mowa w art. 121 ust. 1 ustawy – pod warunkiem że umowy, o których mowa w § 68 ust.

2, są skutecznie zawarte i obowiązują w momencie zawierania umowy o wykonywanie zleceń, albo

2) podmiotem, o którym mowa w art. 121 ust. 2 pkt 2 ustawy.

10. W przypadku gdy podmiot, o którym mowa w art. 121 ust. 2 pkt 2 ustawy, pośredniczy w przekazywaniu zleceń posiadacza rachunku zbiorczego, który podpisał umowę z firmą inwestycyjną na warunkach, o których mowa w art. 121a ustawy, umowa o wykonywanie zleceń może być zawarta pomiędzy firmą inwestycyjną a:

- 1) posiadaczem rachunku zbiorczego będącym zagraniczną firmą inwestycyjną – pod warunkiem że umowy, o których mowa w § 68 ust. 2, są skutecznie zawarte i obowiązują w momencie zawierania umowy o wykonywanie zleceń, albo
- 2) uprawnionym z instrumentów finansowych zapisanych na rachunku zbiorczym, pod warunkiem zawarcia przez firmę inwestycyjną z posiadaczem rachunku zbiorczego, na którym rejestrowane są instrumenty finansowe uprawnionego, umowy o dostarczanie instrumentów finansowych, o której mowa w § 75 ust. 1 i 2.

11. Umowa o zarządzanie portfelem, w skład którego wchodzi jeden lub większa liczba instrumentów finansowych zapisanych na rachunku zbiorczym, jest zawierana przez firmę inwestycyjną z podmiotem uprawnionym z instrumentów finansowych zapisanych na tym rachunku.

12. Umowa, o której mowa w ust. 11, może zostać zawarta, o ile:

- 1) uprawniony z instrumentów finansowych zapisanych na rachunku zbiorczym:
 - a) wskaże firmie inwestycyjnej posiadacza rachunku zbiorczego, na którym zapisywane są należące do niego instrumenty finansowe,
 - b) doręczy firmie inwestycyjnej kopię umowy, z której wynika obowiązek prowadzenia przez posiadacza rachunku zbiorczego odrębnej ewidencji należących do tego klienta instrumentów finansowych i rejestrowania w niej na bieżąco zmian wynikających z realizacji przez firmę inwestycyjną podjętych w imieniu i na rachunek klienta decyzji inwestycyjnych firmy inwestycyjnej świadczącej usługę zarządzania portfelem;
- 2) posiadacz rachunku zbiorczego zobowiąże się wobec firmy inwestycyjnej do:
 - a) prowadzenia odrębnej ewidencji instrumentów finansowych oraz rejestrowania w niej na bieżąco zmian wynikających z realizacji podjętych w imieniu i na rachunek klienta decyzji inwestycyjnych firmy inwestycyjnej świadczącej usługę zarządzania portfelami,

- b) podejmowania wskazanych przez firmę inwestycyjną czynności zabezpieczających realizację decyzji firmy inwestycyjnej świadczącej usługę zarządzania portfelami, w szczególności potwierdzania pokrycia takich zleceń oraz dokonywania blokady instrumentów finansowych będących przedmiotem zlecenia,
- c) dostarczania instrumentów finansowych zarejestrowanych na rachunku zbiorczym firmie inwestycyjnej wykonującej zlecenia składane przez firmę inwestycyjną zarządzającą portfelem klienta.

13. Regulamin usługi maklerskiej określa sposób świadczenia usługi maklerskiej przez firmę inwestycyjną na rzecz klienta, w tym prawa i obowiązki firmy inwestycyjnej i klienta z tego tytułu, a także warunki zawierania i rozwiązywania umowy. Regulamin usługi maklerskiej określa w szczególności:

- 1) tryb i warunki zawierania umowy, o której mowa w ust. 1;
- 2) tryb, warunki i formę ustanawiania pełnomocnictw przez klienta;
- 3) zakres i sposób wykonywania usługi maklerskiej, która wykonywana będzie na podstawie umowy, o której mowa w ust. 1;
- 4) sposoby i terminy wnoszenia przez klienta opłat i prowizji związanych z usługą maklerską wykonywaną na rzecz klienta w związku z umową, o której mowa w ust. 1, oraz sposób i tryb określania ich wysokości;
- 5) sposób postępowania firmy inwestycyjnej w przypadku, gdy klient nie dostarcza środków pieniężnych w terminach określonych w umowie lub w odrębnych przepisach;
- 6) postanowienia zabezpieczające interesy firmy inwestycyjnej w przypadku niewywiązania się klienta z przyjętych zobowiązań, a także sposoby zaspokajania roszczeń firmy inwestycyjnej;
- 7) zakres odpowiedzialności firmy inwestycyjnej za szkody powstałe wskutek niewykonania lub nienależytego wykonania przez firmę inwestycyjną zobowiązań powstałych w związku z zawarciem umowy, o której mowa w ust. 1;
- 8) sposób, tryb oraz terminy przekazywania klientowi informacji dotyczących świadczonej na jego rzecz usługi maklerskiej, jak również zakres tych informacji;
- 9) zasady powierzania przez firmę inwestycyjną podmiotowi trzeciemu wykonywania poszczególnych czynności stanowiących daną usługę maklerską, jeżeli powierzanie jest przewidziane;
- 10) sposoby i terminy załatwiania skarg składanych przez klienta;

- 11) tryb i warunki odstąpienia, wypowiedzenia oraz rozwiązania umowy, o której mowa w ust. 1;
- 12) tryb, terminy i warunki zmiany regulaminu, a także sposób informowania klienta o tych zmianach.

14. Przez zakres i sposób wykonywania usługi maklerskiej, o których mowa w ust. 13 pkt 3, rozumie się w szczególności:

- 1) w przypadku usługi, o której mowa w art. 69 ust. 2 pkt 1 ustawy, wskazanie:
 - a) formy składanych przez klienta zleceń nabycia lub zbycia instrumentów finansowych,
 - b) sposobu, trybu oraz zasad przyjmowania i przekazywania zleceń,
 - c) sposobu, trybu oraz zasad kojarzenia przez firmę inwestycyjną dwóch lub więcej podmiotów w celu doprowadzenia do zawarcia transakcji między tymi podmiotami, w przypadku gdy usługa świadczona przez firmę inwestycyjną obejmuje takie czynności;
- 2) w przypadku usługi, o której mowa w art. 69 ust. 2 pkt 2 ustawy, wskazanie:
 - a) formy składanych przez klienta zleceń nabycia lub zbycia instrumentów finansowych,
 - b) sposobu, trybu oraz zasad przyjmowania i wykonywania zleceń,
 - c) sposobu, trybu oraz zasad zawierania transakcji oraz dokonywania rozliczeń z tytułu zawieranych transakcji,
 - d) sposobów ustalania wysokości zabezpieczenia, sposobów oraz trybu informowania klienta o zmianie jego wysokości, w tym wzywania do jego uzupełnienia, oraz sposobu postępowania firmy inwestycyjnej w przypadku nieuzupełnienia przez klienta zabezpieczenia – jeżeli usługa dotyczy instrumentów finansowych, którymi obrót związany jest z obowiązkiem posiadania zabezpieczenia wykonania zobowiązań wynikających z danego instrumentu finansowego,
 - e) trybu i warunków dokonywania płatności za nabywane instrumenty finansowe;
- 3) w przypadku usługi, o której mowa w art. 69 ust. 2 pkt 4 ustawy, wskazanie:
 - a) trybu i warunków podejmowania i realizacji przez firmę inwestycyjną decyzji inwestycyjnych dotyczących aktywów wchodzących w skład zarządzanych portfeli,
 - b) trybu dokonywania wyboru podmiotu przechowującego aktywa wchodzące w skład zarządzanych przez firmę inwestycyjną portfeli – jeżeli firma inwestycyjna

- wykorzystuje pośrednictwo takich podmiotów przy świadczeniu usług zarządzania portfelami instrumentów finansowych,
- c) metod oraz częstotliwości wyceny instrumentów finansowych znajdujących się w portfelu klienta,
 - d) obiektywnych wskaźników finansowych, do których porównywane będą wyniki portfela klienta w celu ustalenia poziomu efektywności świadczonej usługi zarządzania portfelem instrumentów finansowych,
 - e) sposobów i trybu przekazywania przez klienta dyspozycji dotyczących aktywów wchodzących w skład zarządzanego przez firmę inwestycyjną portfela instrumentów finansowych;
- 4) w przypadku usługi, o której mowa w art. 69 ust. 2 pkt 5 ustawy, wskazanie trybu i warunków opracowywania przez firmę inwestycyjną rekomendacji inwestycyjnych oraz ich przekazywania klientowi;
- 5) w przypadku usługi, o której mowa w art. 69 ust. 4 pkt 1 ustawy, wskazanie:
- a) sposobów przekazywania przez klienta dyspozycji dotyczących instrumentów finansowych i środków pieniężnych zapisanych na danym rachunku,
 - b) sposobu naliczania odsetek od środków zgromadzonych na rachunku pieniężnym oraz trybu określania ich wysokości, jeżeli umowa, o której mowa w ust. 1, przewiduje oprocentowanie tych środków,
 - c) trybu, warunków i przyczyn ustanawiania lub znoszenia blokady instrumentów finansowych, praw do otrzymania instrumentów finansowych oraz środków pieniężnych klienta,
 - d) sposobów postępowania z instrumentami finansowymi, na których ustanowiono ograniczone prawo rzeczowe lub których zbywalność jest ograniczona,
 - e) trybu i warunków przenoszenia instrumentów finansowych lub środków pieniężnych na rachunki klienta prowadzone przez inny podmiot,
 - f) trybu i warunków postępowania z aktywami klienta w przypadku zamknięcia danego rachunku,
 - g) sposobów ustalania wysokości zabezpieczenia oraz trybu informowania klienta o zmianie jego wysokości lub konieczności jego uzupełnienia, w przypadku gdy na danym rachunku mają być rejestrowane instrumenty finansowe, którymi obrót związany jest z koniecznością ustanowienia zabezpieczenia wykonania zobowiązań wynikających z tych instrumentów,

- h) szczegółowego trybu i warunków ustanawiania zabezpieczeń wykonania zlecenia w środkach pieniężnych lub na instrumentach finansowych klienta, w tym trybu wyrażania przez klienta zgody na ustanowienie zabezpieczenia.

§ 23. 1. Sposób świadczenia poszczególnych usług maklerskich może być określony w jednym lub kilku regulaminach, pod warunkiem że regulaminy te zawierają wyraźnie wyodrębnione postanowienia odnoszące się do każdej ze świadczonych usług oraz spełniają wymogi przewidziane w przepisach niniejszego oddziału dla poszczególnych regulaminów.

2. W przypadku zmiany regulaminu firma inwestycyjna informuje klienta o treści zmiany w takim terminie, aby klient mógł wypowiedzieć umowę z zachowaniem okresu wypowiedzenia, a rozwiązanie umowy nastąpiło przed dniem wejścia w życie zmian.

§ 24. 1 Firma inwestycyjna przekazuje klientowi lub potencjalnemu klientowi informacje o warunkach umowy lub umów zawieranych w ramach sprzedaży krzyżowej w sposób:

- 1) rzetelny, dokładny i niewprowadzający w błąd;
- 2) odpowiedni i zrozumiały dla przeciętnego przedstawiciela grupy, do której są one kierowane lub do której mogą dotrzeć;
- 3) spójny, w szczególności poprzez jednolite i zbiorcze prezentowanie korzyści, ograniczeń i ryzyk związanych ze sprzedażą krzyżową.

2. W przypadku, gdy świadczenie usługi maklerskiej jest możliwe niezależnie i odrębnie od usługi maklerskiej świadczonej w ramach sprzedaży łączonej firma inwestycyjna w ramach informacji, o których mowa w ust. 1, i w sposób zgodny z wymogami przewidzianymi w ust. 1 informuje o tym klienta lub potencjalnego klienta. Sposób przekazania tej informacji powinien umożliwiać klientowi lub potencjalnemu klientowi podjęcie świadomej decyzji co do wyboru sposobu w jaki usługa maklerska będzie świadczona.

3. Firma inwestycyjna nie podejmuje działań, które wyłączają, utrudniają lub narzucają klientowi wybór, w sytuacji gdy świadczenie usługi maklerskiej jest możliwe niezależnie i odrębnie od usługi maklerskiej świadczonej w ramach sprzedaży łączonej.

4. Firma inwestycyjna przedstawia klientowi opis ryzyka związanego ze sprzedażą krzyżową wraz z opisem ryzyk wynikających z poszczególnych usług świadczonych w ramach sprzedaży krzyżowej oraz informacje o zmianach w zakresie ryzyka jakie wynikają ze

sprzedaży krzyżowej w porównaniu z poszczególnymi usługami, które byłyby świadczone niezależnie i odrębnie.

5. Firma inwestycyjna przekazuje informacje o warunkach umowy lub umów zawieranych w ramach sprzedaży krzyżowej w odpowiednim czasie przed ich zawarciem, umożliwiającym klientowi lub potencjalnemu klientowi odpowiednie zapoznanie się z tymi informacjami, zrozumienie charakteru i ryzyka wynikających ze sprzedaży krzyżowej i podjęcie świadomej decyzji co do zawarcia umów w ramach sprzedaży krzyżowej.

6. W przypadku promocji lub reklamy sprzedaży krzyżowej, firma inwestycyjna przekazuje informacje o ryzykach związanych ze sprzedażą krzyżową oraz informacje o kosztach i opłatach związanych z zawarciem, wykonaniem lub rozwiązaniem poszczególnych umów z wykorzystaniem tego samego typu i rozmiaru czcionki jak pozostałe elementy zbioru informacji przekazywanego w ramach promocji lub reklamy sprzedaży krzyżowej.

§ 25. 1. Firma inwestycyjna oferująca świadczenie usługi maklerskiej w ramach sprzedaży krzyżowej przekazuje klientowi lub potencjalnemu klientowi, w ramach informacji, o których mowa w § 24 ust. 1, w sposób czytelny i przejrzysty odrębne zestawienie kosztów i opłat związanych z zawarciem, wykonaniem lub rozwiązaniem poszczególnych umów oraz informację zbiorczą o tych kosztach i opłatach.

2. W przypadku, gdy z rozwiązaniem umowy o świadczenie usług maklerskich zawartej w ramach sprzedaży krzyżowej w trybie, o którym mowa w art. 83f ust. 1 pkt 2, ustawy wiąże się poniesienie przez klienta lub potencjalnego klienta dodatkowych kosztów i opłat związanych z zaprzestaniem wykonywania umowy o świadczenie innej usługi, firma inwestycyjna przekazuje klientowi lub potencjalnemu klientowi również zestawienie tych kosztów i opłat.

3. W przypadku, gdy nie jest możliwe przedstawienie przez firmę inwestycyjną dokładnej wysokości kosztów i opłat związanych z inną usługą, które klient lub potencjalny klient poniósłby w przypadku ich pojawienia się, firma inwestycyjna przekazuje klientowi informację o szacowanych kosztach i opłatach. Oszacowanie wielkości kosztów i opłat następuje w oparciu o przyjęte przez firmę inwestycyjną rozsądne założenia.

4. W przypadku, gdy zawieranie umowy lub umów w ramach sprzedaży krzyżowej następuje z wykorzystaniem sieci Internet lub w inny sposób bez bezpośredniego udziału osoby zatrudnionej przez firmę inwestycyjną, informacje na temat wszystkich kosztów i opłat związanych z umową, o której mowa w art. 83f ust. 1 pkt 1 ustawy, lub poszczególnych umów zawieranych w trybie art. 83f ust. 1 pkt 2 ustawy, firma inwestycyjna przekazuje przed

zawarciem umowy odpowiednio wcześniej, w sposób wyraźny i nieutrudniający dotarcie do tych informacji lub zapoznanie się z nimi przez klienta lub potencjalnego klienta.

§ 26. 1. W przypadku świadczenia usługi maklerskiej w ramach sprzedaży krzyżowej, w tym w sytuacji gdzie zawarcie umowy o świadczenie usługi maklerskiej jest warunkiem zawarcia umowy o świadczeniu innej usługi, przekazanie informacji o warunkach świadczenia usługi maklerskiej następuje z uwzględnieniem art. 44–51 rozporządzenia 2017/565.

2. Przepisy, o których mowa w § 24–25 nie uchybiają przepisom regulującym sposób przekazywania informacji o świadczeniu w ramach sprzedaży krzyżowej usług innych niż świadczenie usługi maklerskiej.

§ 27. 1. Firma inwestycyjna powstrzymuje się od zawierania umów sprzedaży krzyżowej lub nie pośredniczy w jej zawarciu w przypadku, gdy okresy odstąpienia lub rozwiązania umowy lub umów o świadczenie usług zawieranych w ramach sprzedaży krzyżowej różnią się od okresów odstąpienia lub rozwiązania umów o świadczenie usług analogicznych, które świadczy firma inwestycyjna lub pośredniczy w zawarciu umów o ich świadczenie.

2. Firma inwestycyjna powstrzymuje się od zawierania umów sprzedaży łączonej lub nie pośredniczy w jej zawarciu w przypadku, gdy klient nie ma możliwości zaprzestania korzystania ze świadczenia danej usługi wchodzącej w skład sprzedaży łączonej bez ponoszenia nieproporcjonalnych, nieuzasadnionych obciążeń, w tym kar umownych.

Oddział 4

Tryb i warunki postępowania firm inwestycyjnych emitujących lub wystawiających instrumenty finansowe lub udzielających porad w zakresie emitowania lub wystawiania instrumentu finansowego

§ 28. 1. Firma inwestycyjna emitująca lub wystawiająca instrumenty finansowe lub udzielająca porad w zakresie emitowania lub wystawiania instrumentu finansowego stosując rozwiązania przewidziane w niniejszym oddziale, uwzględnia charakter instrumentu finansowego, usługi inwestycyjnej i grupy docelowej.

2. Firma inwestycyjna ustanawia, wdraża i utrzymuje procedury i rozwiązania służące zapewnieniu zgodności procesu emitowania lub wystawiania instrumentów finansowych lub udzielania porad w zakresie emitowania lub wystawiania instrumentu finansowego z wymogami dotyczącymi właściwego zarządzania konfliktami interesów, w tym stosowaną

polityką wynagrodzeń, o której mowa w art. 83e ust. 1 ustawy, w szczególności firma inwestycyjna zapewnia by wyemitowanie lub wystawienie instrumentów finansowych w tym ze względu na ich cechy, nie miało negatywnego wpływu na grupę docelową ani nie stanowiło zagrożenia dla prawidłowego funkcjonowania lub stabilności rynków finansowych na skutek ograniczenia lub wyzbycia się przez firmę inwestycyjną własnego ryzyka lub własnej ekspozycji związanych z aktywami bazowymi tego instrumentu finansowego w przypadku, gdy firma inwestycyjna jest już w posiadaniu aktywów bazowych na własny rachunek.

3. Firma inwestycyjna emitująca lub wystawiająca instrumenty finansowe lub udzielająca porad w zakresie emitowania lub wystawiania instrumentu finansowego dokonuje analizy możliwości wystąpienia ewentualnych konfliktów interesów, w szczególności ocenia, czy wyemitowanie lub wystawienie instrumentu finansowego prowadzi do powstania sytuacji, w której mogą wystąpić negatywne skutki dla klienta należącego do grupy docelowej, jeżeli przyjmie on ekspozycję przeciwstawną w stosunku do ekspozycji utrzymywanej uprzednio przez samą firmę inwestycyjną lub ekspozycję przeciwstawną w stosunku do ekspozycji, którą firma inwestycyjna zamierza przyjąć po wyemitowaniu lub wystawieniu instrumentu finansowego.

4. Przed podjęciem decyzji o wyemitowaniu lub wystawieniu instrumentu finansowego firma inwestycyjna ocenia, czy instrument finansowy może stanowić zagrożenie dla prawidłowego funkcjonowania lub stabilności rynków finansowych.

§ 29. 1. Firma inwestycyjna określa grupę docelową w odniesieniu do każdego emitowanego lub wystawianego przez nią instrumentu finansowego lub gdy udziela innym podmiotom porad w zakresie emitowania lub wystawiania instrumentu finansowego. W ramach tego procesu firma określa także wszystkie grupy klientów, których potrzebom, cechom i celom instrument finansowy nie odpowiada, ustalając w ten sposób negatywną grupę docelową.

2. Firma inwestycyjna przy określaniu grupy docelowej bierze pod uwagę kryteria ilościowe oraz odpowiednie kryteria jakościowe.

3. Odpowiednie kryteria jakościowe, o których mowa w ust. 2, obejmują co najmniej wszystkie poniższe kryteria:

- 1) rodzaj klientów, do których dany produkt jest skierowany, z uwzględnieniem podziału klientów na kategorie, o których mowa w art. 3a ust. 4 ustawy;

- 2) wiedzę i doświadczenie w odniesieniu do rodzaju danego instrumentu finansowego, jego właściwości lub zagadnień związanych z danym instrumentem, które powinni posiadać klienci docelowi, aby zrozumieć cechy i ryzyka związane z danym instrumentem finansowym;
- 3) sytuację finansową klienta docelowego uwzględniającą:
 - a) określoną wartość procentową wysokości straty, jaką klient docelowy jest w stanie ponieść
 - b) istnienie dodatkowych zobowiązań klienta docelowego w związku z instrumentem finansowym, których wartość może przekraczać zainwestowaną kwotę, obejmujących w szczególności wezwanie do uzupełnienia depozytu zabezpieczającego przez klienta;
- 4) tolerancję ryzyka oraz zgodności wskaźnika zysku do ryzyka związanego z instrumentem finansowym oraz zakładanej stopy zwrotu z grupą docelową, z uwzględnieniem:
 - a) ustalenia i jasnego opisanie przez firmę inwestycyjną kategorii ryzyka związanego z instrumentem finansowym,
 - b) określenia przez firmę inwestycyjną ogólnego podejścia klienta docelowego do ryzyka związanego z inwestycją w instrumenty finansowe, poprzez przypisanie klienta docelowego do kategorii, o których mowa w lit. a,
 - c) zastosowania w stosownych przypadkach wskaźnika ryzyka przewidzianego w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/65/WE z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe (Dz.U. L 302 z 17.11.2009, s. 32) lub w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1286/2014 z dnia 26 listopada 2014 r. w sprawie dokumentów zawierających kluczowe informacje, dotyczących detalicznych produktów zbiorowego inwestowania i ubezpieczeniowych produktów inwestycyjnych (Dz.U. 352 z 9.12.2014, s. 1–23).
- 5) cele inwestycyjne i potrzeby inwestycyjne klientów, które mają być zaspokojone przez dany instrument finansowy, z uwzględnieniem ogólnej strategii inwestycyjnej klienta docelowego, obejmującej w szczególności horyzont czasowy inwestycji, przy czym cele i potrzeby klienta mogą zostać uszczegółowione poprzez określenie konkretnych

aspektów inwestycji oraz oczekiwań klientów docelowych w odniesieniu do tych aspektów szczegółowych.

4. Firma inwestycyjna, o której mowa w ust. 1, ustalając dodatkowe kryteria jakościowe, inne niż wymienione w ust. 3, może wziąć pod uwagę w szczególności właściwości sposobów komunikowania się z firmami inwestycyjnymi rekomendującymi, oferującymi albo w inny sposób umożliwiającymi nabycie lub objęcie instrumentu finansowego.

5. Firma inwestycyjna, o której mowa w ust. 1, jest obowiązana do oceny znaczenia każdego z kryteriów jakościowych dla określonego instrumentu finansowego i dostosowania szczególności określenia rynku docelowego odpowiednio do rodzaju, charakteru i cech instrumentu finansowego biorąc pod uwagę zależności pomiędzy poszczególnymi kryteriami jakościowymi.

6. Firma inwestycyjna, o której mowa w ust. 1, jest obowiązana do jasnego zdefiniowania wyraźnie pojęć i terminologii zastosowanej przy określaniu grupy docelowej na podstawie kryteriów jakościowych.

7. Firma inwestycyjna emitująca lub wystawiająca instrument finansowy, który jest rekomendowany, oferowany lub którego nabycie lub objęcie jest umożliwiające przez inne firmy inwestycyjne, określa grupę docelową, w tym jej potrzeby, cechy lub cele, z którymi instrument finansowy jest zgodny, w oparciu o swoją wiedzę teoretyczną, doświadczenia związane z instrumentem finansowym lub podobnymi instrumentami finansowymi, rynkami finansowymi oraz potrzebami, cechami i celami potencjalnych grup docelowych.

8. Firma inwestycyjna, o której mowa w ust. 1, określa grupę docelową w sposób odpowiedni i proporcjonalny, z uwzględnieniem charakteru instrumentu finansowego, jego złożoności, w tym związanych z nim kosztów oraz struktury opłat, wskaźnika zysku do ryzyka, płynności lub jego innowacyjnego charakteru.

9. W przypadku skomplikowanych instrumentów finansowych, w szczególności instrumentów finansowych o złożonych obliczeniach stopy zwrotu, firma inwestycyjna, o której mowa w ust. 1 określa grupę docelową w sposób odpowiednio bardziej szczegółowy.

10. W przypadku nieskomplikowanych i łatwo dostępnych instrumentów finansowych, firma inwestycyjna, o której mowa w ust. 1, może określić grupę docelową w sposób mniej szczegółowy, w szczególności:

1) w przypadku niektórych rodzajów instrumentów finansowych wystarczająco porównywalnych pod kątem cech tych instrumentów – możliwe jest określenie grupy

docelowej na podstawie wspólnego podejścia dotyczącego jednego rodzaju instrumentów finansowych;

- 2) opis jednego lub więcej kryteriów, o których mowa w ust. 3 może być dokonany w sposób ogólny.

11. Firma inwestycyjna, o której mowa w ust. 1, określa grupę docelową na wystarczająco szczegółowym poziomie, aby uniknąć uwzględnienia w grupie docelowej jakichkolwiek klientów lub grup klientów, z których potrzebami, cechami i celami dany instrument finansowy nie jest zgodny.

12. W przypadku instrumentu finansowego emitowanego albo wystawianego przez firmę inwestycyjną na indywidualne zamówienie za grupę docelową uznaje się klienta lub potencjalnego klienta, który zgłosił potrzebę nabycia lub objęcia takiego instrumentu finansowego, z wyłączeniem sytuacji, w której instrument taki jest rekomendowany, oferowany lub którego nabycie lub objęcie jest umożliwiane na rzecz innych klientów.

§ 30. 1. Firma inwestycyjna jest obowiązana przeprowadzać analizę scenariuszową instrumentu finansowego, w ramach której ocenia związane z instrumentem finansowym ryzyko niskich wyników dla klientów oraz okoliczności, w jakich takie wyniki mogą wystąpić.

2. Analiza, o której mowa w ust. 1, obejmuje opis negatywnych zjawisk rynkowych, ich wpływu na ryzyko niskich wyników dla klientów oraz przewidywanych działań w szczególności, gdyby:

- 1) otoczenie rynkowe uległo pogorszeniu;
- 2) emitent lub wystawca instrumentu finansowego lub osoba trzecia uczestnicząca w procesie emitowania lub wystawienia instrumentu finansowego znaleźli się w trudnej sytuacji finansowej lub gdyby pojawiło się inne ryzyko związane z emitentem, wystawcą lub osobą trzecią;
- 3) instrument finansowy okazał się nieopłacalny z ekonomicznego punktu widzenia;
- 4) popyt na instrument finansowy był znacznie większy niż przewidywano.

3. Firma inwestycyjna określa, czy instrument finansowy spełnia rozpoznane potrzeby, cechy i cele grupy docelowej, w szczególności poprzez zbadanie, czy:

- 1) profil ryzyka i zysku instrumentu finansowego jest zgodny z grupą docelową oraz
- 2) zamiar wyemitowania lub wystawienia instrumentu finansowego jest zdeterminowany przez cechy instrumentu finansowego przynoszące korzyści grupie docelowej a nie

przez stosowany przez firmę inwestycyjną lub podmioty, o których mowa § 29 w ust. 7 model biznesowy.

4. Firma inwestycyjna analizuje strukturę kosztów i opłat proponowaną w odniesieniu do instrumentu finansowego, w szczególności poprzez zbadanie, czy:

- 1) koszty lub opłaty związane z instrumentem finansowym są zgodne z potrzebami, cechami i celami grupy docelowej;
- 2) koszty lub opłaty związane z instrumentem finansowym nie powodują pogorszenia oczekiwanej rentowności instrumentu finansowego, w szczególności czy koszty lub opłaty nie równoważą lub eliminują oczekiwanych korzyści finansowych lub podatkowych;
- 3) struktura kosztów lub opłat związanych z instrumentem finansowym jest odpowiednio przejrzysta w odniesieniu do grupy docelowej, w szczególności czy nie prowadzi do ukrycia kosztów lub opłat lub ich rzeczywistej wysokości lub czy nie jest zbyt skomplikowana.

5. Firma inwestycyjna przekazuje informacje dotyczące instrumentu finansowego, grupy docelowej, strategii dystrybucji podmiotom, o których mowa w § 29 ust. 7. Firma inwestycyjna przekazuje informacje w sposób umożliwiający tym podmiotom właściwe ich zrozumienie oraz rekomendację lub sprzedaż instrumentu finansowego w odpowiedni sposób.

6. Firma inwestycyjna jest obowiązana do określenia strategii dystrybucji w taki sposób, aby strategia dystrybucji zapewniała dotarcie instrumentu finansowego do grupy docelowej tego instrumentu, w szczególności, by dokonany przez firmę inwestycyjną wybór podmiotów, o których mowa w § 29 ust. 7 oraz usług maklerskich, w ramach których docelowi klienci mogą nabyć określony instrument finansowy, zapewnił zgodność instrumentu finansowego z grupą docelową tego instrumentu finansowego. W przypadku, gdy do nabycia lub objęcia określonego instrumentu finansowego nie jest wymagane świadczenie usługi, o której mowa w art. 69 ust. 2 pkt 5 ustawy, firma inwestycyjna, o której mowa w ust. 1 może określić w strategii dystrybucji preferowany kanał sprzedaży tego instrumentu.

§ 31. 1. Jeżeli firma inwestycyjna współpracuje przy emitowaniu lub wystawianiu instrumentu finansowego lub przy udzielaniu porad w zakresie emitowania lub wystawiania instrumentu finansowego z inną firmą inwestycyjną, podmiotem, który nie posiada zezwolenia na wykonywanie działalności maklerskiej ani nie podlega nadzorowi zgodnie z przepisami ustawy, lub z firmą inwestycyjną z państwa trzeciego, podmioty te zawierają umowę w formie pisemnej, określającą ich wzajemne obowiązki.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, współpracujące ze sobą podmioty określają tylko jedną grupę docelową.

§ 32. 1. Firma inwestycyjna zatrudnia w procesie emitowania lub wystawiania instrumentu finansowego lub do udzielania porad w zakresie emitowania lub wystawiania instrumentu finansowego instrumentów finansowych osoby posiadające wiedzę fachową niezbędną do zrozumienia ich właściwości i czynników ryzyka związanych z tymi instrumentami finansowymi.

2. Firma inwestycyjna przeprowadza regularne przeglądy instrumentów finansowych, które emituje lub wystawia, gdy udziela innym podmiotom porad w zakresie emitowania lub wystawiania instrumentu finansowego, z uwzględnieniem wszystkich zdarzeń, które mogłyby w znaczący sposób wpłynąć na potencjalne ryzyko dla określonej grupy docelowej. Firma inwestycyjna w szczególności analizuje, czy instrument finansowy:

- 1) pozostaje spójny z potrzebami, cechami i celami grupy docelowej;
- 2) jest rekomendowany, oferowany grupie docelowej lub w inny sposób umożliwia nabywanie lub objęcie tego instrumentu przez grupę docelową;
- 3) jest rekomendowany, oferowany lub w inny sposób jest umożliwia nabywanie lub objęcie instrumentu finansowego przez klientów, z których potrzebami, cechami i celami instrument finansowy nie jest zgodny;
- 4) ze względu na jego cechy lub koszty lub opłaty z nim związane nie ma negatywnego wpływu na grupę docelową ani nie stanowi zagrożenia dla prawidłowego funkcjonowania lub stabilności rynków finansowych.

3. Firma inwestycyjna przeprowadza przegląd instrumentów finansowych przed każdą kolejną emisją lub wystawieniem instrumentu finansowego, jeżeli jest w posiadaniu informacji o jakimkolwiek zdarzeniu, które mogłoby w znaczący sposób wpłynąć na potencjalne ryzyko dla grupy docelowej.

4. Firma inwestycyjna ustanawia i wdraża procedurę, w której określa, z jaką częstotliwością przeprowadzać będzie przeglądy instrumentów finansowych, o których mowa w ust. 2, w oparciu w szczególności o czynniki związane ze złożonością lub innowacyjnym charakterem instrumentu finansowego lub stosowanych strategii inwestycyjnych.

5. W procedurze, o której mowa w ust. 4, firma inwestycyjna określa kluczowe zdarzenia, które mogą wpłynąć na potencjalne ryzyko lub oczekiwaną rentowność instrumentu finansowego, w szczególności:

- 1) przekroczenie określonego progu, które wpłynie na rentowność instrumentu finansowego, lub
- 2) wypłacalność określonych emitentów, których papiery wartościowe lub gwarancje mogą wpływać na wyniki instrumentu finansowego.

6. W przypadku wystąpienia zdarzeń, o których mowa w ust. 5 pkt 1 lub 2, firma inwestycyjna podejmuje odpowiednie działania, w szczególności:

- 1) przekazuje wszelkie istotne informacje dotyczące zdarzenia i jego konsekwencji dla instrumentu finansowego klientom lub podmiotom, o których mowa w § 29 ust. 7, jeżeli firma inwestycyjna nie oferuje ani nie sprzedaje instrumentu finansowego bezpośrednio klientom;
- 2) dokonuje zmian w procesie emitowania lub wystawiania instrumentów finansowych lub udzielania porad w zakresie emitowania lub wystawiania instrumentu finansowego;
- 3) wstrzymuje dalszą emisję instrumentu finansowego;
- 4) dokonuje zmian cech instrumentu finansowego lub kosztów lub opłat związanych z instrumentem finansowym w celu uniknięcia nieuczciwych postanowień umownych;
- 5) bada, czy strategia dystrybucji lub kanały dystrybucji są odpowiednie, w przypadku gdy firma inwestycyjna stwierdzi, że instrument finansowy jest rekomendowany, oferowany lub w inny sposób jest umożliwiane nabycie lub objęcie instrumentu finansowego przez klientów, z których potrzebami, cechami i celami instrument finansowy nie jest zgodny;
- 6) kontaktuje się z podmiotami, o których mowa w § 29 ust. 7 w celu omówienia zmiany strategii dystrybucji;
- 7) rozwiązuje umowy z podmiotami, o których mowa w § 29 ust. 7;
- 8) informuje Komisję Nadzoru Finansowego.

§ 33. 1. Zarząd firmy inwestycyjnej sprawuje skuteczną kontrolę nad prawidłowym wypełnianiem przez firmę inwestycyjną obowiązków określonych w art. 83b ust. 8, 12, 14 i 15 ustawy oraz w niniejszym oddziale, oraz zapewnia, by sprawozdania dotyczące przestrzegania tych przepisów systematycznie składane zarządowi zawierały informacje na temat instrumentów finansowych emitowanych lub wystawianych przez firmę inwestycyjną, w tym informacje dotyczące strategii dystrybucji.

2. Firma inwestycyjna udostępnia sprawozdania, o których mowa w ust.1, Komisji Nadzoru Finansowego na jej wniosek.

3. Rada nadzorcza firmy inwestycyjnej monitoruje zmiany i dokonuje okresowych przeglądów procesu emitowania lub wystawiania instrumentów finansowych lub udzielania

porad w zakresie emitowania lub wystawiania instrumentu finansowego w celu wykrycia wszelkiego ryzyka niewywiązania się przez firmę inwestycyjną z obowiązków określonych w niniejszym oddziale.

Oddział 5

Tryb i warunki postępowania firm inwestycyjnych rekomendujących, oferujących albo w inny sposób umożliwiających nabycie lub objęcie instrumentu finansowego

§ 34. 1. Firma inwestycyjna, podejmując decyzję o zakresie instrumentów finansowych wyemitowanych lub wystawionych przez tę firmę lub przez inną firmę inwestycyjną, jakie zamierza oferować lub rekomendować albo w inny sposób umożliwiać ich nabycie lub objęcie, oraz o rodzaju usług, jakie zamierza świadczyć, uwzględnia charakter instrumentu finansowego, usługi inwestycyjnej oraz grupy docelowej.

2. Przepisy niniejszego oddziału stosuje się również w przypadku, gdy firma inwestycyjna oferuje lub rekomenduje albo w inny sposób umożliwia nabycie lub objęcie instrumentów finansowych wyemitowanych lub wystawionych przez podmioty, które nie podlegają przepisom ustawy. W takim przypadku firma inwestycyjna stosuje mechanizmy zapewniające uzyskanie przez nią od takich emitentów lub wystawców wystarczających informacji dotyczących tych instrumentów finansowych.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 2, firma inwestycyjna jest obowiązana zapewnić klientom co najmniej taki samego poziomu usług i bezpieczeństwa ich świadczenia, jak w przypadku instrumentów finansowych wyemitowanych lub wystawionych zgodnie z zasadami określonymi w art. 83b ust. 7–17 ustawy oraz oddziale 4 i niniejszym oddziale; firma inwestycyjna, która nie jest w stanie w żaden sposób uzyskać dostatecznych informacji na temat wyemitowanych lub wystawionych instrumentów finansowych nie może oferować, rekomendować lub w inny sposób umożliwiać nabycia lub objęcia takich instrumentów finansowych.

§ 35. 1. Firma inwestycyjna określa grupę docelową dla danego instrumentu finansowego, nawet jeżeli emitent lub wystawca tego instrumentu nie określił grupy docelowej.

2. Firma inwestycyjna określa grupę docelową instrumentu finansowego lub usługi na etapie ustalania przez zarząd firmy inwestycyjnej polityki biznesowej i strategii dystrybucji, przed rozpoczęciem świadczenia usług w odniesieniu do tego instrumentu finansowego.

3. Firma inwestycyjna realizując w bieżącej działalności operacyjnej decyzje, o których mowa w ust. 2, w połączeniu z procesem określenia grupy docelowej zapewnia odpowiednie dostosowanie i zgodność świadczonych usług maklerskich w odniesieniu do objętych nimi instrumentów finansowych.

4. Wykonując obowiązek, o którym mowa w ust. 3, firma inwestycyjna zapewnia w szczególności zgodność świadczonych usług maklerskich z instrumentami finansowymi, w odniesieniu do tych instrumentów finansowych, które charakteryzują się wysokim poziomem złożoności, podwyższonym ryzykiem, brakiem albo zmniejszoną płynnością albo innymi istotnymi dla grupy docelowej cechami.

5. Firma inwestycyjna w celu określenia grupy docelowej:

- 1) stosuje odpowiednio § 29 ust. 2–3, przy czym firma inwestycyjna określa grupę docelową w sposób bardziej szczegółowy, niż w przypadku emitenta lub wystawcy instrumentu finansowego, a także bierze pod uwagę rodzaj klientów, którym świadczy usługi maklerskie, charakter instrumentów finansowych oraz rodzaj oferowanych usług maklerskich;
- 2) przeprowadza dokładną analizę cech swojej bazy potencjalnych i istniejących klientów;
- 3) wykorzystuje informacje i dane, o których mowa w § 37 ust. 7, które uzna za przydatne i dostępne w celu określenia grupy docelowej;
- 4) wdraża, utrzymuje i stosuje na zasadzie proporcjonalności, uwzględniając stopień złożoności instrumentu finansowego, procedurę dostosowywania grupy docelowej określonej przez emitenta lub wystawcę instrumentu finansowego, do własnej bazy klientów,
- 5) zapewnia zgodność określanej grupy docelowej z podstawowymi założeniami odnoszącymi się do grupy docelowej określonej przez emitenta lub wystawcę instrumentu finansowego;
- 6) stosuje odpowiednio przepisy § 29 ust. 8–12, z uwzględnieniem zarówno charakteru danego instrumentu finansowego, jak też rodzaju usług maklerskich świadczonych przez tę firmę;
- 7) w przypadku, o którym mowa w § 34 ust. 2, z uwzględnieniem zasady proporcjonalności i mając na uwadze zakres możliwych do pozyskania publicznie dostępnych informacji oraz stopień złożoności instrumentu finansowego:
 - a) podejmuje wszelkie właściwe kroki w celu zapewnienia, że informacje uzyskane od emitenta lub wystawcy instrumentu finansowego są rzetelne i zapewniają, że

instrumenty finansowe będą oferowane, rekomendowane lub w inny sposób udostępnione do nabycia lub objęcia, zgodnie z cechami, celami i potrzebami grupy docelowej,

- b) w przypadku, gdy dostępne właściwe informacje na potrzeby określenia grupy docelowej nie są dostępne publicznie, właściwe kroki, o których mowa w lit. a, mogą obejmować w szczególności zawarcie przez firmę inwestycyjną umowy z emitentem lub wystawcą instrumentu finansowego albo z ich przedstawicielem w celu uzyskania wszelkich właściwych informacji umożliwiających dokonanie oceny grupy docelowej,
- c) uwzględnić informacje dostępne publicznie, pod warunkiem, że są one wyraźne, wiarygodne i zostały przygotowane w celu spełnienia wymogów przewidzianych w przepisach prawa.

6. Firma inwestycyjna jest obowiązana uwzględnić przy określaniu grupy docelowej oraz strategii dystrybucji wszystkie istotne informacje przekazane jej przez emitenta lub wystawcę instrumentu finansowego, w przypadku gdy:

- 1) firma inwestycyjna nie może, ze względu na rodzaj świadczonej usługi, w szczególności świadczenia usługi wykonania zlecenia, przeprowadzić dokładnej oceny grupy docelowej dla instrumentów finansowych, w szczególności dla instrumentów finansowych charakteryzujących się dużym poziomem złożoności lub wysokim poziomem ryzyka, brakiem płynności, innowacyjnością albo innymi istotnymi cechami, lub
- 2) możliwe jest wystąpienie istotnego konfliktu interesów, w szczególności w odniesieniu do instrumentów finansowych emitowanych albo wystawianych przez tę samą firmę lub przez inne podmioty należące do tej samej grupy kapitałowej, co ta firma inwestycyjna albo gdy firma inwestycyjna otrzymuje świadczenia pieniężne lub niepieniężne od podmiotów trzecich.

7. W przypadku, o której mowa w ust. 6, firma inwestycyjna, jest obowiązana przeanalizować zasadność wyłączenia danego instrumentu finansowego z zakresu instrumentów finansowych przez nią oferowanych lub rekomendowanych albo w inny sposób udostępnionych do nabycia lub objęcia, nawet gdy pierwotnie firma inwestycyjna byłaby w stanie ocenić zgodność tego instrumentu ze swoją bazą klientów pod kątem posiadanych przez nich wiedzy i doświadczenia.

8. Firma inwestycyjna, w sytuacji, gdy dostępne jej informacje nie pozwalają na przeprowadzenie pełnej oceny grupy docelowej, może oferować lub rekomendować albo w inny sposób udostępniać instrument finansowy do nabycia lub objęcia, bez świadczenia usługi, o której mowa w art. 69 ust. 2 pkt 5 ustawy, jednak po uprzednim poinformowaniu klienta, że firma inwestycyjna nie jest w stanie ocenić pełnej zgodności potrzeb, cech lub celów klienta z tym instrumentem finansowym.

9. Firma inwestycyjna, wykonuje obowiązek, o którym mowa w ust. 4, jedynie w przypadku klientów końcowych, którzy nie oferują, rekomendują albo w inny sposób nie udostępniają danego instrumentu finansowego do nabycia bądź objęcia przez innych klientów

10. W przypadku, gdy klient profesjonalny albo uprawniony kontrahent nabywa lub obejmuje od firmy inwestycyjnej instrument finansowy z zamiarem jego dalszej sprzedaży innym klientom, takiego klienta albo uprawnionego kontrahenta nie uznaje się za klienta końcowego.

11. W przypadku, o którym mowa w ust. 10, klient profesjonalny albo uprawniony kontrahent działający z zamiarem dalszego oferowania, rekomendowania albo udostępniania w inny sposób danego instrumentu finansowego do nabycia bądź objęcia przez innych klientów, zobowiązani są do stosowania przepisów niniejszego oddziału.

12. Firma inwestycyjna, przy ocenie klienta pod kątem określenia grupy docelowej na podstawie kryteriów, o których mowa w ust. 5 pkt 1, może zastosować założenia, w odniesieniu do wiedzy i doświadczenia klientów końcowych, z zastrzeżeniem ust. 13.

13. Firma inwestycyjna może założyć, że klienci profesjonalni mają wiedzę i doświadczenie niezbędne do zrozumienia ryzyka powiązanego z konkretnymi instrumentami finansowymi lub związanymi z nimi usługami, w odniesieniu do których zaklasyfikowano ich do kategorii klientów profesjonalnych. W takim przypadku firma inwestycyjna bierze pod uwagę różnice w zakładanym poziomie wiedzy i doświadczenia między klientami detalicznymi oraz profesjonalnymi, a także między klientami profesjonalnymi, o których mowa w art. 3a ust. 1 ustawy i pozostałymi klientami profesjonalnymi.

14. Firma inwestycyjna, określając które instrumenty finansowe będą przez nią udostępnione do nabycia lub objęcia z własnej inicjatywy klientów, jest obowiązana brać pod uwagę, że w takich sytuacjach poziom dostępnej firmie inwestycyjnej wiedzy o klientach, w szczególności w zakresie określonym w § 29 ust. 3 pkt 2–5 może być znacznie ograniczony.

§ 36. W sytuacji, gdy firma inwestycyjna oraz wystawca lub emitent określają dla tego samego instrumentu finansowego, w tym samym czasie grupę docelową, w tym wykonują

obowiązki, o których mowa odpowiednio w § 32 oraz § 42, podmioty te pozostają odpowiedzialne za prawidłowe wykonywanie obowiązków odpowiednio dla nich przewidzianych w odniesieniu do grupy docelowej tego instrumentu finansowego, określonych w przepisach art. 83b ust. 7–17 ustawy oraz oddziału 4 i niniejszego oddziału. W szczególności emitent lub wystawca instrumentu finansowego zapewnia, aby instrument finansowy był oferowany lub rekomendowany albo w inny sposób udostępniony do nabycia lub objęcia do określonej przez niego grupy docelowej, a firma inwestycyjna zapewnia, by instrumenty finansowe, które oferuje lub rekomenduje albo w inny sposób umożliwia ich nabycie lub objęcie były oferowane, rekomendowane, nabywane lub rekomendowane tylko wówczas, gdy leży to w interesie klientów.

§ 37. 1. Firma inwestycyjna wdraża odpowiednie rozwiązania w celu zapewnienia zgodności instrumentów finansowych, jakie zamierza oferować lub rekomendować albo w inny sposób umożliwić ich nabycie lub objęcie oraz usług, jakie zamierza świadczyć, z potrzebami, cechami i celami określonej grupy docelowej, a także zgodności zamierzonej strategii dystrybucji z określoną grupą docelową.

2. Firma inwestycyjna określa i ocenia sytuację i potrzeby klientów, dla których zamierza się świadczyć usługi, tak aby zapewnić, by interesy klientów nie zostały naruszone w wyniku nacisków handlowych lub finansowych. W tym celu firma określa wszystkie grupy klientów, z których potrzebami, cechami i celami instrument finansowy lub usługa nie są zgodne, ustalając w ten sposób negatywną grupę docelową.

3. W procesie ustalania negatywnej grupy docelowej, firma inwestycyjna stosuje odpowiednio przepisy § 35 ust. 5 pkt 1–5, ust. 6 – 7 oraz § 29 ust. 5–6.

4. W przypadku, gdy ze względu na specyficzne cechy określonej przez firmę inwestycyjną grupy docelowej klienci należący do tej grupy będą posiadali automatycznie cechy przeciwstawne, firma inwestycyjna może ustalić negatywną grupę docelową poprzez stwierdzenie, że dany instrument finansowy lub dana usługa nie odpowiadają żadnemu klientowi poza grupą docelową.

5. Firma inwestycyjna podejmuje wszelkie niezbędne działania zapewniające otrzymywanie odpowiednich i wiarygodnych informacji o instrumencie finansowym, emitencie lub wystawcy tego instrumentu finansowego od emitenta lub wystawcy tego instrumentu finansowego, w tym od emitenta lub wystawcy, który nie podlega przepisom ustawy, aby zapewnić zgodność strategii dystrybucji instrumentu finansowego z potrzebami, cechami i celami grupy docelowej, jeżeli informacje te nie są publicznie dostępne.

6. Przez publicznie dostępne informacje rozumie się informacje, które są jasne, wiarygodne i przedstawione w celu wypełnienia przez emitenta lub wystawcę instrumentu finansowego obowiązków wynikających z przepisów prawa.

7. Firma inwestycyjna wykonuje obowiązek, o którym mowa w ust. 5, w sposób proporcjonalny, w zależności od stopnia, w jakim można pozyskać publicznie dostępne informacje na rynku pierwotnym lub rynku wtórnym, oraz od złożoności instrumentu finansowego.

8. Firma inwestycyjna uwzględnia informacje otrzymane od emitentów lub wystawców instrumentów finansowych oraz informacje dotyczące ich własnych klientów przy określeniu grupy docelowej, z uwzględnieniem art. 83b ust.17, i strategii dystrybucji.

9. Firma inwestycyjna nie oferuje, rekomenduje albo w inny sposób nie umożliwia nabycia lub objęcia takiego instrumentu, jeżeli na podstawie informacji i danych, którymi dysponuje zebranych w ramach świadczenia przez tę firmę usług maklerskich oraz innej działalności lub uzyskanych z innych źródeł, w tym informacji uzyskanych od podmiotów, które wyemitowały lub wystawiły instrumenty finansowe, które firma inwestycyjna oferuje lub rekomenduje albo w inny sposób umożliwia ich nabycie lub objęcie, oceni, że dany instrument finansowy nie odpowiada potrzebom i cechom jej istniejących lub przyszłych klientów.

§ 38. 1. Firma inwestycyjna jest obowiązana uwzględnić i szczegółowo przeanalizować strategię dystrybucji określoną dla danego instrumentu finansowego przez emitenta lub wystawcę tego instrumentu, a w przypadku, gdy emitent albo wystawca danego instrumentu finansowego nie podlega przepisom ustawy albo nie określił strategii dystrybucji, jest zobowiązana do określenia strategii dystrybucji z uwzględnieniem informacji dotyczących jej własnej bazy klientów oraz rodzaju świadczonych przez nią usług maklerskich.

2. W przypadku, gdy emitent lub wystawca instrumentu finansowego:

- 1) uzna, że właściwości instrumentu finansowego są zgodne ze strategią dystrybucji zakładającą brak świadczenia w odniesieniu do tego instrumentu finansowego usługi, o której mowa w art. 69 ust. 2 pkt 5 ustawy – firma inwestycyjna, może uznać, że klient posiada cechy wskazujące, że świadczenie tej usługi służyć będzie działaniu w najlepiej pojętym interesie klienta, w szczególności w sytuacji, gdy klient ten posiada ograniczony poziom wiedzy lub brak doświadczenia związany z inwestowaniem w dany rodzaj instrumentu finansowego.

2) założy, że dla danego instrumentu finansowego należy świadczyć usługę, o której mowa w art. 69 ust. 2 pkt 5 ustawy – firma inwestycyjna może podjąć decyzję o udostępnieniu instrumentu finansowego do nabycia lub objęcia, bez świadczenia tej usługi, w szczególności poprzez usługę wykonania zlecenia, pod warunkiem, że firma ta przeprowadzi dokładną analizę cech instrumentu finansowego i grupy docelowej.

3. W przypadku podjęcia przez firmę inwestycyjną decyzji, o której mowa w ust. 2, firma inwestycyjna jest obowiązana poinformować o takiej decyzji emitenta lub wystawcę instrumentu finansowego.

§ 39. 1. Firma inwestycyjna, która, świadcząc usługi, o których mowa w art. 69 ust. 2 pkt 5 ustawy lub w art. 69 ust. 2 pkt 4 ustawy, uwzględnia lub wykorzystuje instrumenty finansowe do dywersyfikacji ryzyka klienta i zabezpieczania jego pozycji wynikających z instrumentów finansowych, może oferować, rekomendować lub w inny sposób umożliwiać nabywanie tych produktów do klientów nie należących do grupy docelowej, pod warunkiem, że rekomendowany albo zarządzany portfel instrumentów finansowych jako całość lub jako połączenie instrumentu finansowego z jego zabezpieczeniem są odpowiednie dla klienta.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, firma inwestycyjna nie jest zobowiązana informować emitenta lub wystawcę instrumentu finansowego, o oferowaniu, rekomendowaniu lub umożliwianiu w inny sposób nabywania instrumentu finansowego poza grupą docelową, pod warunkiem spełnienia wymogów określonych w tym przepisie.

§ 40. 1. Firma inwestycyjna jest obowiązana informować emitenta lub wystawcę instrumentu finansowego o każdym przypadku oferowania, rekomendowania lub umożliwiania w inny sposób nabywania instrumentu finansowego w ramach negatywnej grupy docelowej, o której mowa w § 37 ust. 2, również gdy służy to dywersyfikacji ryzyka klienta i zabezpieczeniu jego pozycji wynikających z instrumentów finansowych.

2. Firma inwestycyjna oferuje, rekomenduje lub umożliwia w inny sposób nabywanie instrumentu finansowego w ramach negatywnej grupy docelowej, jedynie w wyjątkowych sytuacjach, nawet, gdy służy to dywersyfikacji ryzyka klienta.

§ 41. 1. W przypadku, gdy instrument finansowy, w przypadku którego stwierdzono spełnienie wszystkich wymogów prawnych dotyczących:

- 1) przekazywania klientowi informacji o tym instrumencie;
- 2) przeprowadzenia oceny odpowiedniości tego instrumentu;

3) określenia w odniesieniu do tego instrumentu konfliktów interesu i zarządzania nimi, jest przez firmę inwestycyjną oferowany, rekomendowany albo w inny sposób udostępniony do nabycia bądź objęcia przez klienta nienależącego do grupy docelowej, - firma inwestycyjna zobowiązana jest uzasadnić takie sytuacje indywidualnymi okolicznościami faktycznymi, jasno udokumentować te okoliczności oraz uwzględnić je w sprawozdaniu na temat odpowiedności tego instrumentu finansowego.

2. W przypadku gdy instrument finansowy jest przez firmę inwestycyjną oferowany, rekomendowany albo w inny sposób udostępniony do nabycia bądź objęcia przez klienta należącego do negatywnej grupy docelowej, uzasadnienie, o którym mowa w § 40 ust. 2 powinno być odpowiednio istotne, oraz bardziej umotywowane niż w przypadkach, o których mowa w § 40 ust. 2.

§ 42. 1. Firma inwestycyjne przy podejmowaniu decyzji o zakresie instrumentów finansowych wyemitowanych lub wystawionych przez tę firmę lub przez inną firmę inwestycyjną, jakie zamierza oferować lub rekomendować albo w inny sposób umożliwiać ich nabycie lub objęcie, o rodzaju usług, jakie zamierza świadczyć oraz o odpowiednich grupach docelowych jest obowiązana do przestrzegania procedur i rozwiązań służących zapewnieniu zgodności z przepisami ustawy, niniejszego rozporządzenia oraz rozporządzenia 2017/565, w szczególności dotyczącymi ujawniania informacji, oceny odpowiedności lub adekwatności, przyjmowania lub przekazywania świadczeń pieniężnych lub niepieniężnych do osób trzecich lub na rzecz osób trzecich oraz zarządzania konfliktami interesów.

2. Obowiązek określenia przez firmę inwestycyjną grupy docelowej oraz oferowania lub rekomendowania albo w inny sposób umożliwiania nabycia lub objęcia instrumentu finansowego zgodnie z grupą docelową, nie może być zastąpiony przez przeprowadzenie oceny odpowiedności usługi maklerskiej lub instrumentu finansowego będącego jej przedmiotem oraz powinien być zrealizowany przez firmę inwestycyjną przed przeprowadzeniem oceny odpowiedności tej usługi lub instrumentu.

3. Firma inwestycyjna jest obowiązana do zachowania szczególnej staranność w przypadku, gdy zamierza oferować, rekomendować lub umożliwiać w inny sposób nabycie lub objęcie nowych instrumentów finansowych lub jeżeli dokonuje zmian w świadczonych przez siebie usługach.

4. Firma inwestycyjna przeprowadza okresowe przeglądy i aktualizacje rozwiązań, o których mowa § 42 ust. 1, w celu zapewnienia ich ciągłej solidności i zgodności z ich celem. W razie potrzeby firma inwestycyjna podejmuje odpowiednie działania.

5. Firma inwestycyjna przeprowadza regularne przeglądy instrumentów finansowych, które rekomenduje, oferuje albo w inny sposób umożliwia ich objęcie lub nabycie oraz świadczonych przez nią usług, z uwzględnieniem wszystkich zdarzeń, które mogłyby w znaczący sposób wpłynąć na potencjalne ryzyko dla określonej grupy docelowej.

6. W ramach przeglądów, o których mowa w ust. 4, firma inwestycyjna ocenia co najmniej, czy produkty lub usługi pozostają zgodne z potrzebami, cechami i celami określonej grupy docelowej oraz, czy zamierzona strategia dystrybucji jest w dalszym ciągu odpowiednia. W ramach przeglądów firma inwestycyjna jest obowiązana wziąć pod uwagę skargi klientów.

7. Firma ponownie określa grupę docelową lub aktualizuje rozwiązania, o których mowa w § 42 ust. 1, jeżeli stwierdzi, że:

- 1) błędnie określiła grupę docelową w odniesieniu do danego instrumentu finansowego lub danej usługi lub
- 2) instrument finansowy lub usługa nie są zgodne z potrzebami, cechami i celami określonej grupy docelowej

8. W przypadku, o którym mowa w ust. 7, firma inwestycyjna, jeżeli jest to niezbędne, ponownie określa strategię dystrybucji.

§ 43. Firma inwestycyjna zatrudnia osoby posiadające wiedzę fachową niezbędną do zrozumienia właściwości i czynników ryzyka związanych z instrumentami finansowymi, które firma inwestycyjna rekomenduje, oferuje albo w inny sposób umożliwia ich objęcie lub nabycie, lub ze świadczonymi usługami, a także do zrozumienia potrzeb, cech i celów określonej grupy docelowej.

§ 44. 1. Zarząd firmy inwestycyjnej sprawuje skuteczną kontrolę nad sprawuje skuteczną kontrolę nad prawidłowym wypełnianiem przez firmę inwestycyjną obowiązków określonych w art. 83b ust. 9, 13, 14, 16 i 17 ustawy oraz w niniejszym oddziale oraz zapewnia, by sprawozdania dotyczące przestrzegania tych przepisów systematycznie składane zarządowi. zawierały informacje związane z oferowanymi lub rekomendowanymi przez firmę produktami oraz świadczonymi usługami.

2. Firma inwestycyjna udostępnia sprawozdania, o których mowa w ust. 3, Komisji Nadzoru Finansowego na jej wniosek.

3. Rada nadzorcza firmy inwestycyjnej monitoruje zmiany i okresowe przeglądy rozwiązań, o których mowa § 42 ust. 1, w celu wykrycia wszelkiego ryzyka niewywiązania się z obowiązków określonych w niniejszym oddziale.

§ 45. 1. Firma inwestycyjna przekazuje emitentom lub wystawcom instrumentów finansowych informacje dotyczące sprzedaży i, w stosownych przypadkach, informacje dotyczące przeglądów, o których mowa w § 42 ust. 4 i 5, aby wspierać przeglądy instrumentów finansowych prowadzone przez emitentów lub wystawców instrumentów finansowych.

2. Wypełniając obowiązek, o którym mowa w ust. 1, firma inwestycyjna, udostępnia:

- 1) informacje i dane, które mogą wskazywać, że grupa docelowa została błędnie określona w odniesieniu do danego instrumentu finansowego lub danej usługi maklerskiej lub że instrument finansowy lub usługa maklerska nie odpowiadają już okolicznościom związanym z określoną grupą docelową, w szczególności gdy z powodu zmian warunków rynkowych instrument finansowy straci płynność lub będzie się charakteryzował dużą zmiennością cen.
- 2) informacje o wszystkich przypadkach rozszerzenia strategii dystrybucji określonej przez emitenta lub wystawcę, a także oferowania, rekomendowania lub umożliwiania w inny sposób nabywania przez nią instrumentu finansowego poza grupą docelową określoną przez emitenta lub wystawcę, w tym informacje, o oferowaniu, rekomendowaniu lub o nabywaniu lub obejmowaniu instrumentów finansowych przez klientów należących do negatywnej grupy docelowej, z zastrzeżeniem § 42 ust. 2.

3. Informacje i dane, o których mowa w ust. 2, przekazywane są na zasadzie proporcjonalności i mogą być zagregowane, bez podziału na poszczególne instrumenty lub transakcje, z wyjątkiem przypadków o istotnym znaczeniu dla określenia grupy docelowej lub strategii dystrybucji danego instrumentu finansowego, w szczególności gdy w ocenie firmy inwestycyjnej grupa docelowa tego instrumentu została określona w sposób błędny.

§ 46. W przypadku gdy firma inwestycyjna, która rekomenduje, oferuje albo w inny sposób umożliwia nabycie bądź objęcie instrumentu finansowego wykonuje te czynności we współpracy bezpośredniej lub pośredniej z innymi firmami inwestycyjnymi za wypełnienie obowiązków, o których mowa w tym oddziale odpowiada firma inwestycyjna posiadająca bezpośrednią relację z klientem. Pozostałe współpracujące firmy inwestycyjne są obowiązane do:

- 1) przekazywania informacji o instrumencie finansowym uzyskanych od emitenta lub wystawcy instrumentu finansowego wszystkim współpracującym ze sobą firmom inwestycyjnym,
- 2) przekazywania emitentowi lub wystawcy instrumentu finansowego posiadanych informacji dotyczących sprzedaży instrumentu finansowego,
- 3) stosowania rozwiązań, o których mowa w art. 83b ust. 8 i 12 ustawy, oraz w oddziale 4 tego rozdziału w każdym przypadku, gdy jest to niezbędne dla zapewnienia, że instrument finansowy lub usługa będą odpowiednie dla grupy docelowej.

§ 47. 1. Przepisy niniejszego rozdziału stosuje się:

- 1) do banków, o których mowa w art. 70 ust. 2 ustawy;
- 2) odpowiednio do banków powierniczych w zakresie działalności powierniczej.

2. Przepisu § 22 ust. 2 pkt 2 nie stosuje się do banków prowadzących działalność maklerską oraz banków, o których mowa w art. 70 ust. 2 ustawy, w zakresie środków pieniężnych klientów, które przechowują.

Rozdział 3

Zawieranie transakcji i dokonywanie rozliczeń

Oddział 1

Przyjmowanie i przekazywanie zleceń oraz szczególne zasady wykonywania zleceń

§ 48. 1. Firma inwestycyjna przyjmuje zlecenia zawierające w szczególności:

- 1) dane, ustalone z klientem, umożliwiające jednoznaczną identyfikację klienta;
- 2) datę i czas wystawienia;
- 3) rodzaj i liczbę instrumentów finansowych będących przedmiotem zlecenia;
- 4) przedmiot zlecenia;
- 5) określenie ceny;
- 6) oznaczenie terminu ważności zlecenia;
- 7) podpis klienta lub jego pełnomocnika, z zastrzeżeniem ust. 2 – w przypadku zleceń w formie pisemnej.

2. Firma inwestycyjna potwierdza klientowi przyjęcie zlecenia.

3. Jeżeli w jednym dokumencie zamieszczono więcej niż jedno zlecenie, powinien on zawierać wyraźne określenie liczby zleceń. W takim przypadku wystarczające jest złożenie jednego podpisu klienta lub jego pełnomocnika.

4. W przypadku, o którym mowa w § 22 ust. 9 pkt 1, zlecenie powinno zawierać dodatkowo dane umożliwiające jednoznaczną identyfikację podmiotu, o którym mowa w art. 121 ust. 2 pkt 2 ustawy.

5. W przypadku, o którym mowa w § 22 ust. 9 pkt 2, zlecenie powinno zawierać dodatkowo oznaczenie klienta lub klientów, którzy zawarli z podmiotem prowadzącym rachunek papierów wartościowych umowę, o której mowa w art. 121 ust. 1 ustawy, oraz na których rachunek zostało złożone zlecenie, pozwalające na jednoznaczną jego lub ich identyfikację, jeżeli umowa zawarta przez firmę inwestycyjną z podmiotem, o którym mowa w art. 121 ust. 2 pkt 2 ustawy, nie przewiduje obowiązku wskazywania przez ten podmiot firmie inwestycyjnej do końca dnia, w którym wykonane zostało zlecenie, osób, na rzecz których zostało złożone zlecenie, ze wskazaniem liczby nabywanych lub zbywanych instrumentów finansowych dla poszczególnych osób. W przypadku zleceń wykonywanych częściowo przekazywanie informacji powinno następować każdego dnia, w którym wykonywane było zlecenie, w zakresie, w jakim dotyczą wykonywanej w tym dniu części tego zlecenia.

6. W przypadku zlecenia umożliwiającego wystawienie na jego podstawie więcej niż jednego zlecenia brokerskiego lub innego zlecenia lub oferty przekazywanych na odpowiedni rynek, zamiast liczby instrumentów finansowych można podać maksymalną łączną wartość transakcji będących wynikiem wykonania tego zlecenia.

7. Zlecenie może zawierać dodatkowe warunki jego wykonania, jeżeli nie są one sprzeczne z odrębnymi przepisami i regulaminami przeprowadzania transakcji na rynku, na który jest przekazywane. W szczególności dotyczy to zlecenia umożliwiającego wystawianie na jego podstawie więcej niż jednego zlecenia brokerskiego lub innego zlecenia lub oferty przekazywanych na odpowiedni rynek.

8. Zlecenie powinno zawierać odpowiednie oznaczenia, pozwalające na odróżnienie go od innych zleceń, jeżeli:

- 1) jego przedmiotem jest kupno instrumentów finansowych za środki pieniężne pożyczone od firmy inwestycyjnej;
- 2) zawiera klauzulę umożliwiającą wystawianie na podstawie zlecenia więcej niż jednego zlecenia brokerskiego lub innego zlecenia lub oferty przekazywanych na odpowiedni rynek.

9. W przypadku gdy zlecenie składane jest przez pełnomocnika klienta, powinno ono również zawierać wskazanie danych umożliwiających jednoznaczną identyfikację osoby składającej zlecenie.

10. Przepisów ust. 1 nie stosuje się, jeżeli uniemożliwiają to przepisy lub zasady regulujące obrót instrumentami finansowymi, których dotyczy zlecenie lub dyspozycja i charakter usługi, w ramach której przyjmowane są zlecenia lub dyspozycje.

11. Obowiązek potwierdzenia klientowi przyjęcia, o którym mowa w ust. 2, nie ma zastosowania do zleceń składanych za pośrednictwem telefonu.

§ 49. 1. Firma inwestycyjna, wykonując zlecenie klienta, o którym mowa w art. 73 ust. 7 ustawy, jest obowiązana do przestrzegania zasad wykonywania tego typu zleceń, określonych w regulaminach i innych regulacjach podmiotów prowadzących rynek regulowany, zorganizowaną platformę obrotu lub alternatywny system obrotu oraz właściwych podmiotów dokonujących rozrachunku lub rozliczenia transakcji, w szczególności do podjęcia wszelkich działań w celu zapewnienia terminowego dostarczenia papierów wartościowych do dokonania rozrachunku z zasadami określonymi przez właściwy podmiot dokonujący rozrachunku transakcji.

2. Firma inwestycyjna, która zgodnie z procedurami wewnętrznymi zweryfikowała zlecenie klienta jako niedopuszczalne do przyjęcia do wykonania w przypadkach, o których mowa w art. 73 ust. 7 i 8 ustawy, niezwłocznie informuje klienta o odmowie przyjęcia jego zlecenia do wykonania.

§ 50. 1. Zarządzający może wystawiać jedno zlecenie na rzecz swoich klientów, pod warunkiem że do końca dnia, w którym wykonane zostało zlecenie, określi liczbę instrumentów finansowych kupowanych lub sprzedawanych dla poszczególnych klientów.

2. Przez zarządzającego, o którym mowa w ust. 1, rozumie się:

- 1) firmę inwestycyjną świadczącą usługi zarządzania portfelami, w skład których wchodzi jeden lub większa liczba instrumentów finansowych;
- 2) towarzystwo funduszy inwestycyjnych w zakresie zarządzania portfelami, w skład których wchodzi jeden lub większa liczba instrumentów finansowych;
- 3) towarzystwo funduszy inwestycyjnych zarządzające zbiorczymi portfelami papierów wartościowych;

- 4) zagraniczną firmę inwestycyjną oraz podmiot, o którym mowa w art. 115 ust. 1 ustawy, świadczące poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej usługi zarządzania portfelami, w skład których wchodzi jeden lub większa liczba instrumentów finansowych.

§ 51. 1. Firma inwestycyjna świadcząca usługi przyjmowania i przekazywania zleceń może za zgodą klienta, na zasadach określonych w umowie, doprowadzić do zawarcia transakcji pomiędzy inwestorami poza rynkiem zorganizowanym.

2. Zgoda, o której mowa w ust. 1, może być udzielona w formie ogólnej lub w odniesieniu do poszczególnych transakcji.

§ 52. Zlecenie, o którym mowa w § 43 ust. 1, może nie zawierać wskazania ceny lub liczby instrumentów finansowych będących przedmiotem zlecenia.

§ 53. Przepisy niniejszego oddziału stosuje się do banków, o których mowa w art. 70 ust. 2 ustawy.

Oddział 2

Szczególne zasady wykonywania zleceń

§ 54. Upoważniony pracownik firmy inwestycyjnej potwierdza przyjęcie przez firmę inwestycyjną zlecenia do wykonania w sposób uzgodniony z klientem w umowie o świadczenie usług wykonywania zleceń. W przypadku zleceń składanych w formie pisemnej potwierdzenie następuje poprzez złożenie przez upoważnionego pracownika firmy inwestycyjnej podpisu na dokumencie zawierającym zlecenie lub zlecenia.

§ 55. Na podstawie zlecenia firma inwestycyjna wystawia zlecenie lub zlecenia brokerskie, które są przekazywane do miejsca wykonania, z wyłączeniem zleceń wykonywanych na zasadach określonych w art. 73 ust. 2 ustawy.

§ 56. Firma inwestycyjna może przyjmować do wykonania zlecenia przekazywane do firmy inwestycyjnej za pomocą telefonu, telefaksu, modemu, innych urządzeń technicznych lub elektronicznych nośników informacji, jeżeli przewiduje to umowa o świadczenie usług wykonywania zleceń.

§ 57. 1. Na zasadach określonych w zawartej z klientem umowie o wykonywanie zleceń oraz w regulaminie świadczenia usług wykonywania zleceń firma inwestycyjna wystawia zlecenia brokerskie kupna instrumentów finansowych na podstawie zlecenia, pod warunkiem że klient posiada w chwili wystawienia przez firmę inwestycyjną zlecenia brokerskiego pełne

pokrycie wartości zlecenia oraz kosztów jego wykonania w wysokości uzgodnionej w umowie o wykonywanie zleceń.

2. Firma inwestycyjna może odstąpić od wymogu posiadania przez klienta pełnego pokrycia wartości zlecenia oraz kosztów jego wykonania, a także od wymogu ustanowienia przez klienta zabezpieczeń dokonania przez niego zapłaty w przypadku, gdy w opinii firmy inwestycyjnej pozwala na to ocena stanu finansowego i wiarygodności klienta, dokonana zgodnie z § 62 ust. 1.

3. Firma inwestycyjna określa w umowie o wykonywanie zleceń limit maksymalnej wysokości należności firmy inwestycyjnej od klienta z tytułu transakcji zawartych w wyniku wykonania zleceń przy braku pełnego pokrycia wartości tych zleceń oraz kosztów jego wykonania.

4. Wartość zlecenia, którego przedmiotem jest nabycie instrumentów finansowych, ustala się jako maksymalną kwotę zobowiązania, które może powstać z tytułu pełnej zapłaty za nabywane instrumenty finansowe, przy całkowitym wykonaniu zlecenia.

5. Przepis ust. 1 nie wyłącza możliwości udzielenia klientowi pożyczki na zakup instrumentów finansowych zgodnie z odrębnymi przepisami.

§ 58. 1. W przypadku gdy w chwili wystawienia zlecenia brokerskiego rejestr sesji nie został otwarty, podstawą do sprawdzenia pokrycia, o którym mowa w § 57 ust. 1, jest suma niezablokowanych środków pieniężnych klienta zdeponowanych na jego rachunku pieniężnym.

2. Suma, o której mowa w ust. 1, jest zwiększana o sumę środków pieniężnych stanowiących należności klienta z tytułu zawartych transakcji, jeżeli rozrachunek tych transakcji we właściwej izbie rozrachunkowej powinien nastąpić najpóźniej w tym samym dniu co rozrachunek transakcji kupna instrumentów finansowych, pod warunkiem że transakcja sprzedaży instrumentów finansowych spełnia warunki określone w art. 7 ust. 5 ustawy.

3. W przypadku gdy zlecenie brokerskie kupna instrumentów finansowych jest wystawiane po otwarciu przez firmę inwestycyjną rejestru sesji, podstawą do sprawdzenia pokrycia, o którym mowa w § 57 ust. 1, jest stan niezablokowanych środków pieniężnych w rejestrze sesji.

4. Przy sprawdzaniu pokrycia wartości zlecenia, którego przedmiotem jest nabycie instrumentów finansowych, wystawianego w przypadku określonym w ust. 3, środki pieniężne stanowiące należności klienta z tytułu zawartych transakcji sprzedaży

instrumentów finansowych uwzględnia się tylko wtedy, gdy rozrachunek tych transakcji we właściwej izbie rozrachunkowej powinien nastąpić najpóźniej w tym samym dniu, co rozrachunek danej transakcji kupna instrumentów finansowych, oraz pod warunkiem, że transakcja sprzedaży instrumentów finansowych spełnia warunki określone w art. 7 ust. 5 ustawy.

5. W przypadku zlecenia, o którym mowa w § 50 ust. 1, firma inwestycyjna może odstąpić od wymogu sprawdzania pokrycia zlecenia w rejestrach sesji lub na rachunkach pieniężnych poszczególnych klientów, na rzecz których zostało złożone zlecenie.

6. W przypadku gdy zarządzającym, o którym mowa w § 50 ust. 1, jest inny podmiot niż firma inwestycyjna wykonująca zlecenie, przepis ust. 5 stosuje się pod warunkiem zawarcia przez firmę inwestycyjną z zarządzającym umowy o gwarantowanie rozrachunku.

7. Umowa, o której mowa w ust. 6, zawiera w szczególności tryb i warunki dostarczania przez zarządzającego instrumentów finansowych w przypadku, gdy przedmiotem zlecenia jest zbycie instrumentów finansowych, oraz gwarantowania przez zarządzającego zapłaty w przypadku, gdy przedmiotem zlecenia jest nabycie instrumentów finansowych, w sytuacji, gdy instrumenty finansowe lub środki pieniężne klientów zarządzającego nie wystarczają do pełnego rozrachunku transakcji.

§ 59. 1. W przypadku zawarcia umowy o wykonywanie zleceń na warunkach określonych w § 57 ust. 2, umowa ta powinna określać obowiązek dokonania przez klienta zapłaty najpóźniej w dniu rozrachunku transakcji we właściwej izbie rozrachunkowej, w wysokości zobowiązań klienta wobec firmy inwestycyjnej z tytułu zawartych transakcji kupna instrumentów finansowych, pomniejszonych o należności klienta z tytułu zawartych transakcji sprzedaży instrumentów finansowych, rozliczanych we właściwej izbie rozliczeniowej w tym dniu.

2. Termin dokonania zapłaty określa umowa o wykonywanie zleceń.

3. Firma inwestycyjna ponosi odpowiedzialność za dostarczenie na dzień rozrachunku transakcji kupna zawartych na rachunek klienta środków pieniężnych w wysokości niezbędnej dla rozrachunku tych transakcji, na zasadach określonych przez tę izbę.

§ 60. W przypadku zawarcia umowy o wykonywanie zleceń na warunkach określonych w § 57 ust. 2, firma inwestycyjna może żądać ustanowienia zabezpieczenia zapłaty należności przez klienta. Ustanowione zabezpieczenie powinno gwarantować pewną i płynną jego

realizację w wysokości zabezpieczającej interesy firmy inwestycyjnej w przypadku niewywiązania się klienta z przyjętych zobowiązań.

§ 61. 1. Firma inwestycyjna podejmuje działania mające na celu zapewnienie, że klient nie będzie wykorzystywał środków pieniężnych stanowiących pokrycie zlecenia kupna w wysokości niezbędnej dla dokonania rozrachunku transakcji zawieranych przez firmę inwestycyjną w związku z wykonaniem tego zlecenia.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do firmy inwestycyjnej przyjmującej do wykonania zlecenie zawarcia transakcji, o której mowa w art. 7 ust. 5 pkt 2 ustawy, w zakresie środków pieniężnych należnych klientowi z tytułu sprzedaży papierów wartościowych, pod warunkiem że:

- 1) zostaną one przeznaczone na rozliczenie transakcji kupna tej samej liczby tych samych papierów wartościowych;
- 2) warunki obrotu obowiązujące na rynku regulowanym lub w alternatywnym systemie obrotu, w którym wykonywane jest zlecenie klienta, dopuszczają taką możliwość;
- 3) klient zawarł uprzednio z firmą inwestycyjną wykonującą to zlecenie umowę zapewniającą dostawę środków pieniężnych potrzebnych do rozliczenia transakcji kupna.

§ 62. 1. Firma inwestycyjna uzależnia zawarcie umowy o wykonywanie zleceń, na warunkach określonych w § 57 ust. 2, od złożenia przez klienta, w formie pisemnej lub za pomocą elektronicznych nośników informacji, oświadczenia o jego sytuacji finansowej, jak również opracowuje system kryteriów, na podstawie których określone są limity, o których mowa w § 57 ust. 3, oraz na podstawie których jest podejmowana decyzja o zaproponowaniu klientowi określonego trybu dokonywania zapłaty z tytułu wykonania zleceń nabycia instrumentów finansowych.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się w przypadku, gdy umowa zawierana jest z klientem profesjonalnym, o ile klient profesjonalny nie jest traktowany jak klient detaliczny.

§ 63. 1. W przypadku gdy klient nie dokonał zapłaty w wysokości, o której mowa w § 59 ust. 1, w terminie i na zasadach określonych w umowie o wykonywanie zleceń, a nie jest możliwe zaspokojenie roszczeń firmy inwestycyjnej na podstawie zabezpieczeń określonych w § 60, firma inwestycyjna może zaspokoić swoje roszczenia z dostępnych aktywów klienta znajdujących się na rachunkach, w ewidencji i w rejestrze operacyjnym klienta,

prowadzonych przez firmę inwestycyjną lub przechowywanych przez firmę inwestycyjną na rzecz klienta.

2. Instrumenty finansowe nieopłacone przez klienta są zapisywane na rachunku klienta.

§ 64. 1. Firma inwestycyjna wystawia zlecenie brokerskie sprzedaży na podstawie zlecenia, którego przedmiotem jest zbycie instrumentów finansowych, pod warunkiem że klient posiada niezablokowane instrumenty finansowe lub prawa do otrzymania instrumentów finansowych, będące przedmiotem tego zlecenia, zapisane w rejestrze operacyjnym lub rejestrze sesji.

2. Firma inwestycyjna podejmuje działania mające na celu zapewnienie, że klient, z chwilą wystawienia zlecenia brokerskiego, nie będzie wykorzystywał instrumentów finansowych stanowiących pokrycie zlecenia w wysokości niezbędnej dla dokonania rozrachunku transakcji zawieranych przez firmę inwestycyjną w związku z wykonaniem tego zlecenia.

3. Przepisów ust. 1 i 2 nie stosuje się do zleceń:

- 1) których wykonanie polega na zawarciu transakcji, o której mowa w art. 7 ust. 5 pkt 2 ustawy, oraz
- 2) zbycia papierów wartościowych nabytych w wyniku transakcji, o której mowa w art. 7 ust. 5 pkt 2 ustawy, w okresie od jej zawarcia do czasu dokonania jej rozrachunku w zakresie zbycia papierów wartościowych, pod warunkiem że:
 - a) warunki obrotu obowiązujące na danym rynku regulowanym dopuszczają taką możliwość,
 - b) klient zawarł z firmą inwestycyjną wykonującą to zlecenie umowę zapewniającą dostawę papierów wartościowych potrzebnych do dokonania rozrachunku transakcji, o której mowa w art. 7 ust. 5 pkt 2 ustawy;
- 3) których wykonanie polega na zawarciu transakcji krótkiej sprzedaży.

§ 65. 1. W razie stwierdzenia braku pokrycia dla zlecenia firma inwestycyjna wykonuje zlecenie zbycia do wysokości pokrycia, o którym mowa w § 64 ust. 1, a zlecenie nabycia – do wysokości pokrycia, o którym mowa w § 57 ust. 1, i posiadanych zabezpieczeń albo odstępuje od wykonania zlecenia. Przyjęty sposób postępowania określa regulamin świadczenia usług wykonywania zleceń.

2. W przypadku składania kilku zleceń kolejność wykonywania zleceń określa klient.

§ 66. 1. Firma inwestycyjna dokonuje zapisów na rachunku i rachunku pieniężnym klienta po rozrachunku transakcji przez właściwą izbę rozrachunkową, najpóźniej do końca dnia, w którym nastąpił rozrachunek.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do dokonywania zapisów na rachunku klienta prowadzonym przez bank powierniczy.

§ 67. Firma inwestycyjna, wykonując czynności polegające na nabywaniu lub zbywaniu instrumentów finansowych na własny rachunek, w celu realizacji zadań związanych z funkcją animatora rynku, jest obowiązana do składania ofert kupna lub sprzedaży instrumentów finansowych i wykonywania zawartych transakcji na warunkach określonych na danym rynku lub w danym systemie obrotu instrumentami finansowymi.

Oddział 3

Transakcje derywatami

§ 68. Do zleceń, których przedmiotem jest nabycie lub zbycie derywatów, stosuje się przepisy § 54–56 i § 67.

§ 69. 1. Firma inwestycyjna wystawia zlecenie brokerskie na podstawie zlecenia, którego przedmiotem jest zawarcie transakcji terminowej, pod warunkiem że w chwili wystawienia zlecenia brokerskiego klient ustanowił zabezpieczenie w wysokości określonej przez:

- 1) firmę inwestycyjną – w regulaminie wykonywania zleceń nabycia lub zbycia derywatów,
- 2) bank powierniczy – w regulaminie prowadzenia rachunków papierów wartościowych – zarejestrowane zgodnie z zasadami odrębnej rejestracji, określonymi w § 7 ust. 7 pkt 1 i § 10 ust. 1 rozporządzenia o warunkach technicznych i organizacyjnych.

2. Wysokość zabezpieczenia, o którym mowa w ust. 1, powinna zapewniać wykonanie zobowiązań klienta z tytułu transakcji terminowej, przy uwzględnieniu obowiązków firmy inwestycyjnej lub banku powierniczego wynikających z uczestnictwa w systemie zabezpieczania płynności rozliczania transakcji organizowanym przez właściwą izbę rozliczeniową.

3. Przed wystawieniem zlecenia brokerskiego firma inwestycyjna dokonuje blokady instrumentów finansowych lub środków pieniężnych stanowiących przedmiot zabezpieczenia, a w przypadku gdy klient, w celu zabezpieczenia roszczeń z tytułu rozliczenia transakcji zawartych na podstawie jego zlecenia, zobowiązał się przenieść na firmę inwestycyjną prawa

z papierów wartościowych, firma inwestycyjna, na podstawie złożonej przez klienta dyspozycji, dokonuje ich przeniesienia na własny rachunek papierów wartościowych.

4. Niezwłocznie po rozrachunku sesji, na której została zawarta transakcja terminowa, firma inwestycyjna żąda od klienta uzupełnienia zabezpieczenia do wysokości nie mniejszej niż określona przez właściwą izbę rozliczeniową lub:

- 1) wypłaca nadwyżkę zabezpieczenia wniesionego w środkach pieniężnych na rachunek pieniężny klienta;
- 2) znosi blokadę instrumentów finansowych lub środków pieniężnych albo przenosi na klienta prawa z papierów wartościowych, stanowiących nadwyżkę ponad wymaganą wysokość zabezpieczenia.

§ 70. 1. Firma inwestycyjna wystawia zlecenie brokerskie na podstawie zlecenia, którego przedmiotem jest nabycie opcji, pod warunkiem że w chwili wystawienia zlecenia brokerskiego klient posiada pełne pokrycie wartości zlecenia i przewidywanej prowizji, ustalone na zasadach określonych w § 58.

2. Firma inwestycyjna wystawia zlecenie brokerskie na podstawie zlecenia, którego przedmiotem jest wystawienie opcji, pod warunkiem że w chwili wystawienia zlecenia brokerskiego klient posiada depozyt zabezpieczający, o którym mowa w § 69 ust. 1.

3. Firma inwestycyjna wystawia zlecenie brokerskie na podstawie zlecenia, którego przedmiotem jest sprzedaż opcji, pod warunkiem że klient posiada tę opcję w chwili wystawienia zlecenia brokerskiego.

§ 71. Do transakcji derywatami stosuje się przepisy § 66.

§ 72. Firma inwestycyjna wykonuje zlecenia nabycia lub zbycia derywatów innych niż określone w § 69 i § 70 na warunkach określonych przez właściwą izbę rozliczeniową lub podmiot organizujący rynek lub system obrotu. Przepisy niniejszego oddziału stosuje się odpowiednio.

§ 73. Przepisy niniejszego oddziału stosuje się odpowiednio do wykonywania zleceń nabycia lub zbycia:

- 1) praw majątkowych, którymi obrót związany jest z obowiązkiem ustanowienia zabezpieczenia;
- 2) zagranicznych instrumentów finansowych, którymi obrót związany jest z obowiązkiem ustanowienia zabezpieczenia, o ile co innego nie wynika z przepisów regulujących obrót na danym zagranicznym rynku regulowanym;

- 3) instrumentów rynku niepublicznego, którymi obrót związany jest z obowiązkiem ustanowienia zabezpieczenia.

Oddział 4

Szczególne zasady postępowania w przypadku, gdy instrumenty finansowe klienta są rejestrowane w podmiocie innym niż wykonujący zlecenia

§ 74. 1. Firma inwestycyjna, która nie prowadzi rachunku klienta, z którym zawarła umowę o wykonywanie zleceń, zawiera z podmiotem prowadzącym rachunek klienta umowę o dostarczanie instrumentów finansowych.

2. Firma inwestycyjna, która nie prowadzi rachunku pieniężnego klienta, z którym zawarła umowę o wykonywanie zleceń, zawiera z podmiotem prowadzącym rachunek pieniężny lub rachunek bankowy tego klienta umowę o gwarantowaniu zapłaty.

3. Umowa, o której mowa w ust. 1, zawiera w szczególności tryb i warunki dostarczania instrumentów finansowych w przypadku zleceń zbycia oraz ustanawia obowiązek potwierdzania pokrycia takich zleceń przez podmiot prowadzący rachunek na żądanie firmy inwestycyjnej, a także tryb i warunki ich rozliczania w przypadku wykonania zlecenia.

4. Umowa, o której mowa w ust. 2, zawiera w szczególności tryb i warunki gwarantowania zapłaty w przypadku zleceń nabycia instrumentów finansowych, a także ich potwierdzania przez podmiot prowadzący rachunek pieniężny lub rachunek bankowy klienta i rozliczania w przypadku wykonania zlecenia.

5. Umowa, o której mowa w ust. 2, może przewidywać możliwość żądania przez firmę inwestycyjną złożenia przez podmiot prowadzący rachunek pieniężny lub rachunek bankowy klienta zabezpieczenia na warunkach określonych w § 60.

§ 75. W przypadku gdy złożono zlecenie sprzedaży instrumentów finansowych rejestrowanych na rachunku prowadzonym przez podmiot, o którym mowa w § 74 ust. 1, do obowiązków tego podmiotu przepis § 64 ust. 2 stosuje się odpowiednio.

§ 76. 1. Przepisów § 74 i § 75 nie stosuje się do zleceń składanych przez lub na rachunek klienta, który podpisał z podmiotem prowadzącym rachunek umowę na warunkach, o których mowa w art. 121 ust. 1 ustawy.

2. W przypadku zleceń określonych w ust. 1, składanych na rachunek klienta przez podmiot, o którym mowa w art. 121 ust. 2 pkt 2 ustawy, firma inwestycyjna zawiera z tym podmiotem umowę o dostarczanie przez ten podmiot instrumentów finansowych, która

zawiera co najmniej określenie trybu i warunków dostarczania instrumentów finansowych w przypadku zleceń zbycia, oraz umowę o gwarantowaniu przez ten podmiot zapłaty, która określa co najmniej tryb i warunki gwarantowania zapłaty w przypadku zleceń nabycia instrumentów finansowych. Umowy te powinny dodatkowo zawierać:

- 1) określenie sposobu i terminów dostarczania podmiotowi, o którym mowa w art. 121 ust. 2 pkt 2 ustawy, potwierdzeń zawarcia transakcji oraz trybu i warunków postępowania w przypadku, o którym mowa w art. 121 ust. 5 ustawy;
- 2) określenie sposobu ustalenia wysokości szkody poniesionej przez firmę inwestycyjną w przypadku, gdy dostarczenie instrumentów finansowych lub środków pieniężnych lub też doręczenie potwierdzenia zawartej transakcji nastąpi później niż w dniu, w którym na krajowym rynku regulowanym powinien nastąpić rozrachunek transakcji;
- 3) wskazanie, czy podmiot, o którym mowa w art. 121 ust. 2 pkt 2 ustawy, zawarł z podmiotem prowadzącym rachunek klienta umowę o gwarantowaniu zapłaty i dostarczaniu instrumentów finansowych na rzecz firmy inwestycyjnej, określającą sytuację, gdy potwierdzenie zawartej transakcji zostało doręczone później niż w dniu, w którym na krajowym rynku regulowanym powinien nastąpić rozrachunek zawartych transakcji.

3. W przypadku gdy zlecenia określone w ust. 1 składane są na rachunek klienta na podstawie umowy o wykonywanie zleceń zawartej przez firmę inwestycyjną z podmiotem, o którym mowa w art. 121 ust. 2 pkt 2 ustawy, umowa ta powinna zawierać postanowienia wskazane w ust. 2.

4. W przypadku zleceń składanych przez klienta, o którym mowa w ust. 1, bez pośrednictwa podmiotu, o którym mowa w art. 121 ust. 2 pkt 2 ustawy, firma inwestycyjna w umowie o wykonywanie zleceń zawartej z klientem określa tryb i warunki dostarczania instrumentów finansowych, w przypadku zleceń zbycia, oraz tryb i warunki gwarantowania zapłaty w przypadku zleceń nabycia papierów wartościowych. Do umowy tej stosuje się odpowiednio ust. 2.

5. Umowy, o których mowa w ust. 2–4, mogą przewidywać możliwość żądania przez firmę inwestycyjną złożenia przez klienta lub podmiot, o którym mowa w art. 121 ust. 2 pkt 2 ustawy, zabezpieczeń zapłaty należności lub dostarczenia instrumentów finansowych. Ustanowione zabezpieczenie powinno gwarantować pewną i płynną jego realizację w wysokości zabezpieczającej interesy firmy inwestycyjnej.

6. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, nie stosuje się przepisów § 57–65, § 69 i § 70. W przypadku, o którym mowa w ust. 3, stosuje się przepis § 71 ust. 1.

7. Przepis ust. 1 nie wyłącza możliwości zawarcia przez firmę inwestycyjną z podmiotem prowadzącym rachunek umów, o których mowa w § 74.

8. Przepisy ust. 1–6 stosuje się odpowiednio w przypadku zamieszczenia w umowie o prowadzenie rachunku zbiorczego zawartej z bankiem powierniczym lub z firmą inwestycyjną zastrzeżenia, że rozliczenie na rachunku zbiorczym transakcji, zawartej na podstawie zlecenia posiadacza rachunku zbiorczego, nastąpi po dostarczeniu, odpowiednio, bankowi powierniczemu lub firmie inwestycyjnej potwierdzenia tej transakcji.

§ 77. W przypadku gdy rachunek klienta jest prowadzony przez Krajowy Depozyt lub spółkę, której Krajowy Depozyt przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy:

- 1) umowy, o których mowa w § 74 ust. 1 i 2, firma inwestycyjna zawiera z takim klientem;
- 2) umowa, o której mowa w § 74 ust. 1, zawiera w szczególności zobowiązanie takiego klienta do złożenia w Krajowym Depozycie lub spółce, której Krajowy Depozyt przekazał czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy, dyspozycji blokady instrumentów finansowych na żądanie firmy inwestycyjnej.

Oddział 5

Wykonywanie przez firmę inwestycyjną zleceń w sposób, o którym mowa w art. 73 ust.

2 ustawy

§ 78. 1. Firma inwestycyjna uzależnia zawarcie umowy o wykonywanie zleceń w sposób, o którym mowa w art. 73 ust. 2 ustawy, od złożenia przez klienta, w formie pisemnej lub za pomocą elektronicznych nośników informacji, oświadczenia o jego sytuacji finansowej.

2. Firma inwestycyjna opracowuje system kryteriów, na podstawie których, po zawarciu umowy, o której mowa w ust. 1, ustalana będzie możliwość wykonania zlecenia w sposób, o którym mowa w art. 73 ust. 2 ustawy. Kryteria opracowane przez firmę inwestycyjną przedstawiane są klientowi przed zawarciem z nim umowy o wykonywanie zleceń. O każdej zmianie kryteriów firma inwestycyjna informuje klientów, na których rzecz świadczy usługę wykonywania zleceń w sposób, o którym mowa w art. 73 ust. 2 ustawy.

3. Firma inwestycyjna może odstąpić od obowiązków, o których mowa w ust. 1 i 2, w przypadku zawierania umowy o wykonywanie zleceń z klientem profesjonalnym, o którym mowa w art. 3 pkt 39b lit. a–m ustawy, lub z uprawnionym kontrahentem.

4. Kryteria, o których mowa w ust. 2, powinny umożliwiać firmie inwestycyjnej ograniczenie liczby wykonywanych w sposób, o którym mowa w art. 73 ust. 2 ustawy, zleceń składanych przez jednego klienta lub składanych przez klientów w tym samym czasie, jeżeli ich liczba znacząco przekracza normę w rozumieniu art. 17 ust. 2 rozporządzenia 600/2014

§ 79. Przepisy niniejszego oddziału stosuje się do banków, o których mowa w art. 70 ust. 2 ustawy, w zakresie papierów wartościowych emitowanych przez Skarb Państwa lub Narodowy Bank Polski dopuszczonych do obrotu na rynku regulowanym.

Oddział 6

Oferowanie instrumentów finansowych oraz przenoszenie instrumentów finansowych i środków pieniężnych klientów

§ 80. 1. Firma inwestycyjna pośrednicząca w oferowaniu instrumentów finansowych jest obowiązana do przyjęcia zapisu na instrumenty finansowe zgodnie z warunkami oferty.

2. Wpłaty pieniężne z tytułu zapisów na instrumenty finansowe przyjmowane są przez firmę inwestycyjną w wysokości i na warunkach określonych w ofercie.

3. Firma inwestycyjna obowiązana jest zawrzeć z emitentem, wystawcą albo wprowadzającym umowę określającą tryb, terminy i warunki przekazania, odpowiednio, emitentowi, wystawcy albo wprowadzającemu, środków pieniężnych otrzymanych od klientów, którzy nabyli instrumenty finansowe w ofercie.

4. Do środków pieniężnych otrzymanych od klientów, którzy dokonali wpłat na instrumenty finansowe, do czasu ich przekazania przez firmę inwestycyjną zgodnie z umową, o której mowa w ust. 3, przepis § 10 rozporządzenia o warunkach technicznych i organizacyjnych stosuje się odpowiednio.

§ 81. 1. Zapisanie instrumentów finansowych nabytych w wyniku oferowania na rachunku, prowadzonym w firmie inwestycyjnej lub banku powierniczym, następuje niezwłocznie po złożeniu odpowiednio przez klienta lub uprawnionego z instrumentów finansowych zapisanych na rachunku zbiorczym odpowiedniego wniosku, chyba że warunki oferty przewidują inny termin.

2. Przepis ust. 1 stosuje się również do zapisu na rachunku klienta, który nabył instrumenty finansowe od klienta bądź uprawnionego z instrumentów finansowych zapisanych na rachunku zbiorczym, któremu przydzielono te instrumenty.

§ 82. 1. Zapisanie instrumentów finansowych na rachunku w związku z ich przeniesieniem, w wyniku transakcji lub zdarzenia prawnego, w obrocie wtórnym poza systemem obrotu instrumentami finansowymi, w przypadku gdy rachunki zbywcy i nabywcy prowadzone są przez ten sam podmiot, następuje niezwłocznie po powzięciu przez podmiot informacji o dokonaniu transakcji lub wystąpieniu zdarzenia, chyba że umowa przewiduje inny termin.

2. Firma inwestycyjna lub bank powierniczy podejmuje czynności związane z przeniesieniem instrumentów finansowych zbytych w wyniku transakcji lub zdarzenia prawnego, w obrocie wtórnym poza systemem obrotu instrumentami finansowymi, po uprzednim przedstawieniu przez klienta (zbywcę) dokumentów wskazujących na podstawie przeniesienia instrumentów finansowych.

3. W przypadku gdy czynności związane z przeniesieniem instrumentów finansowych podejmowane są na podstawie dyspozycji złożonej przez klienta profesjonalnego, firma inwestycyjna lub bank powierniczy może odstąpić od wymogu przedstawienia dokumentów, o których mowa w ust. 2.

4. W przypadku gdy instrumenty finansowe są przenoszone z rachunku zbiorczego na inny rachunek, firma inwestycyjna lub bank powierniczy prowadzące rachunek zbiorczy dokonują czynności związanych z przeniesieniem instrumentów finansowych zbytych w wyniku transakcji lub zdarzenia prawnego, w obrocie wtórnym poza systemem obrotu instrumentami finansowymi, po otrzymaniu od posiadacza rachunku zbiorczego odpowiedniej dyspozycji.

5. Firma inwestycyjna lub bank powierniczy może odmówić podjęcia czynności związanych z przeniesieniem instrumentów finansowych w przypadku powzięcia, na podstawie dokumentów, o których mowa w ust. 2, uzasadnionych wątpliwości wskazujących, że przeniesienie instrumentów finansowych ma na celu obejście przepisów prawa.

6. Firma inwestycyjna lub bank powierniczy odmawia podjęcia czynności określonych w ust. 2, gdy z dokumentów, o których mowa w ust. 2, wynika w sposób oczywisty, że przeniesienie instrumentów finansowych jest sprzeczne z przepisami prawa.

7. Odmowa, o której mowa w ust. 5 lub 6, powinna być sporządzona w formie pisemnej albo za pomocą elektronicznych nośników informacji i zawierać uzasadnienie. Przed

dostarczeniem odmowy firma inwestycyjna lub bank powierniczy powinny umożliwić złożenie wyjaśnień w formie ustnej, pisemnej lub za pomocą elektronicznych nośników informacji.

8. Przepisów ust. 1–7 nie stosuje się do przenoszenia instrumentów finansowych w wyniku wykonywania zleceń w sposób, o którym mowa w art. 73 ust. 2 ustawy, w przypadku gdy firma inwestycyjna prowadzi rachunek dla klienta, z którym została zawarta transakcja. Czynności, o których mowa w ust. 2, podejmowane są niezwłocznie po zawarciu transakcji.

§ 83. 1. Przeniesienie instrumentów finansowych i środków pieniężnych klienta bądź uprawnionego z instrumentów finansowych zapisanych na rachunku zbiorczym do innej firmy inwestycyjnej lub banku powierniczego oraz przeniesienie instrumentów finansowych w wyniku transakcji lub zdarzenia prawnego, w obrocie wtórnym poza systemem obrotu instrumentami finansowymi, w przypadku gdy rachunki dla zbywcy i nabywcy prowadzone są przez różne podmioty, następuje niezwłocznie po złożeniu stosownej dyspozycji.

2. W przypadku gdy przeniesienie instrumentów finansowych następuje poza obrotem zorganizowanym, przepisy § 82 ust. 2–7 stosuje się odpowiednio do firmy inwestycyjnej lub banku powierniczego, w którym złożono dyspozycję dokonania przeniesienia instrumentów finansowych.

§ 84. Przepisy niniejszego oddziału stosuje się odpowiednio do postępowania firmy inwestycyjnej w przypadku, gdy instrumenty finansowe rejestrowane są na innych rachunkach niż rachunki papierów wartościowych lub w ewidencji.

§ 85. Przepisy niniejszego oddziału stosuje się odpowiednio do postępowania banków, o których mowa w art. 70 ust. 2 ustawy, w przypadku gdy instrumenty finansowe ewidencjonowane są przez ten bank w związku z działalnością wykonywaną na podstawie art. 70 ust. 2 ustawy.

Oddział 7

Postępowanie firm inwestycyjnych w przypadku ogłoszenia wezwań na nabywanie lub zamianę akcji

§ 86. 1. W przypadku gdy zostało ogłoszone wezwanie do zapisywania się na sprzedaż lub zamianę akcji, firma inwestycyjna przyjmuje zapisy po sprawdzeniu, czy podmiot odpowiadający na wezwanie posiada akcje będące przedmiotem wezwania i czy zostały one zablokowane na jego rachunku.

2. W przypadku gdy akcje są zapisane na rachunku zbiorczym, firma inwestycyjna przyjmuje zapisy po uzyskaniu od posiadacza rachunku zbiorczego świadectwa depozytowego, o którym mowa w art. 10 ust. 2 ustawy, potwierdzającego, że podmiot odpowiadający na wezwanie posiada akcje będące przedmiotem wezwania i zostały one zablokowane na rachunku zbiorczym.

§ 87. Firma inwestycyjna jest obowiązana do przyjmowania zapisów na sprzedaż lub zamianę akcji zgodnie z warunkami określonymi w treści wezwania.

Rozdział 4

Ustanawianie i realizacja zabezpieczeń spłaty kredytów i pożyczek udzielonych na nabycie instrumentów finansowych

§ 88. 1. Firma inwestycyjna wykonuje czynności związane z ustanawianiem i realizacją zabezpieczeń spłaty kredytów na nabycie instrumentów finansowych na podstawie umowy między bankiem a klientem lub bankiem a uprawnionym z instrumentów finansowych zapisanych na rachunku zbiorczym, do której przystępuje, lub na podstawie odrębnej umowy między bankiem a firmą inwestycyjną, zgodnie z którą firma inwestycyjna jest obowiązana do dokonywania czynności zmierzających do ustanowienia i realizacji zabezpieczenia udzielonego przez bank kredytu.

2. Umowa, o której mowa w ust. 1, powinna zawierać w szczególności określenie:

- 1) instrumentów finansowych, które mogą być kupowane za środki pieniężne pochodzące z kredytu;
- 2) terminu spłaty kredytu;
- 3) rodzaju i wysokości wymaganego od klienta lub uprawnionego z instrumentów finansowych zapisanych na rachunku zbiorczym zabezpieczenia spłaty kredytu;
- 4) sposobu dokonywania przez firmę inwestycyjną wyceny instrumentów finansowych stanowiących zabezpieczenie;
- 5) warunków i terminów dokonywania i znoszenia przez firmę inwestycyjną blokady instrumentów finansowych i środków pieniężnych, stanowiących zabezpieczenie spłaty kredytu, o ile blokada jest przewidziana;
- 6) trybu i terminów przekazywania bankowi przez firmę inwestycyjną informacji o aktualnej wysokości zabezpieczenia;
- 7) sposobu postępowania firmy inwestycyjnej w przypadku spadku wysokości zabezpieczenia poniżej wymaganego poziomu;

- 8) sposobu postępowania firmy inwestycyjnej z instrumentami finansowymi i środkami pieniężnymi klienta lub uprawnionego z instrumentów finansowych zapisanych na rachunku zbiorczym w przypadku niezrealizowania przez niego zobowiązań z umowy kredytu;
- 9) obowiązku informowania banku przez firmę inwestycyjną o każdym przypadku zajęcia przez organy egzekucyjne lub inne uprawnione podmioty instrumentów finansowych lub środków pieniężnych kredytobiorcy stanowiących zabezpieczenie kredytu.

§ 89. Firma inwestycyjna przekazuje bankowi informacje, o których mowa w § 88 ust. 2 pkt 6, na podstawie udzielonego bankowi przez klienta lub uprawnionego z instrumentów finansowych zapisanych na rachunku zbiorczym upoważnienia do uzyskiwania informacji o stanach jego rachunków, ewidencji lub rejestrów.

§ 90. Przepisy niniejszego rozdziału stosuje się odpowiednio do banków powierniczych oraz do postępowania firm inwestycyjnych i banków powierniczych w przypadku ustanawiania i realizacji zabezpieczeń spłaty pożyczek na nabycie instrumentów finansowych.

§ 91. Przepisy niniejszego rozdziału stosuje się odpowiednio do banków, o których mowa w art. 70 ust. 2 ustawy.

Rozdział 5

Tryb i warunki postępowania w przypadku zabezpieczenia wierzytelności na instrumentach finansowych

Oddział 1

Przepisy ogólne

§ 92. Firma inwestycyjna podejmuje czynności związane z ustanowieniem zabezpieczenia wierzytelności na instrumentach finansowych wyłącznie w przypadku, gdy są spełnione łącznie następujące warunki:

- 1) istnieje nieprzedawniona wierzytelność pieniężna lub niepieniężna, w tym wierzytelność przyszła lub warunkowa, wynikająca z określonego stosunku prawnego;
- 2) forma zabezpieczenia wierzytelności oraz sposób zaspokojenia wierzyciela z przedmiotu zabezpieczenia odpowiadają wymaganiom określonym w odrębnych przepisach;
- 3) przedmiotem zabezpieczenia wierzytelności są instrumenty finansowe zapisane na rachunku papierów wartościowych klienta, innym rachunku klienta lub w ewidencji,

służących do zapisywania instrumentów finansowych, albo przechowywane przez firmę inwestycyjną na rzecz klienta.

§ 93. 1. Firma inwestycyjna odmawia podjęcia czynności związanej z ustanowieniem zabezpieczenia wierzytelności, gdy z przedstawionej umowy o ustanowieniu zabezpieczenia lub z dokumentu, z którego wynika zabezpieczona wierzytelność, wynika w sposób oczywisty, że są one sprzeczne z przepisami prawa.

2. Odmowa, o której mowa w ust. 1, powinna być sporządzona w formie pisemnej albo za pomocą elektronicznych nośników informacji i zawierać uzasadnienie. Przed dostarczeniem klientowi odmowy firma inwestycyjna powinna umożliwić mu złożenie wyjaśnień.

§ 94. Przepisy niniejszego rozdziału stosuje się odpowiednio:

- 1) w przypadku, gdy zabezpieczenie wierzytelności:
 - a) banku, z tytułu udzielonego kredytu, zostało ustanowione na instrumentach finansowych zapisanych na rachunku papierów wartościowych, innym rachunku klienta lub w ewidencji klienta, prowadzonych przez wydzieloną jednostkę organizacyjną tego banku prowadzącą działalność maklerską lub na instrumentach finansowych przechowywanych przez tę jednostkę,
 - b) zostało ustanowione na papierach wartościowych zapisanych zgodnie z art. 4 ust. 2 ustawy;
- 2) do banku powierniczego.

§ 95. Podejmowanie przez firmę inwestycyjną czynności związanych z ustanowieniem na instrumentach finansowych zabezpieczenia wierzytelności w innej formie i w inny sposób niż wskazane w przepisach oddziałów 2 i 3 jest dopuszczalne, jeżeli nie narusza to przepisów prawa, a forma tego zabezpieczenia oraz sposób wykonywania przez firmę inwestycyjną tych czynności zostały szczegółowo określone w regulaminie świadczenia usług maklerskich.

§ 96. Przepisy niniejszego oddziału stosuje się odpowiednio do banków, o których mowa w art. 70 ust. 2 ustawy.

Oddział 2

Blokada instrumentów finansowych

§ 97. W przypadku gdy zabezpieczenie wierzytelności polega na ustanowieniu na prowadzonym dla klienta (dłużnika) rachunku blokady określonej liczby instrumentów

finansowych, połączonej z ustanowieniem nieodwołalnego pełnomocnictwa dla osoby uprawnionej z tytułu blokady (wierzyciela) do sprzedaży zablokowanych instrumentów finansowych i zaspokojenia się z uzyskanych w ten sposób środków pieniężnych, firma inwestycyjna, po otrzymaniu umowy o ustanowieniu blokady i złożeniu przez klienta dyspozycji blokady, w formie pisemnej lub za pomocą elektronicznych nośników informacji, dokonuje blokady na rachunku klienta. Regulamin świadczenia usług maklerskich może określać dodatkowe warunki ustanawiania takich pełnomocnictw.

§ 98. Firma inwestycyjna jest obowiązana do utrzymywania blokady instrumentów finansowych przez okres wynikający z umowy o ustanowieniu blokady.

§ 99. 1. W okresie utrzymywania blokady firma inwestycyjna nie może wykonywać poleceń klienta dotyczących:

- 1) zniesienia blokady;
- 2) zbycia zablokowanych instrumentów finansowych;
- 3) przeniesienia zablokowanych instrumentów finansowych.

2. Przepisu ust. 1 pkt 3 nie stosuje się w przypadku:

- 1) przeniesienia instrumentów finansowych, będących przedmiotem blokady, z zachowaniem blokady, jeżeli przeniesienie jest wynikiem realizacji postanowień umowy ustanawiającej blokadę;
- 2) o którym mowa w art. 88 ust. 4 ustawy.

3. Wykonanie przez firmę inwestycyjną innych niż wymienione w ust. 1 dyspozycji klienta dotyczących zablokowanych instrumentów finansowych może nastąpić wyłącznie w zakresie określonym w umowie o ustanowieniu blokady.

§ 100. Firma inwestycyjna prowadząca dla klienta rachunek, na którym są zapisane zablokowane instrumenty finansowe, w braku odmiennych postanowień umowy o ustanowieniu blokady, przekazuje do dyspozycji klienta, w sposób przez niego wskazany, pożytki z tych instrumentów, w szczególności dywidendy, odsetki lub inne świadczenia pieniężne spełniane na rzecz klienta z instrumentów finansowych.

§ 101. 1. W dacie wymagalności wierzytelności zabezpieczonej blokadą lub w najbliższym możliwym dniu, w którym wykonanie zlecenia jest możliwe, firma inwestycyjna przyjmuje do wykonania zlecenie sprzedaży instrumentów finansowych, złożone przez wierzyciela na podstawie pełnomocnictwa udzielonego mu przez klienta w zawartej umowie o ustanowieniu blokady.

2. Firma inwestycyjna niezwłocznie przekazuje do dyspozycji wierzyciela, w sposób wskazany przez niego w zleceniu, o którym mowa w ust. 1, środki pieniężne pochodzące z wykonania tego zlecenia, w wysokości pozwalającej na zaspokojenie roszczeń wierzyciela wynikających z umowy.

3. Po upływie ustalonego w umowie okresu utrzymywania blokady firma inwestycyjna nie może przyjąć do wykonania zlecenia, o którym mowa w ust. 1.

4. Do trybu postępowania firmy inwestycyjnej wykonującej zlecenie, o którym mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio przepisy rozporządzenia.

§ 102. 1. Firma inwestycyjna znosi blokadę w przypadku:

- 1) blokady bezterminowej, ustanowionej do odwołania lub do czasu wykonania zobowiązania zabezpieczonego blokadą – niezwłocznie po złożeniu przez wierzyciela, w formie pisemnej lub za pomocą elektronicznych nośników informacji, dyspozycji zniesienia blokady lub po złożeniu w takiej samej formie dyspozycji zniesienia blokady przez klienta, za zgodą wierzyciela wyrażoną w formie pisemnej lub za pomocą elektronicznych nośników informacji;
- 2) blokady terminowej, nieodwołalnej – w dniu następującym po upływie okresu utrzymywania blokady ustalonego w umowie;
- 3) określonym w § 101 ust. 1 – niezwłocznie po złożeniu zlecenia sprzedaży instrumentów finansowych.

2. Zniesienie blokady może dotyczyć części zablokowanych instrumentów finansowych.

3. W przypadku gdy zablokowane instrumenty finansowe są zapisane na rachunku prowadzonym przez bank powierniczy, zniesienie blokady następuje niezwłocznie po otrzymaniu przez bank dokumentów potwierdzających złożenie zlecenia sprzedaży, o którym mowa w § 94 ust. 1.

§ 103. W przypadku gdy instrumenty finansowe będące zabezpieczeniem wierzytelności zapisane są na rachunku prowadzonym przez bank powierniczy, kopię umowy o ustanowieniu blokady i złożeniu przez klienta dyspozycji blokady bank przekazuje do firmy inwestycyjnej świadczącej na rzecz klienta usługi wykonywania zleceń nabycia lub zbycia.

§ 104. Przepisy oddziału stosuje się odpowiednio do trybu postępowania firmy inwestycyjnej w przypadku ustanawiania blokady na instrumentach finansowych niedopuszczonych do obrotu zorganizowanego, jeżeli konstrukcja tych instrumentów umożliwia ustanowienie na nich blokady.

§ 105. Przepisy niniejszego oddziału stosuje się odpowiednio do trybu postępowania banków, o których mowa w art. 70 ust. 2 ustawy, w przypadku ustanawiania blokady na instrumentach finansowych ewidencjonowanych przez ten bank w związku z działalnością wykonywaną na podstawie art. 70 ust. 2 ustawy, jeżeli konstrukcja tych instrumentów umożliwia ustanowienie na nich blokady.

Oddział 3

Zastaw na instrumentach finansowych

§ 106. 1. W przypadku gdy zabezpieczenie wierzytelności polega na ustanowieniu zastawu na określonej liczbie instrumentów finansowych zapisanych na rachunku, firma inwestycyjna, po otrzymaniu umowy zastawu i złożeniu przez klienta dyspozycji blokady zastawionych instrumentów w formie pisemnej lub za pomocą elektronicznych nośników informacji, dokonuje na rachunku zastawcy blokady tych instrumentów.

2. W przypadku gdy zabezpieczenie wierzytelności polega na ustanowieniu zastawu rejestrowego na podstawie przepisów ustawy o zastawie rejestrowym, firma inwestycyjna dokonuje blokady instrumentów finansowych po otrzymaniu dokumentów, o których mowa w ust. 1, oraz odpisu z rejestru zastawów stanowiącego dowód wpisu.

§ 107. Firma inwestycyjna jest obowiązana do utrzymywania blokady zastawionych instrumentów finansowych przez okres wynikający z umowy zastawu.

§ 108. 1. Firma inwestycyjna prowadząca rachunek, na którym są zapisane instrumenty finansowe obciążone zastawem, lub przechowująca instrumenty finansowe obciążone zastawem, w braku odmiennych postanowień umowy zastawu, przekazuje do dyspozycji zastawnika, w sposób przez niego wskazany, pożytki z tych instrumentów, w szczególności dywidendy lub odsetki. W zakresie obowiązku zastawnika określonego w art. 319 ustawy Kodeks cywilny firma inwestycyjna może, na podstawie pełnomocnictwa udzielonego przez zastawnika, dokonać rozliczenia wobec zastawcy z pobranych pożytków.

2. W przypadku gdy dłużnik z instrumentów finansowych obciążonych zastawem przekazuje firmie inwestycyjnej, o której mowa w ust. 1, świadczenie główne, do którego jest obowiązany z tych instrumentów, firma inwestycyjna dokonuje blokady na rachunku pieniężnym zastawcy otrzymanych z tego tytułu środków pieniężnych. Środki pieniężne podlegają blokadzie do czasu wykonania uprawnień przysługujących zastawcy lub zastawnikowi.

3. Środki pieniężne pochodzące ze spełnienia świadczenia przez dłużnika z zastawionych instrumentów mogą być wypłacone wyłącznie do rąk zastawcy i zastawnika łącznie albo na żądanie jednego z nich powinny zostać złożone do depozytu sądowego.

§ 109. Firma inwestycyjna znosi blokadę zastawionych instrumentów finansowych niezwłocznie po otrzymaniu dokumentów potwierdzających wygaśnięcie zastawu.

§ 110. W przypadku gdy zaspokojenie zastawnika polega na przejęciu instrumentów finansowych na własność w trybie i na warunkach określonych w przepisach ustawy o zastawie rejestrowym, firma inwestycyjna, na żądanie zastawnika złożone w dacie wymagalności wierzytelności, w formie pisemnej lub za pomocą elektronicznych nośników informacji, niezwłocznie przenosi instrumenty finansowe na rzecz zastawnika, w liczbie uwzględniającej wartość przejętych instrumentów finansowych, ustalonej zgodnie z art. 23 ust. 1 tej ustawy.

§ 111. W przypadku gdy zaspokojenie zastawnika nastąpi przez sprzedaż instrumentów finansowych w drodze przetargu publicznego, o którym mowa w art. 24 ust. 1 ustawy o zastawie rejestrowym, firma inwestycyjna, na żądanie nabywcy złożone w formie pisemnej i po przedstawieniu protokołu przebiegu przetargu, niezwłocznie przenosi instrumenty finansowe na rzecz nabywcy.

§ 112. 1. W przypadku gdy zaspokojenie zastawnika następuje zgodnie z przepisami o postępowaniu egzekucyjnym i polega na sprzedaży instrumentów finansowych, zgodnie z art. 911⁸ § 2 i 3 Kodeksu postępowania cywilnego, do zlecenia sprzedaży zastawionych instrumentów finansowych, złożonego przez osoby uprawnione do tego zgodnie z art. 911⁸ § 2, 3 i 5 tej ustawy, oraz do trybu postępowania firmy inwestycyjnej wykonującej zlecenie sprzedaży stosuje się odpowiednio przepisy rozporządzenia.

2. Firma inwestycyjna niezwłocznie przekazuje do dyspozycji komornika, w sposób wskazany przez niego w wezwaniu, o którym mowa w art. 911⁸ § 1 pkt 2 Kodeksu postępowania cywilnego, środki pieniężne pochodzące z wykonania zlecenia, o którym mowa w ust. 1.

3. W przypadku gdy zaspokojenie zastawnika następuje zgodnie z przepisami o postępowaniu egzekucyjnym i polega na sprzedaży instrumentów finansowych niezapisanych na rachunku papierów wartościowych lub na innym rachunku, firma inwestycyjna realizuje pisemne żądania komornika, w tym zlecenia lub dyspozycje dotyczące tych instrumentów, od momentu skutecznego ich zajęcia.

§ 113. Po wygaśnięciu zastawu firma inwestycyjna nie może podejmować czynności, o których mowa w § 103 i § 105.

§ 114. Przepisy § 105 stosuje się odpowiednio do postępowania firmy inwestycyjnej w przypadku zaspokojenia wierzyciela z instrumentów finansowych dłużnika w ramach prowadzonej egzekucji, która nie wynika z ustanowionego zastawu.

§ 115. 1. W zakresie nieuregulowanym w przepisach niniejszego oddziału do ustanowienia, utrzymywania i zniesienia blokady instrumentów finansowych w związku z ustanowieniem zastawu stosuje się odpowiednio przepisy oddziału 2.

2. W przypadku gdy zabezpieczenie wierzytelności polega na ustanowieniu zastawu na papierach wartościowych niezapisanych na rachunku papierów wartościowych lub innym rachunku, firma inwestycyjna wydaje papiery wartościowe zastawnikowi lub osobie trzeciej na podstawie umowy zastawu spełniającej wymogi, o których mowa w art. 329 § 1 Kodeksu cywilnego.

§ 116. 1. Przepisy oddziału dotyczące firmy inwestycyjnej stosuje się odpowiednio do banku powierniczego.

2. Przepisy oddziału stosuje się odpowiednio do trybu postępowania firmy inwestycyjnej w przypadku ustanawiania zastawu lub zastawu rejestrowego na instrumentach finansowych niedopuszczonych do obrotu zorganizowanego, jeżeli konstrukcja tych instrumentów umożliwia ustanowienie na nich tych zabezpieczeń.

§ 117. Przepisy niniejszego oddziału stosuje się odpowiednio do trybu postępowania banków, o których mowa w art. 70 ust. 2 ustawy, w przypadku ustanawiania zastawu lub zastawu rejestrowego na instrumentach finansowych ewidencjonowanych przez ten bank w związku z działalnością wykonywaną na podstawie art. 70 ust. 2 ustawy.

Oddział 4

Zabezpieczenia finansowe

§ 118. 1. Po otrzymaniu umowy o ustanowieniu blokady finansowej firma inwestycyjna dokonuje na rachunku lub w ewidencji prowadzonej na rzecz dłużnika blokady instrumentów finansowych wskazanych w umowie.

2. W przypadku gdy dłużnik wykonuje przysługujące mu, zgodnie z umową o ustanowieniu blokady finansowej, prawo zastępowania składników zabezpieczenia, firma inwestycyjna, w zakresie zgodnym z umową o ustanowieniu blokady finansowej, wykonuje

złożoną przez niego, w formie pisemnej lub za pomocą elektronicznych nośników informacji, dyspozycję blokady instrumentów finansowych wskazanych w tej dyspozycji oraz znosi blokadę instrumentów finansowych stanowiących pierwotny przedmiot zabezpieczenia.

§ 119. 1. Firma inwestycyjna jest obowiązana do utrzymywania blokady instrumentów finansowych przez okres wynikający z umowy o ustanowieniu blokady, z zastrzeżeniem § 118 ust. 2.

2. Do blokady, o której mowa w ust. 1, stosuje się przepis § 99.

§ 120. Firma inwestycyjna prowadząca dla dłużnika rachunek, na którym są zapisane zablokowane instrumenty finansowe, w braku odmiennych postanowień umowy o ustanowieniu blokady finansowej, przekazuje do dyspozycji dłużnika, w sposób przez niego wskazany, pożytki z tych instrumentów, w szczególności dywidendy, odsetki lub inne świadczenia pieniężne spełniane na jego rzecz z instrumentów finansowych.

§ 121. Firma inwestycyjna znosi blokadę, o której mowa w § 118 ust. 1, w przypadku:

- 1) gdy umowa o ustanowieniu blokady finansowej przewiduje termin ustanowienia tego zabezpieczenia – z chwilą upływu tego terminu;
- 2) wystąpienia okoliczności określonych w umowie o ustanowieniu blokady finansowej jako umożliwiających zniesienie blokady – niezwłocznie po ich stwierdzeniu.

§ 122. 1. Jeżeli zaspokojenie wierzytelności zabezpieczonych blokadą finansową następuje przez sprzedaż instrumentów finansowych, w dniu wystąpienia podstawy realizacji tego zabezpieczenia lub w najbliższym możliwym dniu, w którym wykonanie zlecenia jest możliwe, firma inwestycyjna przyjmuje do wykonania zlecenie sprzedaży instrumentów finansowych, złożone przez wierzyciela na podstawie pełnomocnictwa udzielonego mu przez klienta w umowie o ustanowieniu blokady finansowej. Do wykonania zlecenia sprzedaży stosuje się odpowiednio przepisy rozporządzenia.

2. Firma inwestycyjna niezwłocznie przekazuje do dyspozycji wierzyciela, w sposób wskazany przez niego w zleceniu, o którym mowa w ust. 1, środki pieniężne pochodzące z wykonania tego zlecenia, w wysokości pozwalającej na zaspokojenie roszczeń wierzyciela wynikających z umowy blokady finansowej. Pozostałe środki finansowe pochodzące z wykonania tego zlecenia firma inwestycyjna przekazuje do dyspozycji dłużnika.

3. Po upływie ustalonego w umowie terminu ustanowienia blokady finansowej firma inwestycyjna nie może przyjąć do wykonania zlecenia, o którym mowa w ust. 1.

4. W przypadku gdy przedmiotem blokady finansowej są instrumenty finansowe niedopuszczone do obrotu zorganizowanego, a umowa sprzedaży została zawarta bez pośrednictwa firmy inwestycyjnej prowadzącej rachunek, na którym zapisane są zablokowane instrumenty finansowe, lub przechowującej instrumenty finansowe, firma inwestycyjna przenosi te instrumenty na rzecz ich nabywcy, na podstawie przekazanej mu przez wierzyciela kopii umowy sprzedaży tych instrumentów, po złożeniu przez wierzyciela, w formie pisemnej lub za pomocą elektronicznych nośników informacji, dyspozycji dłużnika przeniesienia tych instrumentów. Środki uzyskane ze sprzedaży, w wysokości pozwalającej na zaspokojenie roszczeń wierzyciela wynikających z umowy blokady finansowej, firma inwestycyjna niezwłocznie przekazuje do dyspozycji wierzyciela w sposób wskazany w złożonej przez niego dyspozycji.

§ 123. 1. Jeżeli zaspokojenie wszystkich lub niektórych roszczeń, zabezpieczonych blokadą finansową, następuje przez kompensatę, firma inwestycyjna znosi blokadę instrumentów finansowych oraz dokonuje innych czynności związanych z kompensatą, po otrzymaniu dokumentów potwierdzających:

- 1) wystąpienie podstawy realizacji zabezpieczenia;
- 2) dokonanie czynności niezbędnych do dokonania kompensaty zgodnie z treścią klauzuli kompensacyjnej w rozumieniu art. 3 pkt 3 ustawy o niektórych zabezpieczeniach finansowych.

2. Kompensata jest dokonywana przez firmę inwestycyjną na warunkach określonych w klauzuli kompensacyjnej.

§ 124. 1. Po otrzymaniu umowy o ustanowieniu zabezpieczenia finansowego w formie przeniesienia na wierzyciela instrumentów finansowych będących przedmiotem zabezpieczenia firma inwestycyjna prowadząca dla dłużnika rachunek lub przechowująca na jego rzecz instrumenty finansowe dokonuje przeniesienia instrumentów finansowych na rzecz wierzyciela, po złożeniu przez dłużnika dyspozycji przeniesienia w formie pisemnej lub za pomocą elektronicznych nośników informacji.

2. Jeżeli umowa, o której mowa w ust. 1, przewiduje blokadę przeniesionych instrumentów finansowych na rachunku lub w ewidencji wierzyciela, firma inwestycyjna dokonuje blokady instrumentów finansowych, będących przedmiotem zabezpieczenia, na rachunku lub w ewidencji dłużnika i przenosi je na wierzyciela z zachowaniem blokady. Firma inwestycyjna, która prowadzi dla dłużnika rachunek lub przechowuje na jego rzecz

instrumenty finansowe, przekazuje firmie inwestycyjnej, która prowadzi dla wierzyciela rachunek lub przechowuje na jego rzecz instrumenty finansowe, kopię umowy o ustanowieniu zabezpieczenia, o którym mowa w ust. 1.

3. Zniesienie blokady, o której mowa w ust. 2, następuje zgodnie z postanowieniami umowy o ustanowieniu zabezpieczenia finansowego:

- 1) po otrzymaniu dokumentów potwierdzających wystąpienie podstawy realizacji zabezpieczenia i zawiadomienie dłużnika o wygaśnięciu roszczenia o zwrot przedmiotu zabezpieczenia albo
- 2) w przypadku, gdy umowa o ustanowieniu zabezpieczenia finansowego, o którym mowa w ust. 1, przewiduje termin ustanowienia zabezpieczenia – z upływem tego terminu.

§ 125. 1. Po otrzymaniu umowy o ustanowieniu zastawu finansowego na określonej liczbie instrumentów finansowych, zapisanych na rachunku lub przechowywanych na rzecz klienta (dłużnika), firma inwestycyjna, na podstawie dyspozycji blokady zastawionych instrumentów finansowych, złożonej przez dłużnika w formie pisemnej lub za pomocą elektronicznych nośników informacji, dokonuje na jego rachunku lub w ewidencji blokady tych instrumentów.

2. Firma inwestycyjna znosi blokadę ustanowioną zgodnie z ust. 1, w przypadku gdy wierzyciel, na podstawie udzielonego mu przez dłużnika upoważnienia, wykonuje przysługujące mu, zgodnie z umową o ustanowieniu zastawu finansowego, prawo użycia instrumentów finansowych, stanowiących przedmiot zastawu finansowego. W takim przypadku firma inwestycyjna wykonuje dyspozycję lub zlecenie złożone przez wierzyciela w ramach wykonania przysługującego mu prawa użycia.

3. W przypadku gdy dłużnik wykonuje przysługujące mu, zgodnie z umową o ustanowieniu zastawu finansowego, prawo zastępowania składników zabezpieczenia, firma inwestycyjna, w zakresie zgodnym z umową o ustanowieniu zastawu finansowego, wykonuje złożoną przez niego, w formie pisemnej lub za pomocą elektronicznych nośników informacji, dyspozycję blokady instrumentów finansowych wskazanych w tej dyspozycji oraz znosi blokadę instrumentów finansowych stanowiących pierwotny przedmiot zabezpieczenia.

§ 126. 1. Firma inwestycyjna jest obowiązana do utrzymywania blokady zastawionych instrumentów finansowych przez okres wynikający z umowy zastawu finansowego, z zastrzeżeniem § 125 ust. 2 i 3.

2. Do blokady, o której mowa w ust. 1, stosuje się przepis § 99.

§ 127. 1. Firma inwestycyjna prowadząca rachunek, na którym są zapisane instrumenty finansowe obciążone zastawem finansowym, lub przechowująca takie instrumenty finansowe, w braku odmiennych postanowień umowy zastawu finansowego, przekazuje do dyspozycji zastawnika, w sposób przez niego wskazany, pożytki z tych instrumentów, w szczególności dywidendy lub odsetki.

2. W braku odmiennych postanowień umowy zastawu finansowego, w przypadku gdy dłużnik z instrumentów finansowych obciążonych zastawem przekazuje firmie inwestycyjnej, o której mowa w ust. 1, świadczenie główne, do którego jest obowiązany z tych instrumentów, firma inwestycyjna dokonuje blokady na rachunku pieniężnym zastawcy otrzymanych z tego tytułu środków pieniężnych. Środki pieniężne podlegają blokadzie do czasu wykonania uprawnień przysługujących zastawcy lub zastawnikowi na podstawie umowy zastawu finansowego.

§ 128. Firma inwestycyjna znosi blokadę, o której mowa w § 125, w przypadku:

- 1) gdy umowa o ustanowieniu blokady finansowej przewiduje termin ustanowienia tego zabezpieczenia – z chwilą upływu tego terminu;
- 2) wystąpienia okoliczności określonych w umowie o ustanowieniu blokady finansowej – niezwłocznie po ich stwierdzeniu;
- 3) wygaśnięcia zastawu finansowego – niezwłocznie po ustaleniu tego faktu.

§ 129. Jeżeli zgodnie z umową o ustanowieniu zabezpieczenia finansowego zaspokojenie polega na przejęciu przez wierzyciela na własność instrumentów finansowych objętych zastawem finansowym, firma inwestycyjna wykonuje złożoną przez wierzyciela, na podstawie pełnomocnictwa udzielonego mu przez klienta w umowie o ustanowieniu zabezpieczenia finansowego, dyspozycję przeniesienia na rzecz wierzyciela instrumentów finansowych objętych zastawem.

§ 130. 1. W przypadku gdy zaspokojenie roszczeń z zastawu finansowego polega na sprzedaży zastawionych instrumentów finansowych, w dniu wystąpienia podstawy realizacji zastawu finansowego firma inwestycyjna wykonuje zlecenie sprzedaży zastawionych instrumentów finansowych, złożone przez wierzyciela na podstawie pełnomocnictwa udzielonego mu przez klienta w umowie o ustanowieniu zastawu finansowego.

2. Firma inwestycyjna niezwłocznie przekazuje do dyspozycji wierzyciela, w sposób wskazany przez niego w zleceniu, o którym mowa w ust. 1, środki pieniężne pochodzące z

wykonania jego zlecenia, w wysokości pozwalającej na zaspokojenie zabezpieczonych roszczeń.

3. Po zajściu okoliczności, o których mowa w § 128, firma inwestycyjna nie może przyjąć do wykonania zlecenia, o którym mowa w ust. 1.

§ 131. Do sposobu postępowania firmy inwestycyjnej w przypadku zaspokajania roszczeń wynikających z zastawu finansowego przez kompensatę stosuje się odpowiednio § 116.

§ 132. 1. Przepisy niniejszego oddziału, dotyczące firmy inwestycyjnej, stosuje się odpowiednio do banku powierniczego.

2. Przepisy niniejszego oddziału stosuje się odpowiednio do banków, o których mowa w art. 70 ust. 2 ustawy.

Oddział 5

Szczególne zasady dotyczące ustanawiania zabezpieczeń na rachunkach zbiorczych

§ 133. 1. Ustanowienie zabezpieczenia wierzytelności na rachunku zbiorczym, może nastąpić wyłącznie przez podmiot uprawniony z instrumentów finansowych zarejestrowanych na tym rachunku, wskazany firmie inwestycyjnej zgodnie z art. 8a ust. 4 ustawy.

2. W przypadku gdy dany rodzaj zabezpieczenia wiąże się z ustanowieniem blokady instrumentów finansowych, skuteczność takiego zabezpieczenia jest uzależniona od otrzymania przez firmę inwestycyjną dokumentu, o którym mowa w art. 10 ust. 2 ustawy, wskazującego osobę uprawnioną z instrumentów finansowych wskazanych w tym dokumencie.

3. Zabezpieczenie uważa się za skutecznie ustanowione na czas wskazany w terminie ważności dokumentu, o którym mowa w art. 10 ust. 2 ustawy.

4. Firma inwestycyjna prowadząca rachunek zbiorczy dokonuje blokady na rachunku zbiorczym instrumentów finansowych stanowiących przedmiot zabezpieczenia na podstawie umowy o ustanowieniu zabezpieczenia na tych instrumentach, przekazanej mu przez podmiot ustanawiający zabezpieczenie za pośrednictwem posiadacza rachunku.

5. W okresie utrzymywania blokady firma inwestycyjna prowadząca rachunek zbiorczy nie może wykonywać poleceń posiadacza rachunku ani podmiotu uprawnionego z instrumentów finansowych objętych blokadą. Blokada nie może zostać zniesiona do dnia upływu terminu ważności dokumentu, o którym mowa w art. 10 ust. 2 ustawy.

6. Firma inwestycyjna przyjmuje do wykonania zlecenie sprzedaży instrumentów finansowych złożone przez wierzyciela na podstawie pełnomocnictwa udzielonego jej przez podmiot ustanawiający zabezpieczenie będący jej klientem pod warunkiem wymagalności zabezpieczonej wierzytelności, w chwili wygaśnięcia terminu ważności dokumentu, o którym mowa w art. 10 ust. 2 ustawy.

§ 134. Przepisy niniejszego oddziału dotyczące firmy inwestycyjnej stosuje się odpowiednio do banków powierniczych prowadzących rachunki zbiorcze.

§ 135. W zakresie nieuregulowanym w niniejszym oddziale do ustanowienia zabezpieczenia na instrumentach finansowych rejestrowanych na rachunku zbiorczym stosuje się przepisy niniejszego rozdziału.

Rozdział 6

Sprawozdania przekazywane klientom

§ 136. 1. W przypadku świadczenia usługi maklerskiej, o której mowa w art. 69 ust. 2 pkt 1 ustawy w sposób, o który mowa w art. 74b ust. 1 pkt 1 ustawy, firma inwestycyjna przekazuje klientowi na trwałym nośniku, w sposób uzgodniony w umowie, sprawozdanie dotyczące przyjęcia i przekazania zlecenia, obejmujące:

- 1) oznaczenie firmy inwestycyjnej przyjmującej i przekazującej zlecenie klienta;
- 2) nazwę, firmę, imię i nazwisko lub inne oznaczenie klienta;
- 3) datę i czas przyjęcia zlecenia;
- 4) datę i czas przekazania zlecenia do innego podmiotu w celu wykonania zlecenia;
- 5) oznaczenie podmiotu, do którego przekazano zlecenie klienta w celu wykonania zlecenia;
- 6) rodzaj zlecenia;
- 7) identyfikator kupna/sprzedaży albo charakter zlecenia w przypadku zleceń innych niż kupno/sprzedaż;
- 8) oznaczenie instrumentu finansowego;
- 9) liczbę instrumentów finansowych będących przedmiotem zlecenia;
- 10) cenę, po jakiej przekazane zlecenie miało być wykonane przez podmiot;
- 11) łączną planowaną wartość transakcji, która miała być zawarta w wykonaniu zlecenia przez podmiot;
- 12) całkowitą wartość pobranych opłat i prowizji oraz zestawienie poszczególnych pozycji pobranych opłat i prowizji oraz innych kosztów przyjęcia i przekazania zlecenia.

2. W przypadku świadczenia usługi maklerskiej, o której mowa w art. 69 ust. 2 pkt 1 ustawy w sposób, o który mowa w art. 74b ust. 1 pkt 2 ustawy, firma inwestycyjna przekazuje klientowi na trwałym nośniku, w sposób uzgodniony w umowie, sprawozdanie dotyczące przyjęcia i przekazania zlecenia, obejmujące:

- 1) informacje, o których mowa w ust. 1 pkt 1–3 oraz pkt 6–9 i 12,
- 2) opis czynności faktycznych, które zostały podjęte przez firmę inwestycyjną w celu doprowadzenia do zawarcia transakcji z innym podmiotem,
- 3) datę i czas przekazania informacji o zleceniu klienta do innego podmiotu w celu doprowadzenia do zawarcia transakcji;
- 4) cenę, po jakiej transakcja miała być z innym podmiotem,
- 5) łączną planowaną wartość transakcji, która miała być zawarta z innym podmiotem,
- 6) oznaczenie podmiotu, który wyraził gotowość zawarcia transakcji z klientem,
- 7) datę i czas przekazania klientowi informacji o zainteresowaniu zawarciem transakcji przez inny podmiot, wraz z warunkami transakcji przedstawionymi przez ten podmiot, jeżeli są różne od warunków transakcji zamieszczonych w zleceniu klienta, a firma inwestycyjna pośredniczy w uzgadnianiu warunków transakcji pomiędzy klientem a innym podmiotem,
- 8) datę, czas i warunki zawartej transakcji pomiędzy klientem i innym podmiotem, jeżeli firma inwestycyjna posiadała umocowanie klienta do zawarcia transakcji w imieniu i na rachunek klienta, na warunkach uprzednio uzgodnionych pomiędzy klientem a innym podmiotem.

3. Firma inwestycyjna przekazuje sprawozdanie, o którym mowa w ust. 1, niezwłocznie po przekazaniu zlecenia klienta do innego podmiotu w celu jego wykonania, jednak nie później niż do końca dnia roboczego następującego po dniu, w którym zlecenie zostało przekazane.

4. Firma inwestycyjna przekazuje sprawozdanie, o którym mowa w ust. 2, niezwłocznie po przekazaniu zlecenia klienta podmiotowi zainteresowanego zawarciem transakcji jednak nie później niż do końca dnia roboczego następującego po dniu, w którym zlecenie zostało przekazane.

5. W przypadku, gdy firma inwestycyjna pośredniczy w uzgadnianiu warunków transakcji pomiędzy klientem a innym podmiotem, bieg terminu, o którym mowa w ust. 4, rozpoczyna się po uzgodnieniu wszystkich warunków zawarcia transakcji.

6. W przypadku, gdy firma inwestycyjna posiada umocowanie klienta do zawarcia transakcji w imieniu i na rachunek klienta, na warunkach uprzednio uzgodnionych pomiędzy klientem a innym podmiotem, bieg terminu, o którym mowa w ust. 4, rozpoczyna się po zawarciu tej transakcji.

7. Sprawozdania, o których mowa w ust. 1 i 2, mogą być przekazywane w formie wystandaryzowanej, pod warunkiem że forma ta jest przejrzysta i zrozumiała dla klienta. Sposób przekazania sprawozdania określa umowa o przyjmowanie i przekazywanie zleceń.

8. W przypadku świadczenia usługi przyjmowania i przekazywania zleceń na rzecz klienta profesjonalnego firma inwestycyjna przekazuje niezwłocznie po przekazaniu zlecenia, określone w umowie, istotne informacje dotyczące tego zlecenia.

9. Przepisy ust. 1–8 nie wyłączają obowiązku firmy inwestycyjnej niezwłocznego przekazywania, na żądanie klienta, informacji dotyczących aktualnego stanu przekazywania do innego podmiotu przyjętego zlecenia w celu jego wykonania.

§ 137. 1. W przypadku świadczenia usługi maklerskiej, o której mowa w art. 69 ust. 2 pkt 5, firma inwestycyjna przekazuje klientowi na trwałym nośniku, w sposób uzgodniony w umowie, sprawozdanie obejmujące:

- 1) oznaczenie firmy inwestycyjnej udzielającej rekomendacji klientowi;
- 2) nazwę, firmę, imię i nazwisko lub inne oznaczenie klienta;
- 3) datę i czas udzielenia rekomendacji,
- 4) formę udzielonej rekomendacji,
- 5) oznaczenie rekomendowanego instrumentu finansowego lub instrumentów finansowych – w przypadku gdy rekomendacja obejmuje więcej niż jeden instrument finansowy,
- 6) kierunek inwestycyjny rekomendacji (nabycie/zbycie),
- 7) oznaczenie, czy rekomendacja udzielana jest w ramach doradztwa inwestycyjnego świadczonego w sposób niezależny albo zależny,
- 8) liczbę instrumentu finansowego będącego przedmiotem rekomendacji, wraz z podziałem na poszczególne instrumenty finansowe, jeżeli rekomendacja obejmuje więcej niż jeden instrument finansowy,
- 9) rekomendowaną cenę nabycia lub zbycia instrumentu finansowego lub instrumentów finansowych – w przypadku, gdy rekomendacja obejmuje więcej niż jeden instrument finansowy,
- 10) oznaczenie ważności rekomendacji, jeżeli jest ograniczona w czasie,

- 11) całkowitą wartość pobranych opłat i prowizji oraz zestawienie poszczególnych pozycji pobranych opłat i prowizji oraz innych kosztów związanych z udzieleniem rekomendacji,
- 12) informację, w jaki sposób zostało zapewnione, że instrumenty finansowe będące j przedmiotem rekomendacji są odpowiednie dla klienta – w przypadku rekomendacji udzielonej klientowi detalicznemu.

2. Firma inwestycyjna przekazuje sprawozdanie, o którym mowa w ust. 1, niezwłocznie po udzieleniu klientowi rekomendacji, jednak nie później niż do końca dnia roboczego następującego po dniu, w którym rekomendacja została udzielona.

§ 138. 1. W przypadku, gdy świadczenie usługi maklerskiej, o której mowa w art. 69 ust. 2 pkt 9 ustawy polega na wykonywaniu zleceń klienta, firma inwestycyjna przekazuje klientowi sprawozdania w zakresie oraz w sposób i terminach określonych w art. 59 ust. 1–2 i ust. 4–5 rozporządzenia 2017/565.

2. Sprawozdanie, o których mowa w ust. 1, może być przekazywane w formie wystandaryzowanej, pod warunkiem że forma ta jest przejrzysta i zrozumiała dla klienta. Sposób przekazania sprawozdania określa umowa o świadczenie usług doradztwa inwestycyjnego.

§ 139. 1. W przypadku świadczenia usługi maklerskiej, o której mowa w art. 69 ust. 4 pkt 6 ustawy na rzecz klienta, firma inwestycyjna przekazuje klientowi na trwałym nośniku, w sposób uzgodniony w umowie, sprawozdanie obejmujące:

- 1) oznaczenie firmy inwestycyjnej przekazującej klientowi analizę inwestycyjną, analizę finansową lub inną rekomendację o charakterze ogólnym (analiza);
- 2) nazwę, firmę, imię i nazwisko lub inne oznaczenie klienta;
- 3) datę i czas przekazania klientowi analizy;
- 4) formę przekazanej klientowi analizy;
- 5) podstawowe informacje na temat przedmiotu analizy w tym: oznaczenie instrumentu finansowego lub rodzajów instrumentów finansowych, kierunek inwestycyjny analizy (nabycie/zbycie) wraz z ceną nabycia lub zbycia instrumentu finansowego oraz datą ważności analizy, jeżeli taka informacja jest podana w analizie;
- 6) oznaczenie, czy analiza była uprzednio przekazana innym klientom lub podana do publicznej wiadomości wraz z podaniem daty i czasu, kiedy to nastąpiło;

7) całkowitą wartość pobranych opłat i prowizji oraz zestawienie poszczególnych pozycji pobranych opłat i prowizji oraz innych kosztów związanych z udzieleniem rekomendacji.

2. Firma inwestycyjna przekazuje sprawozdanie, o którym mowa w ust. 1, niezwłocznie po przekazaniu klientowi analizy, jednak nie później niż do końca dnia roboczego następującego po dniu, w którym analiza została przekazana.

3. W przypadku, gdy usługa jest świadczona na rzecz klienta w sposób ciągły informacja o sposobie wykonania usługi, o której mowa w art. 69 ust. 4 pkt 6 ustawy, może być przekazana klientowi raz na miesiąc. W takim przypadku, firma inwestycyjna przekazuje zestawienie analiz przekazanych klientowi w ciągu miesiąca, za które zestawienie jest sporządzone. Zestawienie zawiera informacje, o których mowa w ust. 1.

4. Sprawozdanie, o którym mowa w ust. 1, oraz zestawienie, o którym mowa w ust. 3, mogą być przekazywane w formie wystandaryzowanej, pod warunkiem że forma ta jest przejrzysta i zrozumiała dla klienta. Sposób przekazania sprawozdania lub zestawienia określa umowa o świadczenie usług, o których mowa w art. 69 ust. 4 pkt 6 ustawy.

§ 140. 1. W przypadku świadczenia usługi maklerskiej, o której mowa w art. 69 ust. 4 pkt 8 ustawy, firma inwestycyjna przekazuje klientowi sprawozdania w zależności od rodzaju czynności, których przedmiotem są instrumenty bazowe.

2. Do zakresu, sposobu i terminów przekazywania sprawozdań klientowi, w przypadku, gdy wykonywane są czynności, o których mowa w:

- 1) art. 69 ust. 2 pkt 1 ustawy – przepis § 1 stosuje się odpowiednio;
- 2) art. 69 ust. 2 pkt 2 – przepis art. 59 rozporządzenia 2017/565 stosuje się odpowiednio;
- 3) art. 69 ust. 2 pkt 5 – przepis art. 60 oraz art. 62 ust. 1 rozporządzenia 2017/565
- 4) art. 69 ust. 2 pkt 4 – przepis § 2 stosuje się odpowiednio;
- 5) art. 69 ust. 4 pkt 1 – przepis art. art. 63 rozporządzenia 2017/565 stosuje się odpowiednio;
- 6) art. 69 ust. 4 pkt 6 ustawy – przepis § 4 stosuje się odpowiednio.

Rozdział 8

Przepisy przejściowe i końcowe

§ 141. 1. Firmy inwestycyjne oraz banki powiernicze prowadzące działalność na podstawie zezwolenia udzielonego przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia

dostosują prowadzoną działalność do przepisów rozporządzenia w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

2. Banki, o których mowa w art. 70 ust. 2 ustawy, wykonujące w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia czynności, o których mowa w art. 69 ust. 2 pkt 1–7 ustawy, dostosują prowadzoną działalność do przepisów rozporządzenia w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

§ 142. 1. Przepisy Oddział 4 i 5 w Rozdziale 2, nie mają zastosowania do instrumentów finansowych wyemitowanych, wystawionych, oferowanych, rekomendowanych lub w inny sposób udostępnionych do nabycia lub objęcia przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

2. Przepisy Oddział 5 w Rozdziale 2, w szczególności wymogi dotyczące określania grupy docelowej, stosuje się do instrumentów finansowych, które zostały wyemitowane lub wystawione przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia i które są oferowane, rekomendowane lub w inny sposób udostępniane do nabycia lub objęcia po dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 2:

- 1) firma inwestycyjna, o której mowa w art. 83b ust. 9 ustawy, powinna działać w taki sposób, jakby emitent lub wystawca instrumentu finansowego był podmiotem niepodlegającym przepisom art. 83b ustawy;
- 2) w sytuacji, gdy grupa docelowa dla danego instrumentu została określona przez emitenta lub wystawcę tego instrumentu w sposób dobrowolny, zgodnie z przepisami Oddziału 4 w Rozdziale 2, a także najpóźniej po zakończeniu cyklu procesu przeglądu instrumentów finansowych, o którym mowa w art. 83b ust. 12 pkt 5 ustawy, w szczególności na podstawie umowy z firmą inwestycyjną, o której mowa w art. 83b ust. 9 ustawy, firma ta, po przeprowadzeniu szczegółowej weryfikacji takiej grupy docelowej, może ją uwzględnić, na potrzeby wypełniania obowiązków określonych w Rozdziale 2, Oddział 5.

4. W przypadku, o którym mowa w ust. 3 pkt 2, firma inwestycyjna, o której mowa w art. 83b ust. 9 ustawy, dokonuje, w ramach własnego procesu przeglądu, analizy grupy docelowej określonej przez emitenta lub wystawcę.

§ 143. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia dniem ogłoszenia⁵⁾.

MINISTER FINANSÓW

ZA ZGODNOŚĆ POD WZGLĘDEM PRAWNYM, LEGISLACYJNYM
I REDAKCYJNYM

Monika Studzińska - Zastępca Dyrektora Departamentu Prawnego w Ministerstwie Finansów
/- podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

⁵⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem z dnia 24 września 2012 r. Ministra Finansów w sprawie trybu i warunków postępowania firm inwestycyjnych, banków, o których mowa w art. 70 ust. 2 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, oraz banków powierniczych (Dz.U. z 2015 r. poz. 878 oraz z 2016 r. poz. 26).

UZASADNIENIE

Ustawa z dnia (.....) r. o zmianie ustawy o obrocie instrumentami finansowymi oraz niektórych innych ustaw (.....), dalej: „ustawa nowelizująca”, dokonała nowelizacji przepisów art. 94 ust. 1 pkt 1 ustawy z 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. z 2017 r. poz. 1636, 1768), dalej: „ustawa o obrocie”. Dotychczasowy art. 94 ust. 1 pkt 1 ustawy o obrocie zawierał upoważnienie do wydania przez ministra właściwego do spraw instytucji finansowych rozporządzenia określającego tryb i warunki postępowania firm inwestycyjnych, banków wykonujących czynności maklerskie oraz banków powierniczych dla m.in. w zakresie: promowania świadczonych usług oraz kontaktów z potencjalnymi klientami, zawierania transakcji i dokonywania rozliczeń, klasyfikowania klientów do różnych kategorii, świadczenia usług, w tym w zakresie świadczenia usług na rzecz różnych kategorii klientów, prowadzenia ewidencji zawieranych transakcji oraz archiwizacji dokumentów i innych nośników informacji sporządzanych w związku z prowadzeniem działalności, ustanawiania i realizacji zabezpieczeń spłaty kredytów i pożyczek udzielonych na nabycie instrumentów finansowych oraz zabezpieczenia wierzytelności na instrumentach finansowych w odniesieniu do wykonywania przez te niektórych czynności wchodzących w zakres działalności maklerskiej oraz działalności powierniczej w zakresie nieuregulowanym przepisami art. 7–16 rozporządzenia 1287/2006.

Upoważnienie zostało wykonane przez wydanie rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 24 września 2012 r. w sprawie trybu i warunków postępowania firm inwestycyjnych, banków, o których mowa w art. 70 ust. 2 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, oraz banków powierniczych (Dz. U. z 2015 r. , poz. 878 oraz z 2016 r. poz. 26).

Ustawa nowelizująca dokonuje zmiany zakresu upoważnienia w zakresie ust. 1 pkt 1 artykułu art. 94 ust. 1 pkt 1 ustawy o obrocie, upoważniając ministra właściwego do spraw instytucji finansowych do określenia trybu i warunków postępowania ww. podmiotów w zakresie świadczenia usług, w tym, w zakresie świadczenia usług na rzecz różnych kategorii klientów, w szczególności takich, których przedmiotem są instrumenty dłużne, których struktura utrudnia zrozumienie związanego z nimi ryzyka i lokaty strukturyzowane. Przedmiotowa nowelizacja skutkuje koniecznością zmiany dotychczasowego rozporządzenia w celu wypełnienia upoważnienia ustawowego.

Projekt rozporządzenia stanowi jednocześnie implementację do polskiego porządku prawnego Dyrektywy Komisji (UE) 2017/593 z dnia 7 kwietnia 2016 r. uzupełniającej dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE w odniesieniu do zabezpieczenia instrumentów

finansowych i środków pieniężnych należących do klientów, zobowiązań w zakresie zarządzania produktami oraz zasad mających zastosowanie do oferowania lub przyjmowania wynagrodzeń, prowizji bądź innych korzyści pieniężnych lub niepieniężnych (dalej "dyrektywa 2017/593").

W dyrektywie 2014/65/UE ustanowiono kompleksowy system służący zapewnieniu ochrony inwestorów. Natomiast w dyrektywie delegowanej 2017/593 w celu doprecyzowania ram regulacyjnych dotyczących ochrony inwestorów i zapewnienia klientom firm inwestycyjnych większej jasności ustanowiono szczegółowe przepisy służące wyeliminowaniu konkretnych zagrożeń dla ochrony inwestorów lub integralności rynku finansowego.

Zasadniczo układ i treść projektowanego rozporządzenia oparto na przepisach rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 24 września 2012 r. w sprawie trybu i warunków postępowania firm inwestycyjnych, banków, o których mowa w art. 70 ust. 2 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, oraz banków powierniczych (Dz. U. z 2015, poz. 878), z uwzględnieniem zmian, polegających na:

1) § 2 - w słowniczku dokonuje się zmiany szeregu definicji a także wprowadza nowe pojęcia na potrzeby projektowanego rozporządzenia, m.in.: sprzedaż łączona, sprzedaż wiązana, trwałe nośnik, dłużne papiery wartościowe, które mają wbudowany instrument pochodny, instrumenty finansowe, które mają wbudowany instrument pochodny, lokaty strukturyzowane, których struktura utrudnia klientowi lub potencjalnemu klientowi zrozumienie ryzyka związanego ze stopą zwrotu. Dokonane zmiany służyć mają dostosowaniu siatki pojęciowej do z ustawy o obrocie a także prawa unijnego.

2) Rozdział II. Tryb i warunki postępowania firm inwestycyjnych w kontaktach z klientami.

Oddział I – modyfikacja przepisów oddziału w zakresie zasad kategoryzacji klientów do klientów detalicznych i profesjonalnych.

Oddział II – wprowadzenie nowego oddziału *Tryb i warunki postępowania firm inwestycyjnych przyjmujących lub przekazujących świadczenia pieniężne, w tym opłaty i prowizje lub świadczenie niepieniężne*. W celu zwiększenia ochrony inwestorów i zapewnienia klientom większej jasności co do jakości usług, które otrzymują, w dyrektywie 2014/65/UE ograniczono możliwość otrzymywania lub wypłacania zachęt przez firmy. W tym celu w dyrektywie 2017/593 określono szczegółowe warunki dotyczące otrzymywania lub wypłaty zachęt. Zgodnie z generalną zasadą firmy inwestycyjne świadczą na rzecz

klientów usługi inwestycyjne lub, w miarę potrzeb, usługi dodatkowe, powinny działać zgodnie z przepisami prawa, zasadami uczciwego obrotu i profesjonalnie, kierując się najlepiej pojętym interesem swoich klientów. W tym też zakresie projektowane zmiany wprowadzają zasadę, iż przyjęcie lub przekazanie świadczenia pieniężnego, w tym opłat i prowizji lub świadczenia niepieniężnego nie jest dopuszczalne, jeżeli w wyniku ich przyjęcia lub przekazania firma inwestycyjna świadczyłaby usługi maklerskie w sposób nierzetelny, nieprofesjonalny, niezgodny z zasadami uczciwego obrotu lub nieuwzględniający należycie interesów klientów lub potencjalnych klientów (§ 7 ust. 2). Z powyższym obowiązkiem skorelowane są przepisy dotyczące powinności gromadzenia i przechowywania wszelkiej dokumentacji potwierdzającej, że celem wszelkich świadczeń pieniężnych, w tym opłat i prowizji lub świadczeń niepieniężnych przyjętych lub przekazywanych przez firmę inwestycyjną jest podniesienie jakości usługi świadczonej na rzecz klienta lub potencjalnego klienta. Jednocześnie na firmę inwestycyjną nałożony został obowiązek prowadzenia rejestru wszystkich świadczeń pieniężnych, rejestrowania sposobu w jaki firma inwestycyjna zamierza wykorzystać świadczenia pieniężne w celu poprawy jakości świadczonych usług czy też rejestrowania działań podjętych w celu uniknięcia negatywnego wpływu na wypełnianie przez firmę inwestycyjną obowiązku uczciwego, rzetelnego i profesjonalnego postępowania w najlepiej pojętym interesie klienta lub potencjalnego klienta (§ 8 projektu)

Co więcej, w celu zagwarantowania transparentności w zakresie zarówno charakteru, celu oraz wysokości przyjętych świadczeń pieniężnych firma inwestycyjna została zobligowana do ujawniania na rzecz klienta lub potencjalnego klienta związanych z tym danych (§ 9). W § 10 sformułowano zasadę, iż firma inwestycyjna świadcząca usługi w zakresie niezależnego doradztwa inwestycyjnego lub zarządzania portfelem, w którego skład wchodzi jeden lub większa liczba instrumentów finansowych niezwłocznie zwraca klientom wszelkie, świadczenia pieniężne, w tym opłaty i prowizje zapłacone lub przekazane przez osobę trzecią lub osobę działającą w imieniu osoby trzeciej w związku z usługami świadczonymi na rzecz tego klienta lub potencjalnego klienta.

Dyrektywa delegowana 2017/593 wskazuje, iż w celu zapewnienia większej jasności co do ograniczenia w zakresie otrzymywania przez firmy inwestycyjne zachęt w związku ze świadczeniem usług niezależnego doradztwa inwestycyjnego lub zarządzania portfelem oraz co do stosowania zasad dotyczących badań, należy również wskazać, w jaki sposób można stosować wyłączenie dotyczące drobnych korzyści niepieniężnych w odniesieniu do pewnych rodzajów informacji lub materiałów otrzymanych od osób trzecich. W szczególności

materiały w formie pisemnej od osoby trzeciej, które emitent korporacyjny lub potencjalny emitent zlecił i opłacił w celu promowania emisji nowego produktu przez tę firmę, lub sytuację, w której osoba trzecia zawarła umowę z emitentem i jest przez niego opłacana, by na bieżąco produkować takie materiały, należy uznać za dopuszczalne drobne korzyści niepieniężne, pod warunkiem ujawnienia oraz powszechnego udostępnienia tych materiałów. W tym też celu w § 11 projektu rozporządzenia określono katalog form świadczeń uznawanych za drobne świadczenia pieniężne.

W § 24- 27 wprowadzono przepisy mające zastosowanie do praktyk związanych ze sprzedażą krzyżową w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 42 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych oraz zmieniającą dyrektywę 2002/92/WE i dyrektywę 2011/61/UE. Jednocześnie wprowadzenie ich na gruncie projektu rozporządzenia jest konsekwencją uwzględnienia wytycznych Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych w zakresie praktyk sprzedaży krzyżowej.

Oddział 4 – wprowadzono regulacje określające *tryb i warunki postępowania firm inwestycyjnych emitujących i wystawiających instrumenty finansowe lub udzielających porad w zakresie emitowania lub wystawiania instrumentu finansowego*. W szczególności w projektowanych przepisach wprowadza się obowiązek aby firma inwestycyjna emitująca i wystawiająca instrumenty finansowe ustanowiła i wdrożyła procedury i rozwiązania służące zapewnieniu zgodności procesu emitowania lub wystawiania instrumentów finansowych z wymogami dotyczącymi właściwego zarządzania konfliktami interesów, w tym stosowaną polityką wynagrodzeń. Jednocześnie w każdym czasie ww. firma powinna dokonywać analizy możliwości wystąpienia ewentualnych konfliktów interesów, w szczególności oceniać, czy wyemitowanie lub wystawienie instrumentu finansowego prowadzi do powstania sytuacji, w której mogą wystąpić negatywne skutki dla klienta należącego do grupy docelowej (§ 28). Biorąc pod uwagę charakter każdego emitowanego instrumentu finansowego, firma inwestycyjna powinna określić grupę docelową do której adresowany jest dany instrument a także negatywną grupę docelową. Konstruując grupę docelową firma inwestycyjna musi brać pod uwagę szereg kryteriów ilościowych i jakościowych określonych w § 29 ust. 2.

Jednocześnie na firmę inwestycyjną nałożono obowiązek przeprowadzania analizy scenariuszowej instrumentu finansowego, w ramach której ocenia związane z instrumentem finansowym ryzyko niskich wyników dla klientów oraz okoliczności, w jakich takie wyniki

mogą wystąpić (§30). W §32 określono obowiązek zatrudniania w procesie emitowania lub wystawiania instrumentu finansowego lub do udzielania porad w zakresie emitowania lub wystawiania instrumentu finansowego instrumentów finansowych osoby posiadające wiedzę fachową niezbędną do zrozumienia ich właściwości i czynników ryzyka związanych z tymi instrumentami finansowymi a także obowiązek przeprowadzania regularnych przeglądów instrumentów finansowych, które emituje lub wystawia (§ 32 ust. 1 i 2).

Oddział 5 – w oddziale wprowadzono regulacje w zakresie trybu i warunki postępowania firm inwestycyjnych rekomendujących, oferujących albo w inny sposób umożliwiających nabycie lub objęcie instrumentu finansowego

3) Rozdział III – Zawieranie transakcji i dokonywanie rozliczeń

Oddział 1 – w oddziale wprowadzono przepisy dotyczące przyjmowania i przekazywania zleceń oraz szczególnych zasad wykonywania zleceń. Przepisy oddziału bazują na dotychczas obowiązujących rozwiązaniach rozporządzenia z dnia 24 września 2012 r. Jednocześnie wykreślono z dotychczasowych regulacji przepisy § 43 i nast. Zmiana ta związana jest z wprowadzeniem na poziomie ustawowym tożsamy regulacji (art. 73 ust. 6a-6c ustawy) .

Oddział 2 i 3 – przepisy oddziałów *Szczególne zasady wykonywania zleceń* oraz *Transakcje derywatami* generalnie odpowiadają regulacjom dotychczasowym rozporządzenia z dnia 24 września 2012 r.

Oddział 4 *Szczególne zasady postępowania w przypadku, gdy instrumenty finansowe klienta są rejestrowane w podmiocie innym niż wykonujący zlecenia*. Przepisy oddziału co do zasady odpowiadają dotychczasowym regulacjom.

Oddział 5 *Wykonywanie przez firmę inwestycyjną zleceń w sposób, o którym mowa w art. 73 ust. 2 ustawy*. Przepisy oddziału co do zasady odpowiadają dotychczasowemu stanowi prawnemu. Jednocześnie wykreślono przepisy dotyczące operacji dokonywanych przez firmę inwestycyjną na akcjach płynnych (§ 80-81).

Oddział 6 *Oferowanie instrumentów finansowych oraz przenoszenie instrumentów finansowych i środków pieniężnych klientów*. Przepisy oddziału co do zasady odpowiadają dotychczasowemu stanowi prawnemu. Pojęcie obrót zorganizowany zastąpiono pojęciem systemu obrotu instrumentami finansowymi.

Oddział 7 *Postępowanie firm inwestycyjnych w przypadku ogłoszenia wezwań na nabywanie lub zamianę akcji*. Przepisy oddziału co do zasady odpowiadają dotychczasowemu stanowi prawnemu.

Jednocześnie, w stosunku do zastępowanego rozporządzenia z dnia 2012 r. w rozdziale III wykreślono przepisy dotyczące okresowego przekazywania raportów związanych z wykonywaniem umowy o świadczenie usług maklerskich.

4) Rozdział IV - *Ustanawianie i realizacja zabezpieczeń spłaty kredytów i pożyczek udzielonych na nabycie instrumentów finansowych* – przepisy rozdziału odpowiadają dotychczasowym przepisom rozporządzenia z dnia 24 września 2012 r.

10) Rozdział V - *Tryb i warunki postępowania w przypadku zabezpieczenia wierzytelności na instrumentach finansowych* – regulacje rozdziału odpowiadają dotychczasowym przepisom rozporządzenia z dnia 24 września 2012 r.

11) Rozdział VI *Sprawozdania przekazywane klientom* - wprowadza regulacje w zakresie sprawozdań firm inwestycyjnych o których mowa w art. 83j ust. 1 ustawy o obrocie, w przypadku świadczenia usługi maklerskiej, w tym treści tych sprawozdań oraz terminów ich przekazywania klientom i na rzecz klientów. Zgodnie z art. 83j ust. 1 ww. ustawy przy świadczeniu usługi maklerskiej firma inwestycyjna jest obowiązana przekazywać klientowi detalicznemu lub klientowi profesjonalnemu, na trwałym nośniku, w terminie odpowiednim do charakteru świadczonej usługi, regularne sprawozdania związane z wykonywaniem umowy o świadczenie usług maklerskich, uwzględniające rodzaj i złożoność danych instrumentów finansowych, charakter świadczonej usługi oraz koszty związane z transakcjami i usługami wykonywanymi na rachunek klienta. Projektowane regulacje rozdziału 6 określają, w zależności od usługi maklerskiej, zakres przekazywanych sprawozdań, terminy oraz tryb ich przekazywania.

Rozporządzenia wejdzie w życie w terminie 14 dni od dnia ogłoszenia. Z uwagi na zakres zmian wprowadzanych projektem odstąpiono od wynikającej z postanowień uchwały Rady Ministrów z dnia 18 lutego 2014 r. w sprawie zaleceń ujednolicenia terminów wejścia w życie niektórych aktów normatywnych (M.P. poz. 205) zasady ustalania na dzień 1 stycznia albo 1 czerwca daty wejścia w życie przepisów określających warunki prowadzenia działalności gospodarczej.

Zawarte w projekcie regulacje nie stanowią przepisów technicznych w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania

krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597), dlatego też projekt rozporządzenia nie podlega procedurze notyfikacji.

Projektowane rozporządzenie nie wymaga przedstawiania organom i instytucjom Unii Europejskiej w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia. W szczególności, zgodnie z art. 2 ust. 1 decyzji Rady 98/415/WE z dnia 29 czerwca 1998 r. w sprawie konsultacji Europejskiego Banku Centralnego udzielanych władzom krajowym w sprawie projektów przepisów prawnych (Dz. Urz. WE L 189 z 03.07.1998, str. 42 - Dz. Urz. UE Polskie Wydanie Specjalne rozdz. 1, t. 1, str. 446), projekt rozporządzenia nie podlega konsultacji z Europejskim Bankiem Centralnym.

Stosownie do art. 4 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) projekt został zamieszczony w wykazie prac legislacyjnych dotyczącym rozporządzeń Ministra Finansów.

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa oraz § 52 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. - Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2016 r. poz. 1006 i 1024) projekt rozporządzenia został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

Projekt rozporządzenia jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.